

העולם הזה

הקלף הסודי שבידי

האמריקאים:

התחייבות של ממשלת

ישראל לסגת לגבול המנדט!

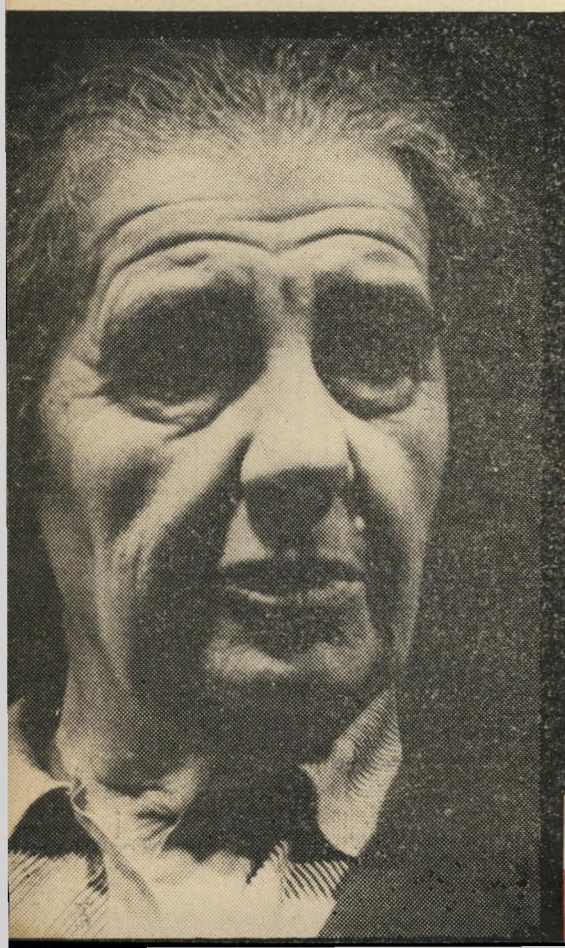

בגין הסכים לנסיגה!

פשיטת הדגל

של גולדה!

עיניו של האח הנצחי: השובט המחחרט

ב"הנדון: אדוני השופט" — הזכיר אורי אבנרי סיפור על שופט, אשר שלח את עצמו למאסר. ובכן, אם עדיין לא הקדימו אותי, אוכל להשלים את הפרטים: הסיפור הוא באמת של סטיפן צווייג. שמו: "עיניו של האח הנצחי". וזוהי העלילה, בקיצור:

כשפרץ מרד נגד מלך ראיאפוטאס, ביקש המלך מויראטה האציל להנהיג את צבאו. ויראטה זכה לניצחון גדול, אבל באותו לילה הרג (בלא לדעת זאת) את אחיו הבכור בלאנגור. המלך רצה למנותו שר צבאו לכל ימי חייו ולתת לו חרב יקרה, אך ויראטה סירב: הדבר, שהוא הרג את אחיו (ומאו לא יכול היה לשכוח את עיניו הפקוחות המאשימות של אחיו המת) היה בעיניו סמל מאת האל הגדול שיבה בעל אלף הצורות, שכל ההורג אדם אחר, כאילו הרג את אחיו. אז ביקש ממנו המלך להיות שופט. מקודם, בהיותו שר צבא, קראו לו הכול

"ברק החרב". עכשיו שכחו את שמו ההוא, וקראו לו "מעין הצדק". מעולם לא חרץ דין מוות, מעולם לא חרץ דין בו ביום. תמיד שקל והרהר. כעבור 7 שנים להורגו של שופט, הביאו לפניו צעיר, ש-רצה 11 איש מתוך אהבה נכזבת לבת שבת רועים. הנאשם שתק ו-לא התגונן. ויראטה רצה לחרוץ דין למחרת, אך הנאשם שהביאו את הנאשם, היו צריכים לשוב ל-מקומם. אז חרץ ויראטה: 11 שנות מאסר, 11 פעמים בשנה צליפות שוט עד זוב דם. לפני ש-הוציאוהו, הביט הנאשם בויראטה באותו מבט מוכר (של האח המת, הנצחי) וקרא: הוי שופט, המורד במידה שאיננו מכיר... כלילה ה-הוא נדדה שנת ויראטה. למחרת ב-קש חודש חופש מן המלך ונעלם.

קריין

הוא ביקש משומר בית-האסורים (שהיה הצוב בסלע מתחת לקרקע) להובילו לתא האסיר, להניחו שם. את מפתחות התא ימצא ליד דלתו בערב. אחרי כן השביע את האסיר, שבעבור חודש יתן מגילה אחת למלך, גילה את שער ראשו שלו, החליף בגדים עם האסיר, ושילח אותו.

הימים הראשונים עברו בשלווה נהדרת. עד שעלתה על דעתו המחשבה: ומה אם יפר האסיר את נדרו, ולא ישוב כעבור חודש? הוא החל לצעוק שהוא ויראטה, שישחררוהו, אך איש לא הכירו. הוציאו לחצר, הצליפו בו עד זוב דם, והחזירוהו. מפני שבתא היה לילה-תמיד לא ידע כמה זמן עבר. חשב, שכבר עברו חודשים רבים, שהאסיר מעל בשבועה. אבל אחרי חודש בא המלך בעצמו, הוציאו מן המאסר, ואמר: עכשיו תהיה הטוב בשופטים, כי תוכל לשפוט משפט אמת. אך ויראטה ביקש לשחררו ממשרה זו — האל הגדול שיבה בעל אלף הצורות רמז לי רמו, אמר, שבכלל אסור לאדם אחד לשפוט את רעהו. אסור לאדם לכופף את רצונו על הוילת.

המלך ביקש, שלפחות יהיה יועץ. אז לא יכפה את רצונו על איש. ויראטה הסכים, ונשכח שמו "מעין הצדק", כי הכלל שקראו לו "ניר העצה". עברו שבע שנים. פעם שמע ויראטה, שבניו היכו את אחד העבדים שניסו לברוח. הוא ציווה לשחרר את העבד המוכה (שהביט בו באותו מבט מוכר...). הבנים סרבו: לפי תורתך, אמרו, אסור לך לכפות את רצונך עלינו. חוץ מזה, כל העבדים יברחו, אם לא נעניש אותם, ומי יפרנס אותך ואותנו?

כלילה נדדה שנת ויראטה. למחרת ויתר על כל רכשו, ונעלם, הלך ליער, להתנזר. עברו שבע שנים. פעם צייד גילה אותו. חי בסוכה, עם ציפורים ואיילות, כמו קדוש השמועה יצאה בארץ. הכול קראו לו "כוכב הבדידות". רבים הלכו בעיקבותיו ליער, להתנזר.

פעם, כשעבר ויראטה עליד כפר, ראה שאשה צעירה מביטה בו בשינאה. שאל מדוע. אמרה לו: אתה רצחת את שני ילדי. וסיפרה, שבעלה שמע, שויראטה הגדול מתבודד ביער, הלך גם הוא להתבודד ביער, ומתו הילדים ברעב.

ביקש ממנה ויראטה שתסלח לו. הבין שטעה. עזב את היער וחזר אל המלך. "מה אתה רוצה?" שאל המלך. "לציית" — ענה ויראטה. והמלך, כדי לנסותו, שאל: "התרצה להיות שומר הכלבים בחצר ארמוני?" — וויראטה הסכים. מאז גר עם הכלבים בחצר האחורית. בניו התנזרו לו. אחרי כן בא מלך חדש, שלא הכיר את ויראטה, והוא נשכח. ויום אחד מת, כנראה, והושלך אל אחת מערימות האשפה, ורק הכלבים נבחו ויללו שלושה ימים, עד שגם הם שכחוהו. אלה קורותיו של ויראטה, אשר עמו פארו בארבעת שמות השבת, אולם אשר לא נכתב עליו בדברי ימי מלכי הראיאפוטאס, כי זכרו נשכח מלב אנוש...

ומוסר השכל?

בזמנו, בהשומר הצעיר, סיפרתי סיפור זה לחניכיי, ועשינו משפט על ויראטה — איפה היתה סעונו? מסקנתנו — המסקנה השומרית — היתה: שניסה לפתור את בעיותיו במישור הפרטי ולא במישור הקולקטיבי; ששאל תמיד: איך אני צריך להיות לפני האל הגדול בעל אלף הצורות בשביל להיות בסדר, ואף פעם לא שאל: איך כולם צריכים להיות, מה יש לשנות בחברה...

פרופסור ראובן קריין, לוס אנג'לס

מכתבים

ליצור

מעוררים ידודה?

בין יתר הצורות שהמצאה הגנטיקה, ישנה תופעה הקרויה סוג דם-RH- (בצל סוג דם) "חיובי" צפויה לסכנות בי-זמן הלידה והילוד אף הוא.

בשנים האחרונות יצרו חיסון הגיתן לאם בזמן הלידה הראשונה לקראת השנייה ו-

כן הלאה. לכאורה — מה טוב ומה יפה. לצערי נולד בני הראשון לפני ההמצאה. וכיום, עם הולדת השני, נאמר לי שאם ב-רצוני לקבל את החיסון עלי לשלם עבורו 115 ל"י (וזהו הנחה לחברי קופ"ח, במקום 190 פרטי) מכיון שמשדרר-הבריאות משלם רק את החיסון בלידה ראשונה.

מכאן, שכל משפחה המעוניינת להביא (המשך בעמוד 6)

מסיבת פורים מוצלחת תלויה בשלושה דברים

משקאות רבים
חברה טובה
ומער לכל

מוסיקה מצוינת

בשני הדברים הראשונים אנו סומכים עליך את המוסיקה השאר לנו לספק לך
כי מוסיקה היא עסקנו

אנגו חנות תקליטים

מערכות סטריאו משובלות ומוסיקה בהשכרה

למסיבה, חתונה וכל אירוע

טל: 221986

ככר מסריק 14

נהג, לבריאותך דאג!

לא חשובה שנת הייצור של מכוניתך — חשוב על שנת הייצור שלך!

הגב, הצוואר הידיים והרגליים —

כל הכאבים הראומטיים מורגשים יותר בחוץ. אמבטיות של "מלחי ערד"

לפני השינה יעזרו להצתה טובה שלך בבוקר.

תקום בריא יותר ובהרגשה טובה יותר.

"מלחי ערד" מלחים ומינרלים, המופקים מים המלח, להשיג בתחנות הדלק, בשופרסל, סופרמרקט ובשק"ם.

למקלט הטלוויזיה

I.T.T. "שאוה לורנץ"

יש רק חסרון אחד:

הוא קצת יותר יקר

אבל שווה, כי

איכות נשארת איכות!

העולם הזה, שבו עוון החושה הישראלית. המערכת והמינהלה: תליאבי, רחוב קרליבך 12, טלפון 260134. תאריך 136 • מען מברקי: עולמפרס • ביתדפוס משה שהם בע"מ, תליאבי, רח' סין 6 • ג'ופות: צינגורסיה כספי בע"מ • העורך הראשי: אורי אבנרי • המוציא לאור: העולם הזה בע"מ.

פק"ל

לכל חייל יש אמא שהיא רמטכ"ל
ולכן היא דואגת שתמיד יהיה שוקולד בפק"ל.
שוקולד זה דבר רציני ומכיל אנרגיה לשעות
של צעידה ולאיומים מפרכים.
בהפסקת השק"ם, קנה לך טבלת שוקולד לפק"ל

כי שוקולטובשבילך

מוגש במסגרת המבצע להחדרת תודעת השוקולד בישראל

כהן לשמש במשך 20 שנים רצופות בתפקיד השני במעלה במערכת, תחת עורך כמנו, שאינו עושה מאמץ מיוחד כדי להתחבב על הבריות. כך או אחרת, במצב שנוצר — הפיתרון הנכון והמכובד היה לפרק את השותפות. שלום כהן פרש מעיתון זה ב־ תנאים הוגנים. אם יתחזק עיתון חדש, בו יהיה חופשי להוכיח סוף־סוף את כשרונותיו כעורך ראשי, אני מאחל לו בכל ליבי הצלחה.

ברצוני גם להודות כאן לכל האנשים הטובים שעמלו להשיג הסדר בדרכי שלום — וביניהם דוב איתן, מי שהיה בשעתו חבר המערכת ומנהל העיתון, שנוכח לדעת כי זהו תפקיד כפוי־טובה. הוא זכה בעבור מאמציו לגל השמצות.

★ ★ ★

בכל עין — יש מתוק. במשך כמה שבועות נערך מחול־שדים סביב העולם הזה. השתתפו בו בלב ונפש כל אויביו, כל אביריהסיפוח, ה־ דמגוגים, העסקנים המשומשים, הנהיגהשחיתות למיניהם. שדרכנו על רגליהם במשך שנים. על אלה בוודאי אין לכעוס. השתתפו בו גם כל אותם צבועים ותנים, המעמידים פני ידידים בשאר ימות השנה, להקת זבובים המודרנים לעוט על כל פצע פתוח. על אלה מותר לכעוס, אך לא כדאי. החיוב הגדול בפרשה זו הוא שהנה הוכח, בפרוס השנה ה־22 של השבועון המסויים, שהוא חשוב יותר מכל עיתון אחר בארץ. שכל המתרחש בו מספק כותרות ראשיות. גם אנשים המתנגדים לקו העולם הזה באופן טוטאל, כמו שמואל שניצר ממערב, מצאו לנכון לציין עד כמה

מקוראי העולם הזה היו מוכנים להיות "דפוקים" כך. שאל אותי השבוע בתמימה את האנשים שעסקו בפירוק השותפות: "איך זה הסכמת בכלל איפועם לעשות שותפות על בסיס כזה? מבחינה כספית, השקעתם שנים את אותו הסכום. לך היו אז מוניטין כעיתונאי וכסופר מצליח, בעוד הוא היה צעיר מקיבוץ, שלא נגע בעיתונות. היכן ההגיון?" אני סבור שהיה בכך הגיון. עלידי יצירת שוויון מלאכזר תי זה, נמנעו חיכוכים במשך 20 שנה. קיבלנו שנינו את אותה המשכורת, ומעולם לא הוצאנו דיברידה כלשהי מן החברה. זהו אחד הסודות לאריכות־הימים של השותפות.

★ ★ ★

בגדר השוני הרב בינינו, גם נוצרה בינינו חלוקת עבודה כמעט אוטומטית, שהועילה לאריכות־ימים זו. היה לי תפקיד כפול. בתור עורך ראשי, הייתי אחראי לעיצוב דמותו העיתונאית השוטפת של העיתון ולקביעת הקו שלו בכל עת. כעורך מדני, כתבתי וערכתי את החק הפוליטי, במדורי ומחוז למדורי.

גם לשלום כהן היה תפקיד כפול. כראש המערכת (תואר שיצרתי במיוחד עבורו) היה אחראי לעבודת הצוות במערכת. בתפקידו השני היה מעין כתב ראשי, ביוחד בו שנים הראשונות. (בשנים האחרונות נזהר, לצערי, תפקיד זה, ועבר לעסק בעניינים כספיים).

שלום לא התיימר מעולם להיות הוגה־דעות. מעולם גם לא ביקש מדור אישי משלו בעיתון (מלבד מדור זה לקורא היקר, בו אנו רגילים לדווח לך על פעולות המערכת). אבל התפתח אצלו כישרון ניכר ככתב המדוח באופן בלתי־אמי

בבחימה עי כמה מיסמכים, ובלחיצת־יד צהרה, נסתיימה בשבוע שעבר תקופה בחיי השבועון המסויים. באותו רגע חדל שלום כהן מלהחזיק במניות בחברת העולם הזה, ומלהשתתף למערכת ולמינהלת העיתון. לא היה זה רגע שמח. אבל היה זה רגע של הקלה — לטובת שנינו, ובוודאי לטובת העיתון. כי פרישה זו שמה קץ, בדרכי שלום והסכמה, להידרדרות היחסים שהשפיעה מזה כמה זמן על עבודת העיתון ומילוי תפקידיו.

כדאי לומר בהזדמנות זו כמה מילים, כדי לשתף אותך בחוויה הקשה שעברה עלינו. שהרי מעולם לא התייחסנו אליך כאל קורא לבד, כאל צרכן של עיתון, אלא כאל שותף למעשיו ולשאיפותיו.

★ ★ ★

בשבועות האחרונים, כאשר נערך מחול־השדים סביב שבועון זה, נמצאו כמה ידידים טובים, והרבה־הרבה מתחסדים וצבועים, שציירו תמונה רומאנטית כאכאריט על היחסים בין שלום כהן ובניו.

דיברו על דויד ויהונתן, על דון קישוט וסאנשו פאנסה, על רובינזון קרוזו וששת. על שנים שבחיהם ובכוחם לא נפרדו. והנה בא הקץ על ידידות מופלאה זו, וכו', וכו'. המציאות הייתה, כמובן, פחות רומאנטית, ויותר מעשית. היה בה הרבה אור, ביוחד בשנים הראשונות, והצללים ש־ נוצרו בשנה האחרונה אינם צריכים להשכיח זאת.

גם האור וגם הצל הם חלק מן ההיסטוריה של מיפעל זה, חלק ממציאות שהיתה. גם זורקי הבוז וגם מטפסי הדבש המורעל אין בכוחם לשנות היסטוריה זאת.

★ ★ ★

הברית את שלום כהן בימי מלחמת 1948. הפכנו שותפים בהעולם הזה ב־1950. שותפות זו החזיקה מעמד במשך 21 שנה בקירוב.

אין שותפויות רבות — על רקע עסקי, רעיוני או אנושי — המחזיקות מעמד תקופה כה ארוכה. השאלה האמיתית כיום איננה: "מדוע היא התפרקה", אלא — "איך החזיקה מעמד כל־כך הרבה זמן?"

נמלה לי שהתשובה אינה נעוצה בכך שאנחנו אנשים דומים. אלא בכך שאנחנו אנשים הפוכים מכל הבחינות — באופי, בכישורים, בנטיית. דבר זה איפשר שיתוף־פעולה פורה ומבורך במשך תקופה כה ארוכה.

★ ★ ★

שלום כהן משך את תשומת־ליבי בפעם הראשונה אח־ רי כמה שבועות של שרות משותף בפלוגת שועלי שמשון. הייתי אז בן 24 והוא בן 22. דומני שקשה לתאר שני צעירים שונים יותר זה מזה מכפי שהיינו אז.

אני הייתי פעיל בחיים הפוליטיים בארץ מאז הצטרפתי לאצ"ל, בגיל 14. בגיל 17 התחלתי לפסס מאמרים בעיתון נים (תחילה בהבוקר ובהמשך). ב־1946 הקמתי את כתב־ העת במאבק, שהרעיש את הארץ במשך שנתיים, ושבו התגבשה השקפת־העולם שנתפרסמה כתורת העולם הזה. בסוף 1947 פירסמתי את החוברת מלחמה או שלום במרחב השמי — בה טענתי כי יש לשלב יחד את התנועה הלאומית העברית והתנועה הלאומית הערבית בתנועה שיחרור מרחבית משותפת. חוברת זו מצאה הד בכל ארצות ערב. בראשית 1948, כשהייתי כבר חייל בגדודי ההגנה, הוצאתי את החוברת מהתגוננות למלחמה. בה טענתי שתוך כדי המלחמה יש למצוא שותפות עם היסודות הלאומניים והמהפכניים שבעם הערבי הפלסטיני, ולנהל מלחמה ישראלית—ערבית נגד המישטרים השונים במרחב. ניסיתי לרמוז על רעיונות אלה גם בכתבות הקרובות, שפירסמתי במשך כל ימי המלחמה, בחיותי טוראי רגיל בחטיבת גבעתי, בעיתון־הערב של הארץ — הכתבות ש־ שימשו יסוד לספרי בשדות פלשת 1948.

דרכו של שלום כהן עד אותו יום היתה שונה לגמרי. שלום נולד בבגדאד, התחנך במצריים. זמן־מה לפני המל־ חמה בא ארצה, עם גרעין של השומר הצעיר, שהצטרף לקיבוץ נחשונים.

בשיחות הרבות שניהלנו, כחברים ביחידה אחת, נוצר קשר בין ההלכה המדינית שגיבשתי אני ובין החוויות ה־ אישיות שצבר הוא באלכסנדריה, שם ראה את הנוער ה־ מצרי הלאומני בראשית צעדי מלחמת־השחרור המצרית. הכנה זו שימשה בסיס לשותפות שנוצרה אחרי המלחמה.

★ ★ ★

אחרי שנפצתה, שוחררתי מצה"ל בתום המלחמה, כשנה לפני שלום כהן. בשנה זו הוזמנתי על־ידי גרשום שוקן להצטרף למערכת הארץ, וכתבתי בו מאמרים ראשיים. אז הופיע גם הספר בשדות פלשת, שהפך לרב־מכר חסר־ קדים בארץ — תוך כמה חודשים נמכרו 30 אלף עותקים בכריכה עבה. אותה שעה כתבתי את הצד השני של המסמך, שבחלקו השני גיבשתי את ביקורתיו על המישטר החדש שקם במדינה — בנושא השלום ובנושאים רבים אחרים. פרק זה הפך, למעשה, מצע העולם הזה.

באפריל 1950 קייתי, יחד עם שלוש שותפים (אחד מהם היה שלום כהן, האחרים פרשו כעבור זמן קצר, על רקע עיסקי) את העולם הזה, שהיה שבועון קשיש וחסר־מגמה. כמה אנשים, המתימרים "לרחם" על שלום כהן, מתארים אותו כיום כאיש מיסכן ו"דפוק". אני סבור שהם עושים בכך עוול לשלום כהן. כדאי להזכיר את העובדות: אני השקעתי באפריל 1950 סכום של 1500 ל"י בעיתון. אלף ל"י באו לי מהכנסות ספרי, 500 ל"י קיבלתי בהלוואה ממשרד־הביטחון, תמורת פצעיית.

שלום כהן השקיע באותו זמן בעיתון 1300 ל"י. אלף ל"י קיבל מאביו, ו־300 ל"י קיבל בהלוואה־שיקום עם שיחרורו מצה"ל. 1500 ל"י דאו שוות כיום 15 אלף. בשבוע שעבר יצא שלום מן העיתון תמורת כרש שהוא עצמו העריכו ב־200 אלף לירות. נמלה לי שכמה וכמה

יהיה זה אסון למדינה אם ייפגע שבועון זה. דומני שהיה דרוש דווקא משבר זה, והחשש (הבלתי־מבוסס) פן יביא לחיסול השבועון, שהבהיר לרבים, בכל המחנות, עד כמה חשובה פעולת העיתון להיגיינה הציבורית ולדמוקרטיה. הוא הדין לגבי תנועתנו. המשבר המקביל שאירע בה וכה בעיתונות לסיקור כה סנסציוני נרחב ורצוף, כאילו לא היתה זאת תנועה שוכנת באחוז וחצי של הקולות, אלא בתנועה גדולה כמו מפ"ם, המפד"ל או הליכרלים.

גם זוהי הודאה־בעל־כרחם מצד שונאי פעולתנו עד כמה חשובה תנועה זו, עד כמה חיוני קיומה להגשמת האידיאלים הרשומים על דגלה, עד כמה עולה מישקלה הסגולי על מישקלה המיספרי הנוכחי.

★ ★ ★

ימהרגע הזה — חזרה לעבודה. דומני שכבר הרגשתי ברוח החדשה הנושבת בשבועות האחרונים בעיתון. עם התקרב המשבר לקיצו, חזרה לי העולם הזה הרוח הרעננה מימים ימימה.

עם היבחרי לכנסת, בסוף 1965, לא זנחתי אמנם את תפקידי בעיתון. שבוע העבודה שלי התארך לשבעה ימים של 12 שעות. בכל זאת הרפיתי קצת מתפקידי המערכתיים. בגלל הצורך להתמסר לתפקיד חדש ובלתי־ידוע. חלק מן העומס המערכתי הזה נפל אז על שלום כהן.

לפני כמה שבועות חזרתי לעבודה מלאה בעיתון, נוסף על עבודתי בכנסת. סידורי־עבודה חדשים, ועזרתו של הצוות המערכתי בראשות אלי תבור, ראש־המערכת הנוכחי, מאפ־ שרים לי התמסרות זו.

אני מצפה לשניונים נרחבים בעיתון בחודשים הקרובים. אני מקווה שאתה תעזור לי בכך, שתשלח לי את חוות־ דעתך על הסעון שיקלול וריענון.

אנחנו ערוכים עתה, מבחינה נפשית ומעשית, לקטע הבא בדרכו של השבועון המסויים, כשסיסמתנו נחושה ותקיפה כמו ביומה הראשון:

בלי מורא, בלי משוא־פנים.

אני. שוקן

מנהלים רומן • הנמאי ה-
נודע פדריקו פליני והכוכב אניטה
אקברה, העומדת להתגרש מבעלה. השניים
שומרים על דבר קיום הרומן בסוד, ומב-
לים עתה חופשה ברומא.

מונה • לראש הקתדרה לפסיקה
עיונית, פרופסור
צבי דיפקין מי-
המחלקה לפסיקה
גרעינית של מכון וייצ-
מן למדע, יליד ניו-
יורק, החל את עי-
בודתו המדעית ב-
זמן מלחמת העולם
השנייה במעבדה לי-
קרינה במכון הסבי-
נולוגי של מסצ'ו-
סטס, קיבל תואר
דוקטור באוניברסי-
טת מרינסטון, עלה
לארץ ב-1950 והצי-
טרף אל הסגל של מכון וייצמן.

דיפקין

נבחר • לנשיא הישראלי של איר-
גון השוטרים הבינלאומי, ניצב-משנה

איכנן

אריה איכנן, מפקד מרחב הירקון של
משטרת תל-אביב.

עומדים להתגרש • אחרי
שבע-עשרה שנות נישואין ושלושה ילדים,
השחקן-במאי-מחזאי פיטר יוספוביץ
רעייתו הצרפתייה, השחקנית-לשעבר סוזן
קלובייה. ליוסטוביץ יש גם בת מנישואין
קודמים: תמרה בת ה-26.

התגרשו • בלונדון, אחרי שמור-
נה שנות נישואין, השחקן שמילא את תפ-
קיד גיימס בונד סוכן 007, שון קונרי,
ורעייתו ראייין סילנטו, שהיא שחקנית
קולנוע וסופרת.

זכתה • בפרס התפוח, הניתן עלידי-
עיתונאי הוליווד לשחקנית המשתפת פעי-

פנורגרם

לה עם העיתונות, התגלית האחרונה של
הוליווד — קארי פנורגרם, שגילמה
את התפקיד הקולנועי הראשון שלה בסרט
יומנה האינטימי של עקרת-בית.

נפטר • במוסקבה, בגיל 73, חבר
נשיאות הסובייט העליון ומזכיר אגודת ה-
סופרים בכריית-המועצות — ליאוניד
סובולוב.

נפטר • בתל-אביב, בגיל 85, יור-
מועצת המנהלים של בנק קופת-עם ומי-
שהיה ממייסדי הבימה — יעקב בוק-
שטיין. עלה לארץ ב-1925 והיה אחד
היבאנים הגדולים לחלקי מכונות ואופניים.
בנו, דניאל בוקשטיין, נספה בתאונת מטוס
נושא תחמושת לירושלים הנצורה, במלחמת
תש"ח.

חידוש מהפכני! לראשונה בישראל!

מסירת מודעות לעיתונים דרך הטלפון!

שרות נוסף של ידעפון לציבור

אתה רוצה לפרסם מודעה בלוח? מודעת דרושים? מודעה משפחתית?
עשה זאת דרך הטלפון!

ידעפון 252425

חייג ל"ידעפון" 252425, תל-אביב, מסור את מודעתך דרך הטלפון,
ואנו נדאג לפרסמה בתאריך ובעתון הרצויים לך, ללא תוספת מחיר.
זכור! שרות "ידעפון" פועל 24 שעות ביממה!

(המשך מעמוד 2)

יותר משני ילדים לעולם, אינה מעניינת יותר את מדינתנו הנאורה! וכיצד זה מתיישב עם ההכרזות על עידוד ילודה, מענקים למשפחות מרובות ילדים, עזרה לאמהות עובדות וכו'?

האם אני צריכה לבחור בין 115 לירות וילד נוסף? נאווה גפן, נווה-מגן

שיר שלום

אני מקדיש את השיר המצורף לכל אלה המאמינים כי השלום בוא יבוא:

זה לא נסתם חלום / כן, בוא יבוא השלום / אלינו יבוא השלום, בוא יבוא כאור היום, מתקרב ובא השלום / מרחף הוא על ראשינו, / יקום עוד החלום, / סוכנו יפרוש עלינו. יורד הוא אלינו ממרום / הביתה

מתתיהו

ישיב חיילינו, / זה יהיה חג חדש ללאום, / לא עוד נבכה חללינו. יבוא חזון השלום לעמנו / יקום דבר נביאנו, / לא עוד ישאו חרב בנינו / בנה יבנו ויפריחו ארצנו.

ציון מתתיהו, רמת-גן

נצחון עקוב

מדג

הנני אחד מאוהדיה של קבוצת הפועל בני נצרת.

ביום שבת 13.2.71 נסעתי עם הקבוצה לטירת הכרמל, על מנת לחזות במפגש נגד קבוצת הפועל המקומית.

מיד כשירדו השחקנים והאוהדים מן ה- אוטובוס החלו בני המקום לקלל ולאיים עליהם. אימים אלה התאמתו מיד אחרי התחלת המשחק: אוהדינו הוכו באכזריות במהלך המשחק ואחרי-כך הם הוצאו בכח מתחומי המגרש כשהם זבים דם. המשטרה שהיתה נוכחה במקום לא התערבה ולא הגנה כראוי על אנשי נצרת המותקפים.

מיד אחרי המשחק, כשהתוצאה היתה 0:1 לטובתנו, החלה ההתנפלות הגדולה על אוהדינו (השחקנים יצאו מן המגרש ב-15 דקות משטרה), שרבים מהם נפצעו ונדקרו בסכינים.

האם יכול להיות מצב כזה במדינת ישראל? אל! האם בגלל שהקבוצה ערבית, מותר לרדוף אותה בצורה כזאת?

סלמן פוהיל, נצרת

קטע

בידורי

מי שלא שמע את דברי פינחס ספיר על שביתת המורים, לא שמע קטע בידור מ-ימי.

אמר השר בערך כך: למורים לא כדאי כלל לשבות כי בלאו הכי ישאר להם מה- חוספת רק כרבע והשאר יופרש למיסים. כלומר: מ-200 לירות שיעלו להם, ישארו להם כ-50 לירות מסכנות.

וכאילו לא די בזה, זוממים רעיון מחור- כם מאוד, להעלות את המיסים, או ב- מילים אחרות להוריד למורים עוד מיסים מה-50 לירות האלו.

ממש רעיון גאוני. לפי אותו רעיון אפי- שר היה לתת להם חוספת של 500 ל-

דוד-353

(מהחרמון עד שארם א שיח)

עם אגד

מלון

גלים
זינדר
חוקים המלח

בואו לבלות

את חופשת החורף

בקץ של ים המלח

במחירי הנחה של

34 ל"י ליחיד + 10%

סוף שבוע

מיום ששי עד מוצ"ש

74.80 ל"י,

עד יום ראשון

120 ל"י

לזוג, כולל מיסים.

הזמנת מקומות

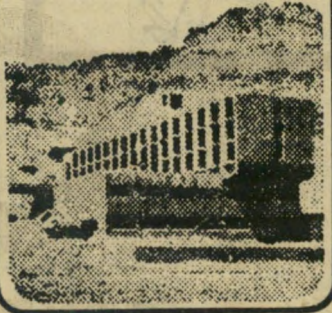
במלון:

טל. 057-96051

תל-אביב:

שד, רוטשילד 66

טל. 625955

הוכחות

קיימות שתי דיעות נפוצות שהייתי רוצה להתייחס אליהן השבוע. האחת היא זו האומרת כי משום שאין כל הוכחות לקיומו של אלוהים, הרי שהאמונה בקיומו בהכרח גוררת בעקבותיה חוסר הגיון אינטלקטואלי. האחרת, דווקא מהעבר השני של המתרס, מכריזה, "זה עניין של אמונה...". כאילו עובדה זו משחררת את המדבר מחובת ההוכחה הרציונאלית, כאילו יש בעצם העובדה שהוא מאמין כדי להצדיק את האמונה בכללה. שתי דיעות אלו מאוחדות בנקודה אחת: הן משוכנעות כי האמונה והמציאות העובדתית הם שני דברים שאין כל קשר ממשי ביניהם. וזהו טעות טראגית.

אמונה של אמת איננה זו הדורשת להאמין בדברים שאני יודע (או חושש) שאינם נכונים. אמונת אמת איננה מתעלמת מעובדות כלשהן. לא ולא. אמונת אמת הרי מכוננת אל אלוהי האמת, ועל-כן היא חובקת אל תוכה את כל עובדות החיים, ובכל-זאת נותרת איתנה וחזקה כמקודם.

נכון שיש דברים מסויימים שהתנ"ך מדבר עליהם ושאי-אפשר להוכיח. אי-אפשר למשל לבחון את כל העובדות, ליצור תנאים מעבדתיים מסויימים, לערבב חומר x עם חומר אחר ו-הופ! ה' תוצאה: יש אלוהים. אלוהי התנ"ך נשגב מדי בשביל "טיפול" כזה, כך שנכון לומר שאין לנו הוכחות — אבל עובדות? עובדות זה כבר עניין אחר, עובדות יש. אם נבחן עובדות אלו, הרי שנמצא את עצמנו במקום שבו נוכל בהחלט להכריע איזו משתי האפשרויות (יש אלוהים או אין אלוהים) מתקבלת ביותר על הדעת. הפעולה השכלית החשובה ביותר איננה ברוב המקרים זו המבחינה בין הברור לאפשרי, אלא זו המזהה את האפשרי ביותר מבין מספר אפשרויות. הוכחות מוחלטות שאין בהן ספק הן מעבר להשג ידנו בתחומים רבים מאוד בחינוך. אנחנו מוגבלים ביכולת להבין את תופעות-החיים השונות — מה לעשות? אנחנו רק בני-אדם. תמיד יש מקום לספק: כפי ששאל פסקל: "מי זה שהוכיח כי יש מחר או כי נמות כולנו?"

באם אנחנו מכירים במידת-ספק זו, הרי שהגענו למקום ממנו נוכל להשיג את אשר נמצא באמת בסדח השגתנו. בין אם השאלה שנדונה היא קיום האלוהים או היסודות האטומיים, איננו חייבים לחדול מלהאמין רק משום שאנו חסרים את הבטחון המעבדתי המושלם. אנו פשוט בוחרים באפשרות המתקבלת ביותר על העובדות, ועליה אנו בונים את מבנה-האמונה שלנו. כל עוד אין סתירה בין המבנה שהקמנו לעובדות אחרות בחיים, אין לנו כל יסוד לחשוש שטעינו. מאידך, אותה תבונה שהוליקה אותנו עד הנה גם לא תחייב אותנו להתכחש לכל עובדה אחרת שתתגלה. להיפך, עובדות חדשות אלו תשמשנה כדי להצביע על כיוון ופירוש ברור יותר למבנה שהקמנו ושאלו חוסים עתה בצילו.

הסכנה שבדרך האחרת היא שנדחה את הטוב האפשרי לנו משום הרצון בשלם. גם אם לא נדע ונבין את כל המתרחש והקיים, יש לנו די עובדות עליהן נוכל לבסס אמונה חפשיה מצבי- עות וישרה לפני אלוהים ואדם. הסכנה בטענה ש"אי אפשר להוכיח את אלוהים" נמצאת בכך שבעצם היא רוצה לומר שהאמונה עומדת בניגוד לשכל הישר ולהגיון, כאילו המאמין חייב לוותר על הישר האינטלקטואלי שלו כדי להאמין. טענה זו למעשה איננה מאפשרת לאדם לבחור בצורה רציונאלית בין שתי אמונות שונות. זה הופך ענין של רגש או של חינוך, או משהו סובייקטיבי אחר — ובמקרה כזה אין לנו כל סיבה לכפור אפילו בתיאוריה הנאמית.

ספר משלי רואה תכלית נשגבה יותר מכל תכלית אחרת, והוא קורא לנו לכוון אליה את מאמצינו השכליים — יראת ה'. לשם נוכל להגיע, אך לא מעבר לזה. הייתי אומר יותר מזה — אפילו לשם לא נוכל להגיע עד שנלמד להכיר במגבלותינו האנושיות ולקרוא לאלוהים לגלות את עצמו לפנינו למען נעבוד אותו בלב שלם.

מכתבים י"ענו
ת.ד. 2234, רמת-גן

ירובעל

רות, מזה להשאיר להם 125 לירות ואותם להוריד במיסים נוספים וגמרנו את הפרשה. עכשיו אני מבין למה הממשלה הסכימה כליך מהר לתביעתם של המורים.
יעקב טימברג, תל-אביב

כנר

כלי גג

החלפתי את מקום מגורי בארץ כ-17 פעם, מפני שאין בישראל דירות להשכרה לזמן ממושך בלי דמי-מפתח. לשכיר אין כל אפשרות לשלם דמי-מפתח או לקנות דירה. נעשתי "יהודי נודד" נצחי, דחקא במולדת! ואין ביטחון שלא אילץ להחליף דירות עד סוף חיי!

הנני "כנר בלי גג" במולדת! אינני מבין במה עדיף עולה חדש, אשר עולה רק עתה, על "מעפיל" אשר עלה בעליה ב' והיה בהסגר בקפריסין כשנתיים? במה חסאתי? עליתי יותר מדי מוקדם? או שמא כדאי לי "לרדת" ולחזור אחרי חמש שנים כ"תושב חוזר"? שוב אני צריך לעזוב את מקום מגורי, כי חווה השכירות (אחרי 10 חודשים נגי

לוי

מר). קיבלתי הודעה לעזוב את הדירה עד סוף אוגוסט 1970. בעל הבית "ירד" לי-גרמניה ועומד לחזור ולהנות מכל הזכר-יות אשר נשללו ממני, כלומר יקבל "קורת גג" קבועה!
איפה הצדק האלמנטרי והשכל הישר? כינתיים הזדקנתי והשנים היפות חלפו ב' נדידות ובנגינה בכינור אפילו לא על גג, אלא, בלי גג!
ברצוני להפנות את תשומת הלב של

הכנסת על מצוקת הדיור במדינה. מצוקת הדיור שלי יכולה לשמש כדוגמה ו' מירשם למדיניות הבלתי מוסרית של ה' דיור בארץ, כלומר, ההפליה הבלתי-הגיונית והבלתי-צודקת של מדיניות הדיור. הרצליה **יעקב לוי,**

פירסום

בטלוויזיה

בקשר לטלוויזיה המיסחרית, הרשו לי ל' העיר כמה הערות על הטלוויזיה בפנילנד: פירסום בטלוויזיה Advertising Spot מעצם מהותו אינו כלי אינפורמטיבי (לכן, מינואר 1970 הגבילו את הפירסומת. אסרו פירסומת לסיגוריות וגם תכשירים רפואיים מוגבלים ביותר).

ה"ספוט" כשלעצמו הוא כלי פירסומת, אך צירוף ה"ספוטס" אחד לשני הוא ב' מהותו אידיאולוגיה — אידיאולוגיה מסח'רית, מטריאליסטית, השונה במהותה מזאת שישראל — אפילו של "דור האספרסו" — רגילה בה.
התוכניות המשודרות הן בעלות רמה נמוכה — המכנה המשותף הנמוך ביותר —

ובעצם מהותן אינן כוללות תוכניות ביקור' תיות. ההסבר הוא פשוט: לדוגמא: כיצד אפשר, למשל, למכור מכוניות או בנזין אם התוכניות מבקרות את מצב התעבורה בד'רים, הרעלת האוויר וכו'? מסקנה — התוכ' ניות הופכות להיות חלק מאמצעי המיס' חור'.

טלוויזיה מסחרית מסוג זה, כתוצאה מ' הג'ל, אינה מסוגלת מעצם מהותה לתת תמונה אמיתית על העולם שבו אנו חיים. התמונה היא ורודה.

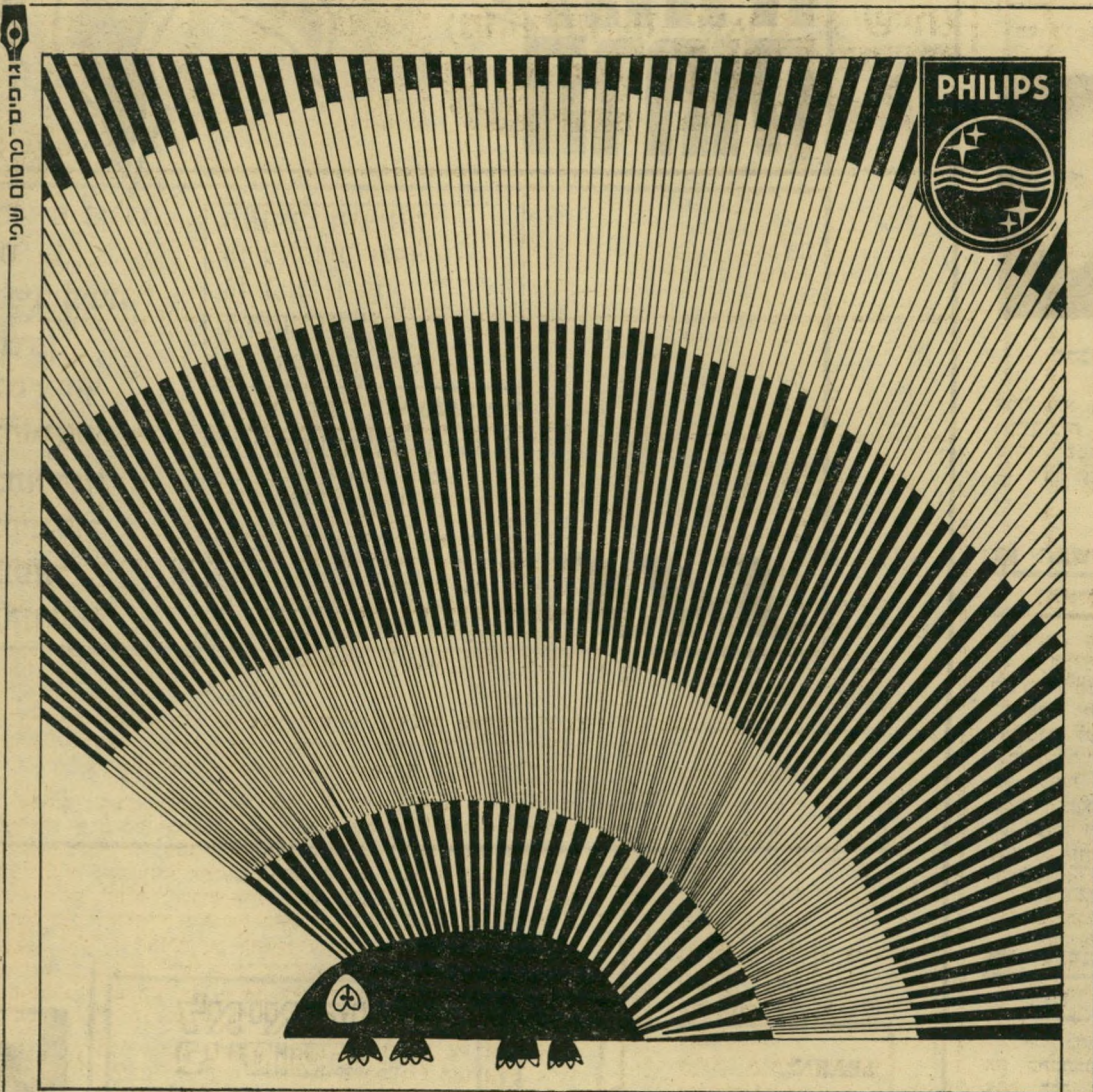
כמובן שישנן תוכניות היוצאות מהכלל גם בטלוויזיה המסחרית — אך הן מעטות, ונעדות רק לשפר את דמותה של הטל' וויזיה המסחרית בעיני מבקריה.
ולבסוף — קל להתחיל בשידורים מסח'ריים — אך קשה לסיים.

קורא, הלסינקי

הדתיים

חוזרים בתשובה

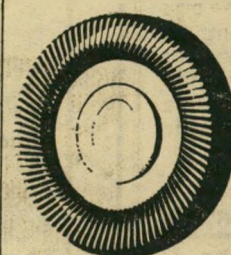
ידידי מישראל שלחו לי מאמר מעניין שהופיע בחוברת פנים אל פנים (של ה' (המשך בעמוד 8)

כלו כל הקוצים!

כלו כל הקוצים

אילו היה הדורבן מתגלח היה ודאי אומר — עם פיליפס כלו כל הקוצים.
ואתה הגבר, המתגלח בוקר בוקר הלא תעדיף גילוח רענן, נעים וחלק עם מכונת גילוח של פיליפס.
הצטרף גם אתה לגברים המתקדמים המעדיפים גילוח של פיליפס.

פיליפס תמיד אזה יתר

מכתבים

(המשך מעמוד 7)

דתיים) בשם חשבון נפש אמיתי, בחתימת העורך הראשי הרב שמואל אבידור.

קשה להאמין מה קראתי באותו מאמר. באיחור של שנים רבות (אבל בכל זאת לא לגמרי מאוחר) מתחילים הדתיים לעכל ולהאמין ולהטיף לרעיונות שאורי אבנרי הטיף אותם יחיד במשך שנים רבות, מול כעס ונידוי של כל המפלגות בארץ.

הרב אבידור אמנם אינו מגלה לקוראיו את המקורות האמיתיים מהם שאב את רעיונות באותו מאמר, אך הוא מוקיע את הצעירים של המפד"ל הרוצים בחברון, עזה, סיני, הגולן וכו', וקורא לניהול שיחות יארינג ונסיה מהשטחים תמורת שלום, ממש כאילו העתיק מילה במילה את רעיונות העולם הזה.

ובכן, הנה גם האדוקים מתחילים סוף סוף להבין שהצדק עימנו וחבל רק ש"תשובתם" באה באיחור כה רב.

נ. אביבי, קולומבוס, צ'ילון

ללא

הברך מין

יש לי הערה לכתבתה של דנה זוהר (העולם הזה 1745):

אכן, דנה, עשית מלאכה לא רעה כי מיסגרת המאבק למען שיחורור ה"אשה" הצגת גבר אחד כמטומסט; את הגבר שהציע לך לשאת נאום על ענייני ישראל-פלסטין בפני חברות האירגון לשיחורור אשה.

כרמי

ברם, באם כל זה אמת ולא בדיחה, הרי יש מקום להערה: רעיון כזה יכול לבלבל רק במוחה של אי שוית רשמית, ואצלם אין הכול של מין — כולם על הסף.

מ. פ. כרמי, ראשון-לציון

החשיש

והאלימות

הכתבה על שמואל קראוס (העולם הזה 1745) רק מוכיחה את מה שטוענים סוציו-לוגים רבים: הסם מפתח את האלימות אצל כל אדם ויש כאלה שאצלם הופך העניין לאלימות לשמה. ההירדרדות הנפשית היא גם כן תוצאה של לקיחת סמים ושמואל קראוס יכול ל"שמש" דוגמא טובה לכל אלה הרואים בסם רק תענוג רגעי. סופם יהיה כסופו. יציאה ממעגל הנורמליות אל הסימטום, החזיון והאלימות.

בני ציטריק, תל-אביב

התרוממות

רוח

קראתי בהתרוממות-רוח ובאופטימיות רבה את כתבתכם "הר-צח" וגם "אנסטי" (העולם הזה 1746).

ורד

על משפט רצח זא"ן וירדון באילת. אני סבור שסיפור מעין זה עשוי ל"עודד" אנשים רבים. הוא מוכיח כי גם אחרי המחת לא נג' מרים החיים הטובים, ותמיד יש סר כוי שיימצאו נקרו-פילים או אנשים בעלי נטיות דומות.

שיבואו לבקר אותך ולהשתעשע בחברתך.

אריה ורד (ורסלבסקי), רחובות

לא מתחשבים

בציבור

מדי בוקר אני ניגש לדואר שברחוב מיקה-ישראל בתל-אביב. לכן אני נתקל

טיסות קבוצתיות למזרח הרחוק

תאריכי היציאה

18 לאפריל 1971
18 ליולי 1971
1 לאוגוסט 1971
3 לאוקטובר 1971

המחיר החל מ-5,840 ל"י

(כולל מס נסיעות ו-560 \$ **)

* לקבוצות של 12 נוסעים ומעלה
** לבעלי הקצבה מיוחדת בלבד

SAS

בדבר פרטים נוספים פנה אל סוכן הנסיעות שלך או ס.א.ס.
רח' בן-יהודה 32, טל. 52233, ת"א
רח' יפו 25, טל. 23341, ירושלים

חכנית הסיורים כולל:

- יום בפרס
- 3 ימים בפיליפינים
- 10 ימים ביפן
- 2 ימים בטיאיוון
- 4 ימים בהונגקונג
- 4 ימים בתאילנד
- 3 ימים בסינגפור
- 2 ימים בנפאל
- 3 ימים בהודו

LEARN

Hebrew on Records
English on Records
French on Records
German on Records
Italian on Records
Spanish on Records
Greek on Records
Japanese on Records
Russian on Records
Arabic on Records

At Home the Easiest Way.
Prices from IL.97.50 per set.

DANGOUR LTD.,
44 Petah Tikwa Rd., Tel Aviv.
Phone 36247.

לא יאומן פי יסופר

כלות במגפיים

בשבת הגמדים פיגמי אשר כי אמריקה נחשבים משום מה מגפיים גבוהים ומכופתרים לתלבושת היאה לכלה בחופתה. אולם מגפיים כא לה אינם מצויים שם כלל, לכן נזהגות הכלות לצייר את המגפיים על הרגליים כתחליף למגפיים האמרי תיים. את אל תסתפקי בשום תח-ליף, כי לרשותך גרבוניס מקוריים של "מרסי" — אותם הגרבוניס המבוקשים באירופה ובארצות-הברית. הגרבוניס של "מרסי" הם צירוף של איכות גבוהה, מחיר סביר ואריכות-ימים.

נשים מאמינות בגרבי

Merici

אנו
חתנושים
באפנת
חדים
במדים לא
חוכרים
סתם בגדים
במדים
תמצאו טיב
ואפנה
מקוריים
המקדמים
את כל
האחרים!

מדי Merici

רח' אלנבי 56 ת"א

מדי בוקר בבעיות חנייה.

במקום מקום חנייה אני מוצא בכל בוקר דוח-חנייה על הקטנוע שלי.

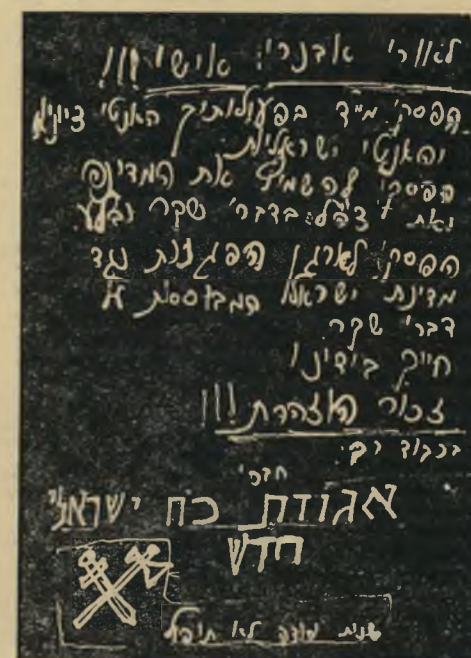
נשאלת השאלה: מדוע לא מתחשבים בציבור הבא לקחת את מכתביו, ומקציבים לו שטח קטן לחנייה?

ואם לא יכולים למצוא מקום לחנייה, אז שיסגרו את הדואר. כמו שסגרו בזמנו, בגלל חוסר מקום חנייה, את מגרש הכדורגל של הפועל רמת-גן. זה עזר. אחרי כמה זמן דאגו שם למיגרש חנייה.

דורון חן, רמת-גן

■ אזהרה

ידידותית

■ מועצה

של קשישים

קראתי את הכתבה (העולם הזה 1745) ה' מתימרת להיות כתבה על המועצה לביקורת סרטים ומחזות (צנזורה בלע"ז). לצערי הנעתי ליד מסקנה שצדקו אותם החברים שסרכו לשוחח עם כתבכם, וזה מהטעמים הבאים:

שבו

א) כתבכם ביקש ממני ראיון בעניין ה"צנזורה" ולא ב"עניין ה"צנזורים".

ב) אני בדעה שכל מוסד ממשלתי או ציבורי חשוף לביקורת. יתר על כן, אני מחייב קשר עם הציבור בכל הדור-כים המקובלות. לכן לא היססתי לתת הסכמתי לראיון.

ג) שיחתי עם כתבכם נמשכה קרוב ל-שעה והיא נסבה על נושא הביקורת, בארץ ובחוץ-לארץ, חיובה או שלילתה, עקרונות השיפוט, הנוהל וכו'. אישיותם של חברי המועצה (כישוריהם, גילם וכיו"ב) נדונה רק בהקשר לנושא הכללי.

ד) לשם קביעת גילם של חברי המועצה לא היה כל צורך בראיון. הדרך הכי פשוטת היא לפנות ללישכת מירשם התושבים. חבל שההודמנות שניתנה לעיתונכם להציג את הבעיה של הצנזורה באופן ביקורתי בובנה לריק.

י. שבו, תל-אביב

● מכיוון שהקורא שבו אינו מכיר שום פרס שהופיע בכתבה, ברור שרובו מכיוון רק למסקנה של הכתבה, והיא: ש' זוהי מועצה של קשישים.

קוראים השוהים מכתבים מתבקשים לנסח אותם בקצרה. עריפות תינתן למצורפים המר-נות למכתביהם.

אמקור

טלוויזיות

"אמקור" הצועד בראש תעשיית הטלוויזיה בישראל מוסיף לכם צבע לחיים עם מקלם היוקרה 'SPECTRA'. במבחר 6 צבעים. חידוש נוסף - "SPECTRA" 20" מתאים גם לחדר השינה.

לי תמכור רמ
אמקור

פרסום א. מל סמודיו רמ צלום נכרא

בעולם

קנדה

ראש הממשלה —

אמר או לא אמר

„לך תזד...“?

פאק'אוף* — האם השמיע ראש ממשלת קנדה, פייר טרודו, קללה חרישית זו בבית הנבחרים באוטבה — או שהיה זה רק פרי דמיונם של מאזיניו?

לדברי אחדים מחברי האופוזיציה — השמיע גם השמיע. „מר טרודו השתמש בביטוי בן שני מילים, שהראשונה התחילה בפ והשנייה באו“, הסביר באיטנסיות אחד הצירים השמרניים. לדבריו, היה זה כאשר ציר אופוזיציה אחר ניסה לשאול שאילתה. יתרה מזו, התקריט, שגרמה לו סערה בין כותלי הבית, היתה כבר, לדברי הציר, השנייה בשבועיים האחרונים.

רק תנועות בוז. בעוד שצופים ביצרי עים יכלו רק להציד, מהמרחק בו נמצאו, כי ראש ממשלת קנדה הניע את שפתיו וידיו, הרי שצירי אופוזיציה רבים טענו כי שמעו גם את המילים המפורשות. ואילו ראש הממשלה עצמו קבע: „הנעתי את שפתי וידי בתנועות בוז וקוצר-רוח“, אמר לעיתונאים שששו על הששון. „אבל לא הוצאתי יד מסי. אם הבחורים האלו רוצים להתחיל לעסוק בקריאת תנועות-פה, זו הבעיה שלהם. לדעתי, הם רגישים מדי.“

ארצות הברית

אנרכיה, פורנוגרפיה

והנשיא נכסון

סגן נשיא ארצות הברית, ספירו אנגיו — שהתפרסם בין היתר כאשר התקיף בשצף-קצף את העיתונות האמריקאית המעזה לא להסכים מדי פעם למדיניות הבית הלבן — החליט לאחרונה להוציא לאור את נאומיו השונים על נושאים שונים ומגוונים. כמו הליברלים, האנטיאניסטים, מוסיקת-קצב, אנרכיה, פורנוגרפיה — והנשיא נכסון.

עד כאן, הכל טוב ויפה. מה שמשונה בכל העניין, הוא בחירת ההוצאה-לאור, אשר תפרסם את הנאומים. שם ההוצאה: אודור בון והיא שייכת לאדם בשם ראדלי מצגר. למי שהשם אינו אומר הרבה: זהו אחד מספקי הפורנוגרפיה העיקריים בארצות הברית, הן בכתב והן על בד הקולנוע. בין יצירות המופת של מצגר: הסרט תרזה ואיזבל.

מה המשותף בין מצגר ואנגיו אין איש יודע. אבל בינתיים הם כבר זכו בתואר „הזוג המורד של השנה“.

הקוף זכה

בתחרות הציונים

חבר השופטים שזיכו את ציוריו של גיימס אורנג בפרס הראשון בתחרות הציונים לילדים, שנערכה בהאציטון, קנדה, נדהמו לשמוע שהזוכה לא היה אלא ג'קרי טה גים — קוף בן חמש. מגזע אוראנג-אוטאן, המתגורר בגן-החיות של טוסקה. הם גם לא יכלו לעשות הרבה בקשר לזכר: התחרות היתה פתוחה לילדים בגילאים ארבע עד 18, ומעולם לא נאמר כי המדובר רק בילדי אנוש.

טועם את הצבע. הציורים שזיכו את הקוף בפרס היו רכבת מטוקיו וטורונדו. „ניתן לומר שג'ים מצייר בסגנון אימפרסיוניסטי מודרני“, הסביר מנהל גן-החיות לעיתונאים, „בלתיית גזון פרימיטיבי. הוא נוהג, בדרך כלל, לצייר בידיו ורגליו, כש-לפניו כן הוא טועם את הצבעים.“

מנהל גן-החיות התייחס לכל העניין בציירות גמורה. „ג'ים מצייר מתוך דחף ברור של יצירה אמנותית“, קבע ללא חיוך. „הוא מצייר ביוזמתו שלו, ואנו לא מפתים אותו באוכל או דברים מושכים אחרים.“ עתה, מתכוון המנהל בעל היוזמה לנסות למכור גם את ציוריו האחרים של ג'ים. המטרה: לאסוף 5,000 דולר, על-מנת לרכוש לג'ים בתיווג.

* „לך תזד...“ בעברית צחה.

ההרגשה טובה
והסיבה כשוטה כל כך
כי התרחצתי שוב
כל כך עם:
בת-אורן

Tanya

באור ושות'

I.T.T. SCHAUB
LORENZ

מקלט הטלוויזיה

הטוב בעולם!

גם טרנזיסטורים, רשמי-קול

ומערכות HI-FI סטריו

מעולים מיוצרים ע"י

I.T.T. SCHAUB-LORENZ

חשוב לעולים חדשים:

הספקה במהירות

מירבית וללא מכס.

הסוכן הבלעדי:

כינורי בע"מ ת-א

רחוב פרץ 4

621984-624193.70

אנו ערבים לך שכל התקונים

בת-א וסביבתה יבוצעו תוך

24 שעות לכל היותר ע"י

במעבדה שלנו בת-א

רח' לילינבלום 25

56343-1 57679 70

"White
Label"

ויסקי סקוטי

תמיד טוב,

תמיד מעולה

„יוש“, יבוא ושיווק בע"מ
רח' דיזנגוף 269 ת"א
טלפון: 446611

ביום א', 28.2.71, בשעה

20.30 בבית משפחה יגול, רח'

הגפן 5, קריית ביאליק, יתקיים

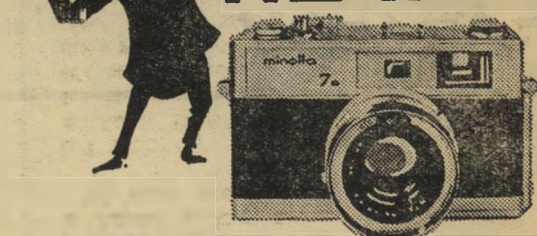
חוג בית

בהשתתפות

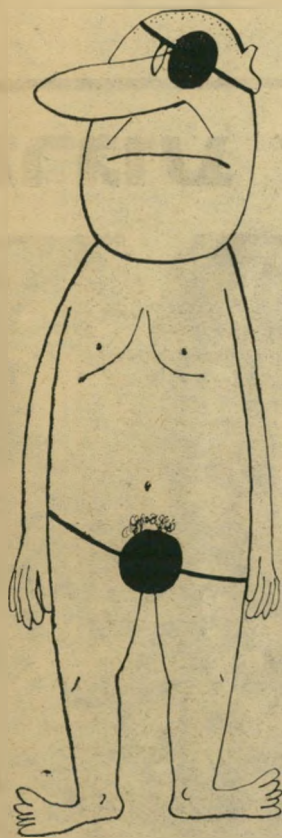
אלכס מסים

חברים ואוהדים מוזמנים

אני מצאק כ...
מינולטה

להשיג בחנויות המובחרות

אורים סינה (42), אחד מגדולי הקאריקטוריסטים בעולם ובצפת, משתייך לחוגי השמאל הקיצוני, אויב מושבע של האמריקאים, פרנקו, הכנסייה הקתולית וישראל. הוא מושבע של השמאל הקיצוני, הוציא בשעתו בצפת את השבועון הסאטירי "המרוג" שנסגר על-ידי המשטרה אחרי 12 גיליונות, פירסם לאחרונה קאריקטורות על משה דיין.

מקום: "אהלן וסהלן מוחמד, כיף חאלאק?"

לא תמיד כראי להצליח. לצלם-זמר איתן דורר עלתה ההצלחה 300 ל"י. למה? כי איתן, ששני שירים שלו מושמעים עתה במיצע הפזמונים של שידורי ישראל, צבר לעצמו אוסף של מעריצות. ומה עשו המעריצות? הן חרטו בעזרת מסמרים את שמותיהן וציורן לבבות על מכונת הקונסטה שלו. צביעת המכונת מחדש עלתה לאיתן 300 ל"י.

בשבוע שעבר חגגו בוגרי הפקולטה למשפטים באוניברסיטת תל-אביב את נשף ה"סיום שלהם" במסגרתו הוקמה חלילה כל-י. מהנשף נעדרו רוב ה"סטודנטים הדתיים, שסיימו את שנת הלימודים. כשנשאל לפני

ניגוש אליו אחד מעובדי הכנסת ואמר לו כי ח"כ מסויים כועס עליו. גולן התפלא, שכן מימיו לא כתב על אותו ח"כ. רק לאחר מחשבה שנייה הבין גולן כי הח"כ כועס עליו דו-קא משום שלא כתב עליו.

שם המשפחה של הבן-אדם זה חשוב מאוד. זאת ה"מסקנה מהסיפור שסיפר הש"בוע "שמואל שי" יועץ ראש-המשלה לעניינים ערבים, שמואל מורדנו, ניגוש אלי ולחש לי באוזן: "אם הבן שלי יישל אותך אם אני קרוב של אבי מורדנו, אז תעשה לי טובה ותגיד לו שכן". ו"הוסיף שי: "מה זה בשביל הבן יועץ לעניינים ערבים לי עומת זמר כסולדנו?"

מה עושים

הצנזורים במרתף?

תערוכתו של הצייר שמואל בק בגלריה של הר"ם קלצ'ין בתל-אביב, נסתיימה השבוע. עוד לפני הפתיחה נמכרו רוב התמונות. אך מש-נודע כי נאשר עוד כמה תמונות בודדות למכירה, עמדו ב"ערב הפתיחה בתור לפני ה"גלריה ואף הלכו מכות על ה"זכות לקנות תמונה שמחירי כמה מהן הגיעו לרכבות ל"י. בין אלה שהספיקו לקנות, היו בני משפחת קרסן, אפי רים קישון ואמנון ריבני-שטיין.

לתערוכה אחרת נהרו רבים מהמבקרים יותר מאשר בגלל הצייר — בגלל האיש ש"תלה את התמונות. כי התמונות בתערוכתו של משה ינאי קא בגלריה "ישראלים, ניתלו על-ידי יוסל ברגנר, שקבע איווה תמונות על ינוקה להציג ואת מיקומם. אמרו כמה מה"מבקרים: "לפתוח נראה תמונות שיוסל ברגנר נגע בהן."

בתוכנית סיר הסירים שנערכה בפני סטודנטים, נאלץ צוות משיבים להשיב תשובות מהירות לשאלות שהופנו כלפיהם על-ידי הסטודנטים. אחד השואלים שאל את דורי מנור: "מה אמר העולה השלישי שה מיליון לעולה הארבעה מיליון?" השיב דידי בן-ב

ח"כ מקי משה פנה לא נכח השבוע בכנסת. הסיבה: סנה נפל וקרע לעצמו שריר בגלל שהושמה בגבס. האירוע במצב הוא שיום קר-דם הזכיר סנה באחד מנאומו כי הוא הרופא היחיד בכנסת. ואכן, סנה גמר את לימודיו ב"פולין כרופא נאורולוגי (רופא עצבים) ואף עבד במיקצוע זה בבורסה עד המלחמה העולמית השנייה כשאו עוד קראו לו משה קליינבוים. אגב, כיוון ש"היה ידוע כעוזרו של המנהיג הציני בפולין יצחק גריני-בוים, היו שכינהו או קליין-גרינבוים.

בסעודה עם קבוצת נכים שביצעו מעשי-גבורה, סיפר ש"הביטחון משה דיין כיצד ה"רד פעמים בדרכה: פעם על-ידי יגאל ידין מדרגת סגן-אלוף לרב-סרן, וכאשר שירת בצבא הבריטי — הורד מדרגת סרגנט (סמל) לטוראי. מה ש"לא סיפר דיין באותה ארוחה, היתה הפעם השלישית שכמעט ירד בדרכה באשמת עצמו. היה זה כשדיין שירת עדיין כ"רמטכ"ל צה"ל. הוא העביר או

אנדרה רון (משמאל) מתפרנס מתיקון אופנועים. תחביבו הוא ניגון מוסיקה קלאסית על גיטרה כשהוא מלווה את המנגינה בשריקה. במשך שמונה שנים התאמן בתחביבו, אותו הוא עומד להפוך עתה למיקצוע. את הופעת הבכורה שלו כמיקצועי ערך רון השבוע בתערוכתו של הצייר עודד שמיר, אשר נערכה בבית פרטי בתל-אביב.

רוב תיקי ההסתדרות. את כתב היד המוגמר הוא הגיש לראש ה"הסתדרות וקיבל למעלה מעשרת אלפים ל"י כמקדמה על חשבון שכר-סופרים. אך בגלל האוביקטיביות שלו, נ"ג הספר. מילשטיין לא יכול היה לשמור את מה שמצא ב"תיקי ההסתדרות בסוד, ובספר חדש, רומח, שיצא לאור ב"שבוע שעבר, על מקימי התעשייה ההסתדרותית ועל גורלם המר בעקבות השתלטות אלו-פי המילואים על חברת העובדים, השתמש הסופר בחומר ש"אסף לספר הקודם. במרכז ה"ספר החדש עומדת דמותו של משה יודיש ז"ל, שנוקם מ"כור בעיקבות מינויו של מאיר עמית.

אגב, אורי מילשטיין ה"חל כותב שירים. השבוע אפי לו התחיל המלחין מנאי שני ברג לחבר להם מגנינות. גם שם יש כבר לשיריו של מילשטיין: שירי זעזוע. וגם זמרת: מיכל נוי המתכוננת לזעזוע את הקהל בשירי הוועזוע.

כתב הארץ בכנסת, מתי גולן, הופתע השבוע כאשר

פקודת-מטכ"ל האומרת כי רב-אלוף הוא תואר זמני של ה"רמטכ"ל. המטרה היתה לאפשר לו עצמו, בתום כהונתו, להמשיך לשרת בשירות פעיל כ"אלוף תחת פיקודו של רמטכ"ל אחר. אולם כשסיים את תפקידו לאחר מבצע סיני, התחרט דיין, הפקודה בוטלה בשקט ודיין נשאר רב-אלוף (מ"ל).

ח"כ יצחק רפאל נהג השבוע במכונית הפניו שלו, בעלת החלונות המכוסים ב"וילונות, ברחוב בן-יהודה ב"תל-אביב. לח"כ רפאל אצה כנר-אה הדרך, שכן באחת הצגות הוא לא הבחין ברמזור וחצה את הצומת באור אדום. במקרה נסע אחריו במכוניתו הסר-פר והעיתונאי אורי אורן, אורן החליט להפנות את תש"ר מתליבו של רפאל לכך ש"הצה באור אדום והתחיל לרדוף אחריו במכוניתו. רפאל חשש כנראה משישהו רוצה להטרידו וניסה להתחמק. כך התפתחה חאראקה בועיר-אנפין ברחוב בן-יהודה לאור היום. לבסוף ה"ליח אורן להדביק את רפאל ו"אמר לו: "אדוני הח"כ — עב-רת רמזור באור אדום!" השיב

שרה גורי סגנית מלכת היופי של ישראל, הופיעה ב"תצוגת-אופנה אשר נערכה במסגרת חלילה "קינגס קלאב". היא הדגימה בגדים של אופנת ה"שורטס", בתוספת שעוני "סיטיון", אותם אפשר לענוד על הירכיים.

הם חווים בקטעים האירו-טיים...

כשנשאל אותו אורי זוהר מה יאשר מהסרט אם ישמיע את קטעי המשגל הרבים ש"מבצע חיים טופול" בסרט, השיב: "האירוטיקה היא ציר העלילה. ציר העלילה צמוד מאוד לטופול. ותאמינו לי, יש לו ציר... כאן נשמעה קריאת-ביניים של אחת הסטודנטיות: "לחתוך, לחתוך!"

שבועיים אחד מהם, משה בן-טוב, אם הוא מתכוון לבוא לנשף, הצהיר: "הייתי רוצה לראות את הסטריפטיו של כל"ף, אבל אני עשוי להיות ח"כ ב"עוד כמה שנים ואז יטיחו נגדי שבצעירותי חזיתי במופע ע"ר רום בכל"ף..."

אגודת הסטודנטים של אוניברסיטת תל-אביב מארגנת הקרנת-חצות של סרטים שנפסו לו על-ידי הצנזורה. ביום חמי-

ארצות-הברית

מחבר

הערומים והמתים

נגד תנועת שיחרור הנשים

זאת היתה הרגשה טובה, להכניס פגז לבחורה הזאת, הכריז השבוע בעליצות נורמן (הערומים והמתים) מילר, הסופר היהודי-אמריקאי רבי-המכר, בכתובת אחרי כה שהיא עשתה לי.

מה שהוא הכניס, היה הרבה יותר מפגז. היתה זו פצצת-ענק. סיפורותיה אמנם, אך קטלנית לא פחות. היא נחתה על מטה התנועה לשיחרור הנשים בעוצמה של טון ס.נ.ט. ניספה לרסיסים דקים חלק גדול מ- תורתן של המשחררות, וגרמה לקטל מוח- לט לפחות במקרה אחד — זה של קייט מילט, הבחורה הזאת שחטפה את הפגז. חזיר שוביניסט. המדובר בסיפורו ה- חדש של נורמן מילר שבוי בידי המין

מרגוע קל עם דובק רויאל

דובק
רויאל
פילטר

פרסום דיר 'עקבסון'

20 סיגריות יכיר המלך

סופר מילר

חזיר-שוביניסטי-גברי מס' 1

שבו הוא מפגז בעוצמה נדירה את תנועת שיחרור הנשים בכלל, ואת מילט, אחת מ- מנהיגותיה, בפרט. מילר נחשב בעיני ה- תנועה לסמל הקלאסי והבוזי של הגבר ה- אמריקאי המשעבד, והוכתר מזמן כאויב מספר 1 של התנועה. החזיר השוביניסטי- גברי הראשי של אמריקה, הכתירה אותו קייט מילט בסיפורה פוליטיקה מינית.

עתה, בהפגזת-הנגד שלו, מחזיר לה מי- לר באותה מטבע — רק קשה יותר ו- כישרונית יותר. אינני רוצה להתייחס ל- מנהיגיה המיניים, אמר השבוע במסיבת עיתונאים, כשהוא דווקא כן מתייחס ל- מנהיגיה המיניים של המשחררת — דהיינו, הצהרתה הפומבית כי היא בייסקסואלית. אבל הייתי רוצה להתייחס לדעותיה. הן חסרות ערך, שפלות וסתם מלוכלכות.

מזעזע, מרתיעה. אלא שיש ב-

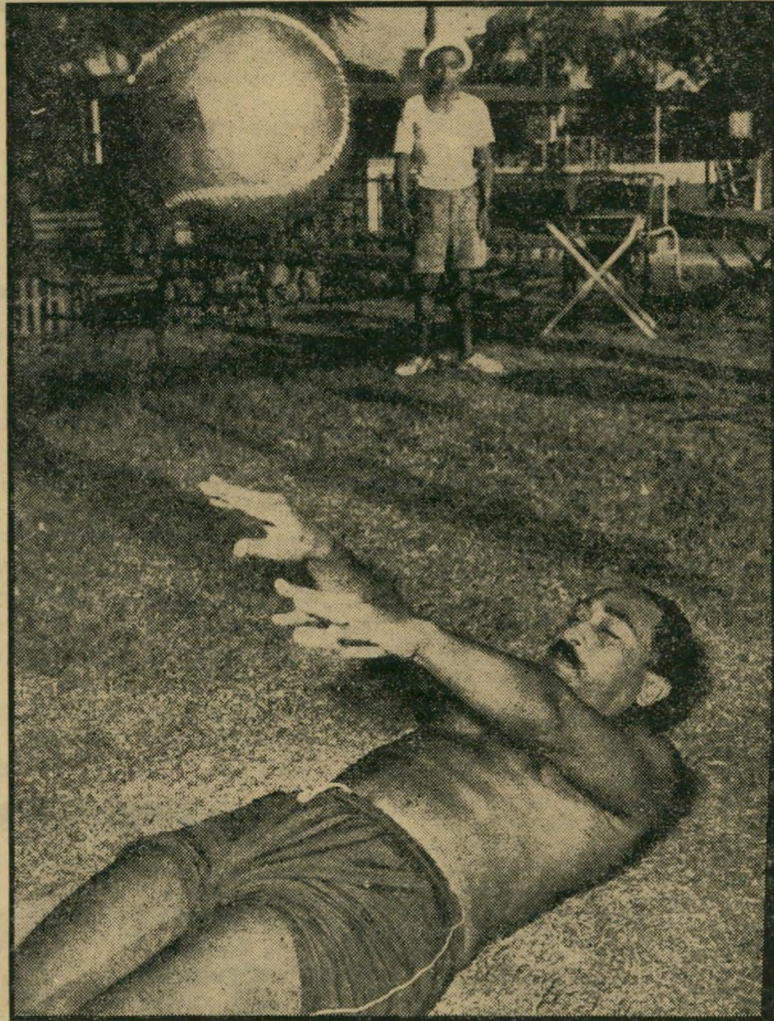
ספר זה הרבה יותר מריסוקה לגורים של הגברת מילט. כפי שניתן לצפות מאחד מ- גדולי הסופרים האמריקאים בני-ימינו, ספר מבריק ומעמיק זה יגרום לסערה, יועזע, ירתח את הדם — ואולי גם יגרום הנאה — לכל מי שמעוניין במין. תוך כדי כתיבת הספר והתמודדות עם הבעיות, גר- ליתי רבות אודות עצמי ואודות המין. כן, כיום, בגיל 48, סיפר מילר. המין אינו נו סתם פעילות אנושית נוספת כמו אכיל- לה. כל אדם חייב להחליט לעצמו אם ה- מין עבורו הוא בעל-משמעות. אם כן — עליו להבין מהי משמעות זו. כפי ש- אני מבין אותה כיום — המין שולט בנו עד לשורשנו, והאדם הוא שבוי בידי המין.

העיקר — מי שוטף כלים? יחד עם כל עמקותיו, נשארות שאלות שהספר איננו עונה עליהן. כמו זו למשל שנשאל מילר באותה מסיבת עיתונאים: מי אם כן צריך לשטוף את הכלים בבית? מה זאת אומרת, השיב מילר מניה וביה. או- תו בן-הנוג שעושה את העבודה הפחות חשובה בין השניים, ואין קובעים מי עושה את העבודה הפחות חשובה? כן, השיב מילר בלי להניד עפעף. בנקודה זו, אני והגבירות מתנועת השיחרור מתחילים לצעוד בכיוונים שונים.

מקיימת יחסי-מין עם גברים ועם נשים.

כדור!

הנשיא אל-סאדאת זרק כדור: מי יתפוס?

עובר מדרום לרפיה, במערב, אל מדרום לי אילת, במיוחד.

גבול זה אינו זהה עם גבול ה-4 ביוני, כי אינו דורש נסיגה מרצועת-עזה.

(רוג'רס, וכנראה גם יארינג ואל-סאדאת, מציעים שהרצועה תצורף לירדן או למדינה פלסטינית).

נוסח הממשלה אינו מונע, אפוא, את קביעת תוכנית רוג'רס והגבול הבינלאומי.

כך מצטמצמת תשובת הממשלה לאפס. אין זו תשובה כלל. זוהי חוסר-תשובה, באי-צמיתות תשובה.

★ ★ ★

כמה זמן יכול להימשך מיומון מחושב זה? לא הרבה.

כי בעוד שבועיים מזדקר תאריך חשוש: ה-7 במאוס, המועד שנקבע עלידי מצריים לתום הפסקת-האש. לקראת תאריך זה מתגבר הפעילות הבינלאומית.

ומעבר לזה מזדקרת העובדה הבינלאומית שארצות-הברית לא תסבול תשובה שלילית של ישראל. וזינגסטון לא הסתירה שדיעוריה על הסדרה שלום מזהות עם הדיעות שהתבטאו בשאלון-יארינג ובתשובת סאדאת. האם מוכנה ישראל להתייצב נגד יארינג, נגד ארצות-הברית, נגד ארבעת-המעצמות, נגד העולם כולו — כשהאלטרנטיבה היא מלחמה עם הצבא המצרי-סובייטי?

האם תסבול זאת דעת-הקהל בישראל, המתעוררת בהדרגה די-הכנת המצב האמיתי?

★ ★ ★

והי, בסופו של דבר, הנקודה המכרעת ברע המכריע.

לא מה נגיד לאמריקה, מה נגיד ליארינג, מה נגיד לכל העולם.

אלא: מה אנחנו רוצים בעצמנו? הממשלה אינה פושעת כלפי אמריקה או האו"ם. הממשלה פורשת נגד מדינת ישראל.

אלו הציע גמאל עבדאל-נאצר, ב-4 ביוני 1967, את אשר מציע אנוואר אל-סאדאת ב-11 ביוני, היינו חושבים שהגיעו ימי-המשיח.

בחלומות הקיצוניים ביותר לא הקצנו לחלום על מהפכה כזאת!

והנה, כאשר בא המיפנה ההיסטורי, אשר היישוב העברי בארץ ומדינת ישראל חלמו עליו במשך שלושה דורות — אין הממשלה קופצת על ההזדמנות, אין היא אפילו מברכת עליה. היא מגיבה באי-רצון מגומגם. כל אורח בישראל חייב להבין זאת. לפי נינו הזדמנות היסטורית הבאה, אולי, פעם אחת במאה שנה.

אם נניח להזדמנות זו לחלוף, לא תסלח לנו ההיסטוריה העיברית.

★ ★ ★

עלינו להחליט מה אנחנו רוצים. מה אנחנו רוצים באמת.

כאשר יצאו אחינו ב-5 ביוני 1967 לקרב, להרוג ולהיהרג — מה הם רצו?

חתיכת-ארמה, בית-מלון בשארם-אל-שייך? שיכון בנבי-סמאל?

הם רצו דבר אחד, כביר בפשי-מותו: שלום.

שלושה דורות אנו יושבים בארץ זו, וכל העמים סביבנו, ובכלל זה העם שישב בארץ עצמה, סירבו להשלים עם קיומנו הריבוני כאן.

כל אשר ביקשנו להשיג, במשך שלושה דורות של דם ודמעות, היה אך זה: שהם ישלימו עם קיומנו, עם עצמאותנו, עם ריבוי נותנו.

זהו הדבר ההיסטורי שגלע עכשיו. העולם הערבי מוכן לספק את דרישתנו ההיסטורית.

ומול מהפכה זו, עומדים 18 יהודים נכונים, בהנהגת אשה שאינה יודעת מה היא רוצה.

רגע האמת הגיע — אך הממשלה עמדה מולו מגמגמת ואובדת-עצות.

יש צורך להחליט — ואין מי שיחליט.

אין מי שיחליט — כי איש אינו יודע בכיור, בפשטות ובפירוש, מה הוא רוצה.

שלוש שנים ושמונה חודשים של העמדת-פנים, אחיזת-עיניים, ושיטת-מוח-עצמית נטלו מן הדי-ממשלה, ומכל חכמה, את היכולת הפשוטה לקבל החלטות.

★ ★ ★

משבר הפתאומי שחל לפתע, ה-1 מעמיד את ממשלת ישראל נגד כל הדי-עולם — היה צפוי בהחלט.

הפלא הוא שבא כל-כך מאוחר. כי מאז נומבר 1967, כשנתקבלה החלטת מועצת-הביטחון 242, פעלו המדינות על סמך ההנחה הבאה:

● ישראל רוצה בחוזה-שלום. כל השאר הוא לגביה בעל חשיבות משנית.

● מצריים רוצה בחוזה-השלום הכבשים. כל השאר הוא לגביה בעל חשיבות מדרגה שנייה.

● ישראל רוצה שמצריים תתחייב קודם כל לחוזה-שלום, שפירושו הכרה בישראל, לפני שידובר על הגבולות.

● מצריים רוצה שישלם תחייב קודם כל להיסוג לגבולותיה, לפני שידובר על חוזה-שלום.

החלטת מועצת-הביטחון 242 היתה נסיון דחיתון קשר זה במכה אחת. היא שילבה יחד את השני-לום, הנסיגה והגבולות.

מאז השתחרר קיפאון גמור. השגריר גור נאר יארינג, בעידוד אמריקאי וסובייטי, חתך עכשיו את אותו הקשר בפעם השנייה.

בשורה של "שאלות" הציע לי-שני הצדדים להסכים בריומנית לכריתת חוזה-שלום ולנסיגה לי-גבול הבינלאומי בין ישראל וי-מצריים (שהוא גם הגבול הקבוע בתוכנית-רוג'רס).

כאשר הסכימה מצריים השבוע לתהליך ברומני זה, ואמרה "הן" מפורש ובלתי-מסוייג להצעות יארינג, הועמדה ממשלת ישראל בפעם הראשונה בפני הצורך הברור להשיב ב"הן" או "לאן".

האם מוכנה ישראל — תמורת חוזה-שלום ישיר, מלא, רשמי — לחזור לגבול הבינלאומי?

★ ★ ★

במשך 44 חודשים ארוכים חזרה ממשלה זו אלפי פעמים על הרוקטריה המקודשת, שכל מה שישלם רוצה הוא חוזה-שלום רשמי.

דוקטרינה זו היתה מבוססת על האמונה העיוורת והמוחלטת של כל גאוני הממשלה ומשרד-החוץ, שזהו הדבר האחד שהערבים לא יוכלו להסכים לו לעולם.

ממילא לא היה צורך לחשוב על שום דבר אחר. די היה לצעוק "שלום, שלום!" כדי לסכם, בסיפוק של הקלה: "ואין שלום!"

אולם במשך כל הזמן הזה התקרבו ה-מצרים, ועימם כמעט כל שאר הערבים, בתמדה ובעקביות להכרה שיש להכיר בישראל ולכרות עימה שלום. בשבוע שעבר, תחילה בראיון שנתן לשבועון האמריקאי ניו-דוויק (אנומו של אבנר, בכנסת, שניתח ראיון זה — ראה מיסטר) ולאחר מכן, בתשובה לשאלון יארינג, הכריזה מצריים רשמית ותגיית שהיא מוכנה עתה לכריית חוזה-שלום רשמי.

כאותר רגע התמוטטה מדיניות-החוק של ישראל כבניין קלפים.

והיה זה אופייני להידרדרות המוסרית וי-המדינית של ממשלה אומללה זו, שהתגובה

הראשונה לשינוי היסטורי זה בגישת הערבים לישראל היתה: "דפקו אותנו."

★ ★ ★

אמת הפשוטה היא שלפתע נס-תבר כי ממשלת ישראל פשוט אינה יודעת מה היא רוצה.

על אחת כמה וכמה אינה יודעת מה לעשות.

כשהתחילה יוזמת-יארינג הנוכחית, היתה התגובה הראשונה: "יארינג חרג מסמכותו".

תגובה זו נחקקה באיבה, כשהשיב עליה גיוף סיסקא, האיש הקובע בעניין זה בי-ושינגטון, בחריפות בלתי-רגילה (ראה מיס-גרת), וקבע כי יארינג פועל בהתאם לתנאים שישלם הסכימה להם.

התגובה השנייה היתה להתעלם מתשובת מצריים, ולתבוע תשובה מצרית לשאלות קודמות של ישראל, שהפכו בינתיים לשלב דאשתקד. גם טכסיס זה מת באיבו.

אבל הממשלה לא יכלה ולא רצתה להשיב.

וכך נתקבל נוסח ההחלטה של ישיבת הממשלה ביום א': התי-חמקות עלובה, מגומגמת וחסרת כל תכלית.

היא יכולה רק להרחיח — או להפסיד — כמה ימים יקרים, ולקרב את המרחב לתאריך שנקבע לחידוש הקרבות.

מה אומרת החלטה זו?

הממשלה הזכירה לחיוב את נכונות מצריים לחתום על חוזה-שלום (אחרי שכל דוברי הממשלה ניסו במשך כמה ימים לשפוך עליה קיתונות של בוז וזלזול).

היא סירבה לקבוע מהו הגבול הישראלי המצרי שממשלת ישראל רוצה בו — וחתרה על הנוסח הנדוש "גבול מוכר, בטוח ומוסכם", שאינו אומר דבר.

היא קבעה שבשום פנים ואופן לא תחזור ישראל לגבולה הקודם.

תשובה זו היא שערוריה בסני עצמה. כי במשך שלוש שנים וחצי טוענת ממשלת ישראל שהיא רוצה ב"משאומותן, בלי תנאים מוקדמים". ואילו הערבים, בשלושת ה-לאחרים של חרטום, שללו זאת.

עכשיו, אחרי שמצריים ביטלה רישמית את הלאחרים של חרטום, באה ממשלת ישראל וקבעה תנאים-מוקדם-בלי-עבור: שבשום פנים ואופן לא תנהל משאומותן על גבולות ה-4 ביוני.

זהו "לאן!" מוחלט של חרטום ישראלי.

אולם גם שערוריה זו אינה אלא בועת סבון לאחיות-עיניים. כי למעשה השאירה הממשלה לעצמה את הדלת הפתוחה להתי-חש גם לתנאים-בלי-עבור זה.

כי הצעת יארינג (ותוכנית רוג'רס) מדי-ברת על "הגבול הבינלאומי" — הקו ה-

תשובה חיובית פירושה: נס'גה לגבול ה-4 ביוני

תשובה שלילית פירושה: מלחמה גלויה עם ארה"ב

פשיטות הרגל

פית היו השטחים — היתה זו פשיטת רגל מהדרגה הפלילית. ההודאה הפומבית בפשיטת הרגל של ממשלת ישראל, היתה הודעת הממשלה, שפורסמה בתום דיוניה ביום הראשון השבוע. זו היתה ההודעה, שגם תמורת הס' כס שלום אין ממשלת ישראל מוכנה לשוב אל קווי שביתת הנשק מה-4 ביוני 1967. בניגוד להודאה הפומבית שכבר ניתנה,

סכום הנכסים שבידה; היא נר' רשה לפרוע חובות שלא יכלה לי' פרעם. מכיוון שהיא הגיעה למצב זה בדרכי מירמה — כשהיא מני' סה לאחז את עיני העולם ואזרחי ישראל גם יחד, שיעדה האמיתי הוא השלום בעוד שמטרתה הס'ר

אותה חברה היו צפויים לכליאה מאחורי סורג וברז, מכיוון שפשיטת הרגל שלהם נעשתה במירמה. למרבית המזל אין פקודת החוק האזרחי חלה על פשיטת רגל מדי' נית. אבל זאת היתה המשמעות של המצב אליו נקלעה הממשלה: סכום ההתחייבויות שלה עלה על

משלת ישראל פשטה את הרגל. היא עשתה זאת בצורה אומ' ללה, מדכאת ומעוררת רחמים. אילו היתה חברה פרטית פושטת את הרגל מבחינה כלכלית, בדומה לפשיטת הרגל המדינית של ממשלת ישראל, קרוב לוודאי שלא היו מסתפקים במינוי כונס נכסים כדי לחסל את עסקי החברה. מנהלי

7 הנסיגות של אל-סאדאת

בנימין הזוי: אבל לא כפוף לווסו ישראלי, אדוני.
אורי אבנרי: אבל לווסו אמריקאי, אם אינך סומך על אמריקה — לא נשאר לך עוד על מי לסמוך היום בעולם.
בנימין הזוי: אנו ישראליים, לא אמריקאים.
מנחם יריד: אנחנו צריכים לסמוך רק על עצמנו.
אורי אבנרי: אולי.
שיהיה נא ברור: אינני טוען שיש לקבל ניסוח מצרי או הצעות מצריות. אינני מופיע כאן כנציג נשיא מצרים. אני אומר: יש כאן נסיגה מצרית מר' חית'לכת מן העמדה שנקבעה עליי עבד'אלנאצר, ותפקידנו הוא לנצל את הנסיגה הזאת, ולהשיב עליה עכשיו ביוזמה שלנו, שתהיה מנוסחת עליידנו, על' פי האינטרסים שלנו.
שמואל תמיר: בעיניך גם ההצעה המצרית ה' קודמת היתה כשרה וטובה.
אורי אבנרי: אני אומר שגם בראיון המרחיק' לכת ביותר שנתן עבד'אלנאצר בפברואר 1970, ל' עיתונאי אריק רולו, הוא לא הסכים לדבר כזה (כוח) בינלאומי לצמיחות בשארם-אל-שייך, שניתן להרחיקו רק בהסכמת האמריקאים.

פיתרון הבעיה הפלסטינית

(1) ולבסוף אומר נשיא מצרים, ואני מציע לכנסת לשם לב לדבריו...
יוחנן בארר: מתי זה ייגמר?
בנימין הזוי: אתה שומע: נשיא מצרים מדבר.
אורי אבנרי: בזמן האחרון מצטיין חבר הכנסת בדר בחוסר סבלנות.
הנקודה הזאת מההה, אולי, את הנסיגה מרחיקת-הלכת ביותר בעמדת מצרים.
הוא נשאל — ואין ספק שהוסכם מראש על נוסח שאלה זו: "האם אתה רואה כפיתרון לבעייה הפלסטינית תשלום פיצויים לפליטים ועריכת מישאל'עם בגדה ה' מערבית ובעזה, כדי לברר אם רוצים הם במדינה נפרדת, פלסטינית, הקשורה עם ירדן, או בחזרה לירדן?"
על כך אומר נשיא מצרים: "זה מצלצל כדרך סבירה לפתור את הבעייה — פיצויים ומישאל'עם".
לא "שיחרור פלסטין", לא חיסול מדינת ישראל, אפילו לא שיבת הפליטים.

לפי הניסוח הזה: פיצויים לפליטים, והחלטה אם הם רוצים להקים בשטחים המוחזקים מדי' נה פלסטינית או לא.
יוהר הררי: איך אתה מסביר את השנינויים האלה? למה אינך עונה?
אורי אבנרי: יש כאן יוזמה היסטורית, שינוי היסט'ורי של העמדה הערבית.
אם הממשלה תתעלם מהמהפכה שחלה, אם תגיב בהיסטריה נפחית של אמירת "לאו", עוד לפני הכנת הדברים — הרי במקום פתי'ת יוזמה ישראלית חיובית היסטורית — תכוא כפיית המעצמות. ייכפו עליה את הדבי'רים, ואנו נלך לקראת שלום כפוי.

(ב) "חלק מחזוה השלום", אומר הנשיא אל-סאדאת, "יהיה השלמות והעצמאות של כל מדינה במרחב, ובכלל זה ישראל".
עד כמה שידוע לי, זוהי הפעם הראשונה שממשלת מצ'ריים סוטה מהנוסחה "כל מדינות המרחב".
רק לפני שבוע עמדה ראש ממשלת ישראל על במה זו והתלוננה, שבדבריה על עצמאות וריבונות של כל מדינות המרחב משתמטת ממשלת מצריים מלהזכיר את שם ישראל כי' מפורש. והנה, זו הפעם הראשונה שנאמר כי' פירוש: "ובכלל זה ישראל".

(ג) אומר הנשיא אל-סאדאת: "הסדר כולל לכל השטחים שנכבשו בשנת 1967".
שימו לב: הוא לא אומר "נסיגה כוללת", אלא "הס'דר כולל".
בחינה זו במילה "הסדר" במקום "נסיגה" יש בה שינוי מהותי חשוב ביותר. לא במיקרה בחר ה' מדינאי המצרי במי' לה זו — בפעם הרא' שונה, עד כמה שידוע לי.

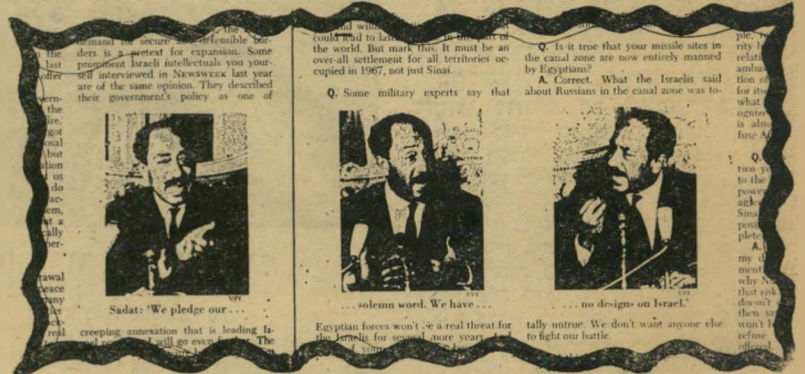
(ד) בהתייחסו לאפשרות, של שינויים בשאר הגבולות — לא בגבול ישראל-מצ'ריים, אלא בשאר הגבולות, על הארצות הנוגעות בדבר להח' ליט על כך בעצמן.

בפעם הראשונה יש כאן נסיגה מפורשת מן הניסוח הקלא'סי של הנשיא עבד'אל נאצר, שישראל חייבת לסגת מכל ה' שטחים שכבשה, גם לאורך גבולות ירדן וסוריה.
בפעם הראשונה ניתן כאן היתר מפורש ל' חוסיון להשלים עם שינוי הגבולות שלו. זוהי נסיגה מהותית חשובה!

שיטת בתעלה ובינאום שארם

(ה) כאשר שאל אותו המראיין אם השיטת החופשי'ת תעלת-סואץ כולל גם את אוניות ישראל, השיב הנשיא אל-סאדאת: "הדבר נאמר בצורה ברורה ומפורשת".
שימו לב: בצורה ברורה ומפורשת! הוא אמר זאת שבוע אחרי שגולדה מאיר התלוננה מעל דוכן זה שכל הצהרות מצריים על ה' שיטת בסואץ משתמטות מלהזכיר את ישראל.
(ו) לגבי שארם-אל-שייך אמר אל-סאדאת: "כוח בינלאומי של ארבע המעצמות או של אומות אחרות, שאפשר יהיה להרחיקו משארם-אל-שייך רק אם ארבע המעצמות יסכימו לכך פה אחד".
דהיינו: כוח בינלאומי הכפוף לווסו אמרי'קאי.

בנאומו בכנסת ניתח אורי אבנרי את הראיון שנתן הנשיא אנוואר אל-סאדאת כלהלן:
אורי אבנרי: מיפנה גדול אירע בשמונת הימים האחרונים. העולם ממתיך לתשובת ישראל על המהפכה שאירעה. תחת זאת שמענו עכשיו נאום מגומגם. ואם יש אדם המסוגל לגמגם כשטף מילולי, הרי זה השר אבא אבן.
מתקרב סופה של תקופת שטיפת-המוח, ומתקרב רגע האמת.
הציבור חייב לדעת שמזדקרת במלוא חרי'פותה השאלה היסודית: האם אנו רוצים כי' שלום בלי שטחים, או שטחים בלי שלום?

קטע מדאיון אל-סאדאת ב"ניו-וויק"

השאלה אינה אם הגבולות יהיו מוסכמים, אדוני שר-החוץ. השאלה היא: הי'כן יהיו הגבולות המוסכמים? האם מוכנה ממשלת ישראל להסכים לגבולות שעל פיהם ייתכן כיום שלום?

הציבור חייב לדעת שעל סמך הגבולות של תוכנית רוג'רס — ייתכן שלום מיידי. הציבור חייב להכריע אם הוא רוצה בשלום על פי גבולות תוכנית רוג'רס, או לא.

מצריים מוכנה ל"שלום-אמת"

הראיון של נשיא מצרים בשבועון ניו-וויק הוא היסטורי, כי הוא מהדהד נסיגה רשמית וטוטאלית מכל שלושת הלאחים של חרטום.
בראיון זה יש שבע נסיגות מרחיקות-לכת מן העמדה המצרית עד כה.
ואלה הם שבעת העקרונות החדשים של מדיניות קאהיר, כפי שבוטאו באותו ראיון:
(א) הנשיא אל-סאדאת אמר: "אם הם (הישראליים) רוצים בשלום-אמת, גם אנו מוכנים לזה, ויותר מזה".
עד כמה שידוע לי, זוהי הודעה מפורשת ראשונה של ראש מדינה ערבית, שהוא מוכן לשלום-אמת.

תוכנית רוג'רס

בדלת האחורית

ארצות-הברית נשארה נאמנה לרושם, שהצליחה ליצור בעזרת תרגיל לים דיפלומטיים אצל ממשלת-ישראל: שי היא עצמה לא מפעילה לחצים ואינה תור בעת ישראל דבר.

אבל מה שלא עשתה ארצות-הברית עשה הד"ר גונאר יארינג, שאימץ את תוכנית רוג'רס כי שאלון ששלח לישראל ולמצריים. היה ברור שידה של ארצות-הברית ברית בטכסים שנקט יארינג, וי היא הציבה את תוכנית רוג'רס בפני ישראל בדלת האחורית. כי אשר תפסו שרי ממשלת-ישראל, כי למעשה היה זה תרגיל הונאה מצד ארצות-הברית, במיסגרת הדי אינטרסים החיוניים שלה להגיע להסדר שלום במזרח-התיכון, היה כבר מאוחר.

היה ברור לממשלה שנסיונה מלפני שבו-

כה אומר סיסקו:

בהופיעו בתוכנית „מול פני האומה“ של הטלוויזיה האמריקאית, ביום 16.2.71, הבלט עוזר שרי-החוץ האמריקאי, האחראי לענייני המרחב, את הנקודות הבאות:

● על שליחות יארינג (וטענת ישראל שחג משליחותו):

„אנו סבורים שיש (ליארינג) מנדאט רחב, והוא פועל בדיוק בהתאם למנדאט זה.“
„הוא חופשי לפתח יוזמה מעטה או רבה ככל שירצה.“
„כשנתקבלה היוזמה האמריקאית ביוני שעבר (עלידי שני הצדדים), נקבע בפירוש שהשגריר יארינג יחליט בעצמו לפי איזה נוהג לפעול... שני הצדדים מחויבים להישמע לכל נוהל שהשגריר יארינג מחליט לנהוג על פיו.“

● שעת ההכרעה

„השגריר יארינג מגיע עתה לשאלות הגורליות מאוד... השיחות הגיעו לשלב חשוב.“
„השיחות מגיעות עתה אל כמה מן השאלות שהן גרעין הסיכסוך.“
„הגיעה השעה להחלטה.“

● על הבעייה הגלסטית:

„אפילו בקרב תנועת הפידאין עצמה יש כעת סימנים צנועים מאוד לכך... שלפחות כמה פלסטינים חושבים על פתרון מדיני המבוסס על דו-קיום עם ישראל.“

● על ערובות המעצמות:

„הסכמנו לפתוח בשיחות מוקדמות על שאלת הערובות המשלימות.“
„הערובות אינן יכולות להיות תחליף להסכם-שלום בין הצדדים... המרכיב העיקרי של ביטחון שני הצדדים צריך להיות הסכם-שלום מחייב.“
„שאלת הערובות היא רק תוספת (להסכם שלום), והיא יכולה רק להוסיף משהו שולי.“

„ערובות ארבע המעצמות אינן יכולות להיות תחליף לכך שהצדדים יסמכו קודם כל על עצמם, אולם אם תושג הבנה בין הארבע על הערובות, זה יוסיף לפחות סעד נפשי ומדיני חשוב להסכם בין הצדדים.“ (על כך הוסיף אחד המראיינים באופן ציני: „האם לא נכון יותר לדבר על לחץ, במקום, סעוד“?)

● התערבות ארבע המעצמות

„לארבע המעצמות הגדולות יש אינטרס ישיר בעניין זה.“
„אנו סבורים כי המיזרח התיכון הוא, אולי, האזור המסוכן ביותר בעולם“ (מבחינת האפשרות של עימות גלובלי בין המעצמות).
„יש כאן מעורבות סובייטית כבדה.“

● האינטרס הסובייטי בשלום:

„אנו סבורים שלנו ולסובייטים יש אינטרס משותף במניעת עימות (בינוני) בי-אזור זה.“
„על הסובייטים לשקול את היתרון החד-צדדי, שהם יכולים להפיק מהמשך אי-היציבות (במיזרח התיכון), כנגד הסיכון שמא המצב יישמט מן הידיים. זהו הגורם המכריע.“

● הצורך בתחלטות:

„אנו סבורים שהצדדים חייבים לקבל על עצמם סיכונים למען השלום.“

טרם נעשה ההליך המשפטי בפשיטת-רגל זו. זה יעשה תוך ימים מספר, כאשר תצטרך ממשלת-ישראל לנסח את תשובתה ל-שאלון, שהגיש לה לאחרונה הד"ר גונאר יארינג. בשאלון זה לא תוכל ישראל להתחמק בהצהרה נגטיבית, לפיה אין היא מוכנה לחזור לגבולות ה-4 ביוני. היא תצטרך להשיב תשובה פוזיטיבית, אם יש בנכונותה ובדעתה לסגת, תמורת הסכם שלום, עד לגבול המנטורי?

שתי ברירות יעמדו אז בפני ה-ממשלה:

● להשיב בחיוב לשאלה ולקבל עלידי כך התחייבות לנסיגה, תוך המשך התקווה הישנה, שהתברר תה עך כה, שיהיו אלה הערבים שיוכילו לפיצוץ שיחות יארינג.

● להשיב על השאלה בשלילה, להסתכן על ידי כך באחריות לי-פיצוץ שיחות יארינג, לבידוד החי-לטי בזירה הבינלאומית, ובחידוש המלחמה עם מצריים תוך עימות עם הידידה היחידה שעוד נותרה לישראל — ארצות-הברית.

כך או כך, זוהי פשיטת-רגל. במקרה ה-

גולדה מייאשת

ראשון תהיה זו התכחשות להחלטה שקיבלה הממשלה רק השבוע, חוליה נוספת בי-שרשרת ההתכחשויות שהפכו את כל ה-החלטות שקיבלה הממשלה עד כה בנושא זה, לפיסות נייר שאינן שוות את הנייר עליו נכתבו. במקרה השני תהיה פשיטת-הרגל נוראה עוד יותר. היא תוביל למל-חמה נוספת ללא תכלית באשמתה הישירה של הממשלה.

תהיה אשר תהיה התשובה:
חיובית או שלילית — השבוע פיימה ממשלת ישראל את ניהול העסקים המדיניים שלה. הניהול עובר לידי כונס הנכסים — אר-צות-הברית.

בנין הקלפים

המדיני מתמוטט

כונס הנכסים של ממשלת-ישראל אי-נו מאפשר לה עוד מרחב תימרון מדי-ני, כפי שנתן לה עד כה. האפשרויות

הברית, הציגו הערכת-מצב דומה. מאחר שהממשלה היתה משוכנעת כי מצריים ו-מדינות ערב האחרות לא יוכלו לעולם להס-כים להסכם שלום שלא על בסיס גבולות ה-4 ביוני, היא ראתה את עצמה מובטחת מפני המשך שיחות יארינג. עניין פיצוץ השיחות בידי הערבים נראה לממשלה רק בעייה של נושא וזמן.

היה איש אחד שהזהיר את ממי-שלתי-ישראל מפני אשליה מסוכ-נת זו: שגריר ישראל בארצות-הברית יצחק רבין. בדיווחיו לממי-

שהיו לממשלת-ישראל עד לפני זמן קצר לתמרן בעזרת יוזמות מדיניות משלה, נס-תמו כמעט לגמרי.

ההתייעצויות שנערכו בירושלים, מאז נקטה מצריים בצעד המהפכני שהביך את ממשלת-ישראל, נועדו לחפש מוצא מן ה-סבך. אולם תחת זאת הם נסבו בעיקר סביב חיפוש האשמים בהתמוטטות בניין הקלפים המדיני של הממשלה.

האמת היא שכל שרי הממשלה היו אש-מים בכך במידה שהו, כשאת האחריות הגדולה ביותר נושאים על כתפיהם גולדה

תוך ניתוק מוחלט מהמציאות בנתה

הממשלה בניו קלפים על אשליה:

שארה"ב נסוגה מתוכנית רוג'רס

שלה ובהערבותיו, עמד רבין על כך שארצות-הברית לא נפונה מי-עולם מתוכנית רוג'רס ומתביעתה שההסדר יושג בדרך של הסכם שלום תמורת נסיגה לגבולות ה-4 ביוני, עם תיקונים קטנים. אבל לשרי הממשלה היה נדמה שהם יודעים ומבינים יותר מוב מרבין.

גם השבוע, כשנקרא יצחק רבין להתייע-צויות בארץ, לא יכול היה למסור לממש-לה דבר אחר ממה שמסר לה עד כה: ש-ארצות-הברית סבורה שעל ישראל לסגת לגבולות ה-4 ביוני. גם הפעם, כמו קודם, לא התקבלו הערכות-המצב שלו.

בשל מדיניותו בת-היענה אותה נקטה, נפ-

מאיר, אבא אבן, ישראל גלילי ומשה דיין. תוך ניתוק כמעט מוחלט מהמציאות הפו-ליטית, הם התפתו להניח את הכל על קלף אחד, כמו מהמר בבורסה, המתפתה להש-קיע את כספו בסוג אחד של מניות.

ביטחונה של ממשלת ישראל בי-הצלחת מה שהיא כינתה כשם-מדיניות, נבע מהאמונה שארצות-הברית נסוגה מתוכנית רוג'רס, מתוך אמונה שהתוכנית אינה קיימת עוד וכי ארצות-הברית לא תתבע עוד מישראל לחזור לגבו-לות ה-4 ביוני.

גולדה היתה סבורה שקיבלה על כך הסכמה מפורשת מהנשיא ניקסון. אבא אבן ומשה דיין, שחזרו מבקורים בארצות-

סיסקו תקיף

עות מספר להכניס את שיחות יארינג ל-מבון אינסופי של דיונים סביב „מהות השלום“ — נכשל. תחת זאת היא חייבת להתייצב לדיונים, אותם רצתה לדחות ל-משוך בכל מחיר, על שאלת הגבולות.

עוד לפני שלושה שבועות יכול היה שגריר ישראל באו"ם, יוסף תקוע, להעז ולהציע לד"ר יארינג „לקחת בחזרה“ את המיסמך שלו, אותו ביקש להעביר לממ-שלתי-ישראל, בדבר גבולות השלום כפי ש-הם נראים בעיניו, בטענה שממשלת-ישראל לא תסכים כלל לדון במיסמך כזה. ואילו השבוע נאלצה ממשלת-ישראל בעל כורחה לגלות את קלפיה בעניין הגבולות, להצ-היר קבל העולם כולו כי אינה מוכנה לחזור לגבולות ה-4 ביוני.

הודעה זו של הממשלה, נעשתה לפי עצ-תו של שרי-הביטחון משה דיין. מאחוריה מסתתרת הכוונה, להציב מייד את המיכשול היחיד שיכולה עוד ישראל להציב כדי למנוע את המשך השיחות, מתוך תקווה שהמצרים הם שיסרכו להמשך בשיחות בתנאי זה.

במדינה

העם

מכשיר

לשטיפת מוח

בכל בית בישראל, בכל קרן רחוב, בכל מיפגש חברתי היה הנושא המרכזי של השיחות השבוע — מיתקפת השלום ה-מצרית, שהתבטאה בהצהרותיו של נשיא מצריים אנוואר אל-סאדאת.

חילוקי הדעות וניגודי ההערכות לגבי "המהפכה המצרית", מצאו את ביטויים גם בכנסת ישראל. משתי קצוות הכנסת הועלו הצעות בקשר לעמדה שצריכה לגי קוט ישראל לגבי המשך שיחות יארינג, שהפכו לחילופי דברים סוערים ביותר. על ההצעות מימין ומשמאל, השיב שר-החוץ. מה מכל זה מצא את ביטוי בחדשות הטלוויזיה הישראלית, מכשיר התיקשורת ההמוני של ישראל? שום דבר. מלבד קטע קצר בו נראה אבא אבן כשהוא חוזר ב-פעם המינימום-כמה על קליטאותיו המפורסות, שאין מאחוריהם כלום, לא הראתה טלוויזיה דבר. כאילו לא היה ויכוח בי-כנסת. כאילו לא נשמעו בה דברים אחרים מאשר דבריו של שר-החוץ.

לא לחינם התבטא אחד משרי הממשלה לאחרונה בהריפות, כשהגדיר את הטלוויזיה כ"עלבון לישראל". היה זה יותר מעלבון. היה זה נסיון גלוי נוסף להפוך את ה-טלוויזיה למכשיר של שטיפת-מוח לעם.

המלחמה

משפחת

האויבים

● העורך מתנהג בצורה מכוערת אל החיילים בתעלה, התלונן השבוע קצין צעיר המשרת בתעלה. בשיחה עם עורך עיתון ידוע, תקף הקצין את האינטלקטואלים, ה-משלמים רק מס-שפתיים ללוחמים, אך אי-גם עושים דיים כדי שלוחמים אלו לא יצטרכו להמשיך וללחום.

לא היה זה קצין צה"ל שהשמיע את ה-תלונה. היה זה קצין מצרי, והראיון עי-מו פורסם בהרחבה בעיתוני מצריים. מדוע להמשיך למות? האם עש-תה ישראל כל שביכולתה כדי למנוע את חידוש האש? האם לא מוחמצת שעת-כושר נדירה? שאלות אלו הועלו השבוע בצד המזרחי של התעלה: בהרצאה שנישאה בי-פני אנשי צה"ל בחדר-האוכל, בבסיס אי-שם בגיזרה המרכזית של התעלה, השמיע אותן חייל צעיר.

● אנשי הצבא המצריים אינם ששים לחדש את האש, כתב השבוע השבועון ה-ביירותי אל-חואדה. אם יעשו זאת — יה-

התעלה בהפסקת-האש
רצון לחיים, לשלום

יה זה רק בלתי-ברירה, בהיעדר תקווה אחרונה לפיתרון מדיני.

● בצד הישראלי העלה חייל צה"ל הצ-עה שהעיתונים יחדלו מפירסום תמונות ה-נופלים. "זה שובר את מורל העם", טען.

● בשבועון המצרי טבאח אל-חיר ה-פרסם מכתבו של תושב קהיר שאיבד קרובי-משפחה בקרבות התעלה: "מדוע צריכים אנשים להמשיך למות במלחמות? אומרים — סבלנות. בקש נחמה אצל האל. אך ה-סבלנות לא תחיה את המתים, את כל היקרים שאבדו במוות הארור של המלחמה. היה דמיון משונה בין מאוהיהם ודעו-תיהם של הצעירים בני שני העמים ה-אויבים, כפי שהושמעו השבוע באקראי מ-שני צידי הגבול. דמיון משונה ביותר. כאילו לא היו אויבים, אלא בני משפחה אחת, עם אותו רצון לחיים, לשלום.

נוסה נופה
החולצה האופנתית
לגבר שאיכפת לו
מה הוא לובש

העיצוב החדש
להב
מארגי האיכות
Diolen cotton

להב
בתיכון

לחוגים, לחטיבות, לחברים, לאוהדים —

ההנהלה המדינית החליטה לקיים בקרוב כינוסים מחוזיים לריון בתוכנית המדינית של התנועה ותוכנית הפעולה הפוליטית שלה, לאור השינויים הדינאמיים במצב באזור ובעולם.

כדי לקיים את הכינוסים המחוזיים בהצלחה, יש צורך בקיום חוגי-בית ופגישות חברים בכל חוג, סניף או חטיבה.

חברי התנועה ואוהדיה מתבקשים לפנות מייד למוכירות, ת.ד. 136, ת"א (לציין: עבור מזכירות התנועה), לקבוע את מקום הפגישה המוצע, תאריכים אלטרנטיביים, שעה ופרטים על האופי המתוכנן לפגישה: חברים, אוהדים, אקדמאים, פועלים, מקצועות חופשיים, סטודנטים, נוער וכו'.

רמת-אביב:

חברי התנועה ואוהדיה באזור רמת-אביב-אפקה-תל-ברוך-צהלה-מעוז-אביב, הרוצים להשתתף בחוג מדיני שיתכנס בקביעות, מתבקשים לכתוב לת.ד. 136 (התנועה — רמת-אביב) בציון שם/כתובת/טלפון/מקצוע. הפגי-שה הראשונה של החוג: בתחילת מרץ 1971.

עוד נצחון כזה ואבדנו

רק עכשיו נמסר לי על הכבוד הגדול ש'נפל בחלקי, בהעדרי מהארץ. שריהביטחון התפרץ בכנסת, ללא כל קשר עם הריון אותה שעה, נגד שבועון מטוויים, שאחד מכתביו לא בטוח עדיין מי ניצח במלחמת ששת הימים. והכוונה היתה אלי. בקטע שפירסמתי במדור זה הצדקתי את "בורותן" של תלמידות ו' וז', שלא ידעו שמלחמת ששת הימים היתה המלחמה הראשונה בארץ, ומי ניצח במלחמה זו. אילו נערך סקר דומה בין סטודנטים למדעי המדינה, טענתי, היה מתברר שאחוז הרבה יותר גבוה מבין השאלים היה מביע את ספקותיו ברוח זו. אני לא מבין מה הרגיו את מר משה דיין. האמנם נסתיימה המלחמה ב-9.6.67? האם לא היתה התקופה שלאחר מלחמת ששת הימים המשך של אותה מלחמה? האם לא חזרו ושינו המנהיגים עובדה זו באוזנינו מאז יוני 67? האם לא שימשה קביעה זו הצדקה להידוק החגורה, להמשך מרוץ החימוש, להארכת תקופת השרות הסדיר ושרות המילואים, למאות ההרוגים ולפני הפצועים? האמנם ניתן לקבוע בצורה חד-משמעית שמלחמת ששת הימים היתה המלחמה האחרונה בארץ, ושמלחמה זו נסתיימה בנצחונה של ישראל? מעניין אותי מאוד לפי מה קובע שריהביטחון הנחה יפה זו.

איש אינו מטיל ספק בתוצאות הקרב. ב.ת. לכולנו ברור שצה"ל ניצח את צבא ערב בקרבות האוויר, הים והיבשה, אך

יחד עם זאת ברור לנו שממלכת ישראל הפסידה את המלחמה נגד ארצות-ערב. איזה מין נצחון הוא זה, כאשר אנו מוצאים את עצמנו היום במצב בו עמנו במאי 67? ואולי אף במצב גרוע מזה, שכן ב-67 עמדנו לפני מטוסים וטנקים מצריים, ואילו היום אנו עומדים בפני ארבעה מטוסים וטנקים בכמויות יותר גדולות, ובאיכות יותר טובה, פלוס טילים, פלוס צחחות-קרקע ואוויר סובייטיים, ופלוס דעת קהל עולמית עוינת.

האם לבין המדינה, שבו אנו מתבוססים בעיקבות ממשלה סרת-אונים ואובדן-עצות ניתן לקרוא "נצחון"? על סמך מה, הייתי רוצה לדעת. על סמך שטחים שכבשנו, בתים שפוצצנו, בתי-כלא שאילסנו בער? כים? האם יותר הם סימניו של הניצחון? היש בידי שריהביטחון ערובות ש,פירות הניצחון? יישארו בידינו ביום בו יתחם הסדר שלום?

גרמניה, למשל, הפסידה את המלחמה, נכנעה לכוחות בנות-הברית ללא תנאי, ובכל זאת נסתיימה פרשה זו בתולדותיה ב'ניצחון', כי ללא שלום (אפילו תמורת שטחים היסטוריים ומרחבי-מחיה) אין ולא יכול להיות נצחון.

אני חוזר, איפוא, וטוען שאותן תלמידות ו' וז', אשר לא ידעו אם מלחמת ששת הימים היתה המלחמה האחרונה ומי ניצח במלחמה זו, גילו תבונה פוליטית גדולה יותר מזו שהתגלתה בהתפרצות הרגשית של שריהביטחון בכנסת.

מותר לירות במפגינים

בית-המשפט העליון קבע השבוע שהמשטרה רשאית להשתמש בנשק חם לדיכוי מהומות. פסקדין היסטורי זה, שאת תוצאותיו עוד נראה בעיתונות היומית במסגרות שחורות, ניתן בקשר לתביעה שהוגשה נגד המשטרה בשל כך שאדם נהרג תוך כדי לירות שוטרים, שניסו לפזר הפגנה שערך גנה. המדובר בהפגנה שערך כח מאות תושבי שפרעם, אשר חסמו בוקר אחד ב-1959 את הכביש לחיפה, כמחאה על הקשיים בתחבורה הצבאית.

המשטרה ניסתה לפנות את הכביש, והמפגינים רגמו את השוטרים באבנים, ומספר שוטרים נפצעו. מפקד המשטרה סדק לירות באוויר, וכתוצאה מכך נפצעו שני אנשים ואדם שלישי נהרג.

פרסים על ראשנו

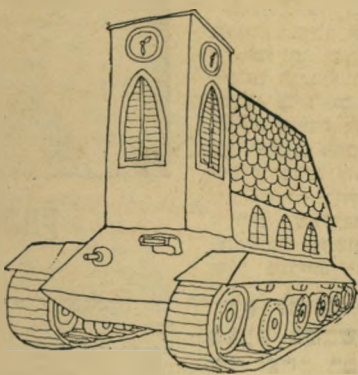
"מעריב" הכריז השבוע על "פרס העיתונות" ע"ש ח'לטר שווימר (בנאמנות וב'ניהול 'מעריב'), שיינתן לעיתונאים על כתבות וראיונות שפורסמו בעיתונות הימית בשנת 70/71.

מאחר שהמודעה אינה מציינת את שמותיהם של חברי ועד-השופטים, יש להניח שהפרס יקבע על-ידי עורכי 'מעריב'. למה לא לקרוא, איפוא, לפרס "פרס מעריב" וגמרנו? הרי אין להעלות על הדעת ש'מעריב' יעניק את הפרס לחיים חפר, עמוס קינן, יוחה יריב, ישעיהו בן-פורת,

רפאל בשן או מישהו אחר מבין כתביו הימוכשרים של "ידיעות אחרונות"? מה סיכויים של עמוס אילון, יאיר קוטלר, סילבי קשת או ד"ר אמנון רובינשטיין לקבל את "פרס העיתונאות"? "אני חושב שלד"ר הרצל דרונבלום יש סיכוי לקבל את הפרס הזה כמו שלמר אריה דיסנצ'יק יש סיכוי לקבל את "כינור דויד". אז אולי יפסקו "מעריב" את משחקי הצביעות האלה, ופשוט יוכה את חשבונם של אלי לנדאו או של שמואל שגב ב-5000 ל"י?

על גגות הרעפים שלה, היתה פגיעה חמורה באופייה הארכיטקטוני של ירושלים (מה פתאום גגות רעפים משופעים, ואיך יתכן לבנות חדרים ללא כיפות?) ובכל זאת אנו רואים היום בימין-משה חלק אינטגרלי מ'אופייה הארכיטקטוני של ירושלים'.

לא יתכן לקבוע בהיסטוריה את נוכחותו בירושלים מבלי להקים בה שיכונים המהווים את תרומתו הארכיטקטונית לארץ זו. הברברים קבעו את נוכחותם באירופה על-ידי השחתת יצירות הי אמנות שמצאו שם, ו'אנחנו נקבע את נוכחותנו כאן על-ידי יישור הגבעות בבולדוורים, ו'הקמת שיכונים מ'כוערים, ומוטב כך מ'לעסוק בשיחורים ארכיטקטוניים ובבנייה ארכיטקטונית באבן.

הבולדוור ומערבליה-בטון, ולא איזמל ה'סתים הם הכלים ה'מעצבים את הסינון ה'ארכיטקטוני שלנו. זו היא עובדה ששום א'ט' תסיקן לא יצליח ל'נות אותה. כשנגיע ל'שימוש יעיל בחומרי-בנייה מפלסטיק, י'חילו יפיהנפש הרומנטיים שלנו להתגעגע למערבליה-בטון.

לא רק שאיננו מתנגד להקמת שיכונים בבני-סמואל, שיכונים סטנדרטיים עם יער של אנטנות טלוויזיה ודודי מים — אני אפילו תומך בהקמת בנייני בטון בתוך ה'עיר העתיקה: (1) משום שגם מבטן אפשר לבנות יצירה גדולה; (2) משום שב-1967 כבשנו את העיר העתיקה, וההיסטוריונים של העתיד יחששו בה את נוכחותו הארכיטקטונית. "מגדל שלום" ברובע היהודי יש'מש הכרזה פוליטית לכל הדורות: הישרא'לים היו כאן בשנות השבעים של המאה העשרים. ולא איכפת לי אם הבניין הנורא הזה ישנה את קו הרקיע של העיר העתיקה ויגמד את תומות ירושלים, את מיסגרי-אלאקצה, את הכותל המערבי ואת הר' הבית. בניין כזה בעיר העתיקה יהיה ביטוי הרבה יותר נאמן לערכים התרבותיים שלנו מאשר בית-כנסת האר'י המשוחרר.

(ג) אני יכול להמשיך את כתבי-ההגנה שלי, ולמלא בו ספר שלם (אני מוכן גם לעשות את זה, אם משרד השיכון יממן את העבודה ויבנה לי וילה רמת-גנית ב'שועפת). אך יורשה לי במסיגרת מצומצמת זו לציין עוד נקודת-אור המצדיקה הקמת שיכונים בבני-סמואל.

פתאום עלה בדעתי שאולי התוכנית ה'שנית הזו נוקמה כדי לשבור את רוח ה'אוייב. אם נישאר בבני-סמואל לנצח — מה טוב. השיכונים יתפוררו במשך הזמן, ייהרסו, ובמקומם יקומו בניינים שיבטאו את ישראל של שנת 2000. אך אם נאלץ להח'זיר את נביר-סמואל, יכנסו הערבים לגור בשיכונים שלנו ואז, תוך שנים מספר, הם יהפכו ל'עיר-בורגנים מסריחים כמונו, וזה יהיה סופם.

רציתי למרוח את זה. וכשסוף סוף נזכרתי מה רציתי למרוח על הלחם ועל מה — שכחתי בשביל מה.

שיא השיכחה

נרשם מפיו של ד. מסטול: "רציתי למ'רוח משהו על הלחם, אבל שכחתי מה. כשנזכרתי מה רציתי למרוח, שכחתי על מה

בדיח קולינארי

יהודי אחד הזמין סרטן במיסעדה. הביאו לו סרטן בעל זרוע אחת. אומר היהודי למלצר: "תסלח לי, אבל נדמה לי שלסרטן צרי'כים להיות שתי זרועות."

אומר לו המלצר: "אולי הוא איבד זרוע בקרב עם סרטן אחר". אומר היהודי שלנו למלצר: "אז אולי תביא לי את המנצח?"

הראש לא עובד

משהו לא בסדר עם הזכרון שלי בזמן האחרון. מה רציתי להגיד?

במדינה

שדרות

ליל

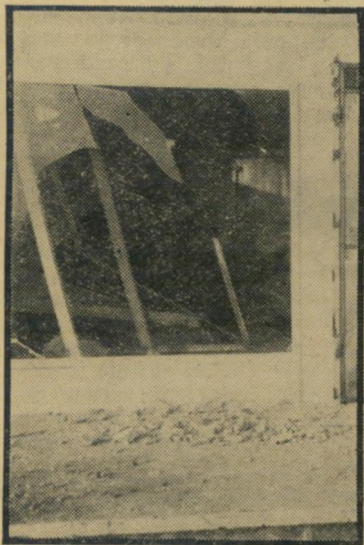
השמשות המנופצות

מה היתה הסיבה האמיתית להתפרצות הברברית של קבוצת הבריונים בשדרות, שבמסע לילי עליו ניצפו את חלונות-הראווה בכל המרכז המסחרי בעיירה, גרמו נזקים של רכבות ל"ה תקפו שוטרים, וגרמו ל"זעזוע שחג הרבה מעבר לגבולות העיירה — זעזוע של כל בן-תרבות נוכח ואנאליות חסרת-טעם?

הסיפור, כאילו היו החמישה שיכורים, היה נכון רק בחלקו. לא האלכוהול הוא

קורבן השתודדות וקנין — הכנופיות שולטות ברחוב —

— זוגיות חנות המנופצות — והעבריינים שולטים בכנופיות

שגרם להרס ולהשתוללות. האלכוהול, לכל היותר, רק דירבן אותם.

הסיבה האמיתית: החלטתם של החמישה — ביום הקודם, בראש צלול — לעשות את המעשה במטרה מפורשת להפעיל לחץ על ראש המועצה המקומית, ח"כ יהונתן יפרח, כדי שיסדר להם עבודה.

השכנים נהנים. הכל התחיל ביצחק אורי.

באחת ושלושים אחר חצות, בליל ה-11 לחודש, התפרץ אורי, תושב שדרות ותיק המכיר את שיטות השיכנוע המקומיות, ל"דירתו של יפרח, כשבדיו בקבוק בירה שבור. בפיו היתה בקשה צנועה, לגיטימית למדי מצד תושב לראש-העיירה שלו: ש"יפרח יסדר לו פרנסה. כדי להרגיש את רצינות בקשתו, ניפץ אורי את דלת הבית. שכניו של הח"כ יצאו ממיטותיהם, צפו בחזיון האור-קולי בהנאה בלתי מוסתית. רק כאשר היה ברור כי לא יהיה המשך, הזעיק אחד השכנים את המשטרה.

אורי נעצר, הובא עוד באותו בוקר ב"פני שופט-השלום באשקלון, וזה בצו מע"צר לעשרה ימים.

אחרי האיום — איום. ארבעה ימים לאחר מכן נפגשו קרוביו של אורי עם (המשך בעמוד 22)

משה דיין ממתין לראות לאז נושבת

הרוח — לפיה יקבע: להשאר או לפרוש!

דוש המלחמה עם המצרים, ופתיחת מלחמת התשה עם ארה"ב. בשתי המלחמות התוצאות ידועות מראש.

תקופת ההמתנה

של משה דיין

הוא הרקע הנוחן את המשמעות ל"מהלך האומלל שנקטה ממשלת-ישראל השבוע: מסירת עוד התחייבות שאין היא יכולה לפרוע אותה — דבר שכמוהו נ"פשיטת-רגל מדינית.

לאור מצב זה, יש עניין לא רק בהתפתחויות במישור הבינלאומי, אלא גם במה שצפוי במאבק המדיני הפנימי.

השבוע עוד יכלה הממשלה לקבל החלטה מוסכמת, כמעט מה אחד, שכן היתה זו החלטה נוספת של חוסר-החלטה, במיטב המסורת של החבורה הזאת. המאבקים הפנימיים יתחילו ברגע שממשלת-ישראל תאלץ לקבל החלטה של ממש. יש רק אדם אחד המסוגל לשבור את האידיליה הזאת של ציפיה לשלום הכסוי והאנוס מ"בחוז — בדומה לזו השוררת אצל ישישים במוסד מל"ן, המתנינים להריצת גורלם: זהו משה דיין.

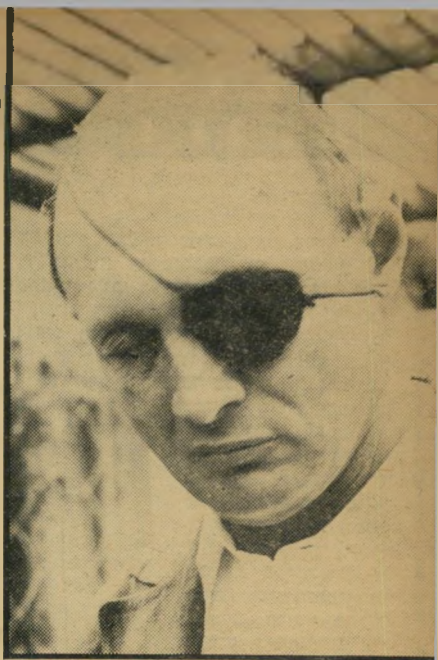
בשלב זה מתיישרת הממשלה כולה לפי הימין של משה דיין, מתוך רצון להפגין ליכוד ואחדות דיעות, מה גם שהצעות הניסוח של משה דיין אינן מחייבות דבר. אולם ביום בו תיאלץ הממשלה לסגת מהחלטתה, שלא לסגת ל"גבולות ה-4 ביוני 1967, יהיו כל העיניים נשואות למשה דיין. הוא (המשך בעמוד 26)

מסר יצחק רבין גם השבוע, שי"ממשלת ארצות-הברית תתייצב מאחוריה בעיקרון של אי החזרה לגבולות ה-4 ביוני. על שאלה זו, סבורה הממשלה, היא לא תגיע לעימות עם ארצות-הברית. וזהו ההגדלה שבטעויות.

בניגוד לכל התחויות וההערכות האופטימיות, כאילו אין ארצות-הברית מפעילה על מדינת ישראל לחצים כלשהם, הן בתחום הכלכלי והן בתחום אספקת הצידוד הצבאי, ברור גם לממשלת ישראל כי עתה, כשהיא עומדת לנסח את תשובתה לשאלון של יארינג, מתחילים הלחצים האמריקאים. ארצות-הברית לוחצת על ישראל (ואין זה חייב להיות לחץ פיזי מלחם בשוורים ו"איומים) שתשובתה ליארינג תהיה שונה מהתשובה שהשיבה השבוע בסומבי למ"שלת מצריים.

לא לחינם היה האיש היחיד כמעט בממשלה שהתוויצב לצידו של יצחק רבין, שריהאוצר פנחס ספיר, שחזר רק השבת ממסעו לארצות-הברית. ספיר מוטיב ל"הבין מכל שר אחר בממשלה מי אין בא הכסף ומאין בא הנשק ושלחץ אינו חייב להתכנס כחוד"ע אולטימטיבית, אלא די בע"כוב דיונים בבקשות מסוימות.

אם לא תיפוג ממשלת ישראל מההצהרה החגיגית שנתנה ה"בוע, לפיה אין חזרה לגבולות ה-4 ביוני, פירוש הדבר שישראל הולכת לקראת שתי מלחמות: חי-

דין מחין

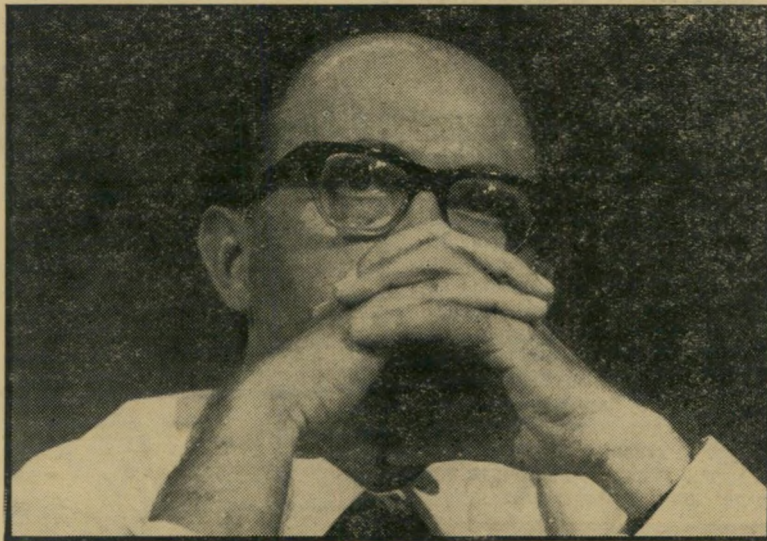
(המשך מעמוד 15)

אבל בעור שאחזים מחברי הממשלה סמ"כ על הצעתו של דין מתוך הנחה ש"ניסוח זה ניתן למצוא הסכמה של ישראל לנסיגה לגבולות המנדטוריים, אין דין עצמו רואה את הניסוח באור כזה. נאמן ל"תורה שב-על-פה" שלו, מאפשר לו ניסוח זה לטעון כי גבול הנסיגה שלו אינו כולל את שארס-א-שייך וחלקים אחרים מ"סיני, מעבר לגבול המנדטורי.

אלא שההחלטה, כמו ההחלטות הקודמות של הממשלה, מבוססת על טעות בהערכה ובשיקול-דעת. ממשלת-ישראל עדיין מתפתה ל"האמין, וזאת בניגוד לדיווחים ש-

בגין הסכים ל'נסיגה'

בים לא הביעו כל נכונות ל-הסכם שלום עם ישראל. עתה, לאחר הצהרת אל-סאדאת בדבר נכונות מצריים להסכם שלום עם ישראל, תחזור אותה החלטה, השמורה בידי משרד-החוץ האמריקאי, למשחק הפו-ליטי.

מצד אחד היא תשמש בידי האמריקאים קלף. בלחציהם על ישראל להסכים לנסיגה לגבול המנדטורי, לאור ההתחייבות מיוני 1967. מצד שני תשמש החלטה זו נשק גם במאבק הפנימי. אם וכאשר תחליט ממשלת-ישראל על נסיגה — דבר שיעורר כמובן התנגשויות חריפות עם גח"ל — ינפופו בהחלטה, לה היו שותפים שרי גח"ל בממשלת הליכוד-הלאומי, כדי ליטול את העוקץ מ-ביקורתם.

אותם ימים טרם גובשו התיאוריות על "גבולות ביטחון", ובפני ממשלת-ישראל ניצבה מטרה אחת ויחידה: השגת שלום עם מדינות ערב אפילו במחיר ויתור על מרבית השטחים שנכבשו.

כתוצאה מכך התקבלה ההחלטה, בה הביעה ישראל את נכונותה לסגת עד לגבול המנדטורי תמורת הסכמת הערבים להסכם שלום עם ישראל. להחלטה זו היה שותף כמובן גם מנהיג גח"ל מנחם בגין. רק כ-עבור שבועות מיספר החלו ל"צוף תביעות ישראליות נוספות, כמו הדרישה למשא ומתן ישיר עם הערבים.

במשך שלוש וחצי שנים היה תה החלטה זו, שמעולם לא נ"תן לה פירסום, מונחת כאבן שאין לה הופכין, כיוון שהער-

אחד הסודות הכמוסים ביותר של המאבק המדיני על השלום והשטחים, המתנהל מאז מלחמת ששת הימים, היא החלטה סודית של ממשלת-ישראל, ש-נמסרה בשעתו לממשלת ארצות-הברית בידי שר-החוץ אבא אבן. בהחלטה זו מביעה ממשלת ישראל את נכונותה לסגת מכל השטחים שנכבשו בידי צה"ל במלחמת ששת-הימים. עד לגבול המנדטורי.

המיוחד שבהחלטה זו: היא התקבלה על ידי ממשלת הליכוד-הלאומי, בה ישבו עדיין שרי גח"ל. בראשותו של לוי אשכול המנחו. ההחלטה התקבלה ביום ה-19 ביוני 1967, או בסמוך לו. כלומר — קצת יותר משבוע אחרי שהסתיימה המלחמה. באותם ימים חששה ממשלת ישראל מלחצים בינלאומיים ובמיוחד מלחץ אמריקאי, בדומה ללחצים שהופעלו על ישראל אחרי מיבצע "קדש" ב-1956. שיכפו עליה נסיגה מיידי מכל השטחים שנכבשו. ב-

הקצבת המטבע הזר של האוצר לסרטים מעודדת הברחת מטבע זר לחו"ל ומעניקה פרסים למכריהם.

לחץ על יהורם גאון להוציא קטע המקווה

שרהדות, ד"ר זרח ורהפטיג, הזמין אליו את השחקן יהורם גאון וניסה להשפיע עליו להוציא מן הסרט אני ירושלים, שגאון בים והפיק, את הקטע על המקווה.

מפיקי הסרט חושדים בקרוב משפחתו של שר לשעבר בממשלת ישראל, כי הדי ליה לחוגים הדתיים על תוכנו ועל קטע

משה סנה לכנסת, חזר שמואל מיקונים לפעילות ערה במפלגתו, מק"י.

מיקונים החולק על סנה הרוצה בהשתלבות כלשהיא במערך עבודה-מפ"ם, צירף כישיבת הוועד המרכזי האחרונה של מק"י כ"הסדר-ביניים", "שלבי ביניים" או "פת" רונות חלקיים" לסיכסוך הישראלי-מצרי. סנה, כידוע, מצטרף אך ורק כ"פתרון נכון יחיד למשבר המזרחי-תיכוני: חוזה-שלום בין מדינות-ערב וישראל", וכך הוא גם ניה סח את הצעת ההחלטה הפרו-ממשלתית שלו בדיון על הודעת גולדה מאיר בכנסת בתשובה לנאום הנשיא אליסאדאט.

התקפה אחרת של מיקונים, נערכה בכיוון של ארצות-הברית: "האימפריאליזם האמריקאי מגלה את ציפורניו ולא רק במיתקפה האכזרית והרצחנית בויאטנאם, קמבודיה ולאוס, אלא גם במשבר המזרחי-תיכוני. זהו לקח בלתי מיותר לאותם החברים השוכחים לפעמים את קיומו ואת האינטרסים החמסניים — ולכן גם ה"אנטי-ישראליים" — של האימפריאליזם האמריקאי, בלהט הוויכוח עם ברית-המועצות והערבים", כך אמר ב"שבוע שעבר מיקונים ב"ישיבת הוועד המרכזי של מפלגתו את שלא אמר כל השנים בהן ייצג לבדו את מק"י בכנסת.

משרד-החוץ

מפיק

סרטים

משרד-החוץ בירר שלום החליט לנסות את מזלו בהפקת סרטים, אחרי שהת"י ייאש כנראה מהצליחותיו בתחומים ה"שייכים למדיניות-החוץ.

השבוע, הביא המשרד לישראל את הבמאי האמריקאי ג'ון יוסטון וניסה להחביא אותו מפני המפיקים והבמאים המקומיים. אנשי מיקצוע ישראליים שפנו למשרד המיסחר והתעשייה בשאלות בנושא זה, נענו כי "יוסטון מבקר בארץ בעילום שם ובסוד מוחלט. כל פירסום יזיק למדינת-ישראל".

במאי אמריקאי אחר שביקר בארץ וגורמים ממשי תיים חסמו את הדרך אליו בפני מפיקים מקומיים: אוטו (אכסודוס) פרמינגר, שקנה את הזכויות לספר בראשית 48, ספר-ענק של דן קורצמן, המתאר את מלחמת-העצמאות, ורוצה להפיקו כאן, אם הממשלה הישראלית תיתן לו 2.5 מיליון דולאר למטרה זו.

מפיקי סרטים מוחים:

מברחים מטבע זר לחו"ל

— והאוצר שותף

קבוצה של מפיקי סרטים, מהוותיקים ב"ענף זה בארץ, עומדת לפתוח במערכה ציבורית נגד האוצר, על שפקידיו פותחים פתח להברחת הון ומטבע זר לחו"ל.

לפי תקנות האוצר אין תחירים, אלא במיקרים מיוחדים, למפיקי הסרטים בארץ לשלם עבור סרטים מיובאים סכום הגדול מ-3500 דולאר לסרט, וגם זאת ב"תנאי שלום קשים ומכבידים. בקשות מיוחדות של מספר מפיקים שביקשו מהאוצר מטבע זר לייבוא סרטי קולנוע יקרים יותר, נדחו בשלילה. והנה, להפתעתם של אותם מפיקים, הובאו הסרטים, אותם ביקשו לרכוש, על-ידי מפיקים אחרים. חקירות שנערכו בחו"ל העלו, כי האוצר לא נתן למייבאי סרטים אלה הקצבות מעל 3500 דולאר לסרט, ואילו הם שלמו לבעלי הסרטים בחו"ל סכומים גבוהים בהרבה. במטבע זר מוברח או מופקד בפקדונות בחו"ל.

המפיקים הנפגעים טוענים כי מדיניות

למרות ההכרזות —

מגעים בחשאי

לכינון מדינה פלסטינית

אל תתייחס ברצינות להכרזה החוזרת של צמרת אירגוני הפידאיון על דחיית המדינה הפלסטינית כ"פיתרון.

הודעת ג'וזף סיסקו, בה נרמז שהפידאיון מסכימים עכשיו לפיתרון זה (ראה עמוד 15) מהימנה יותר, כי היא באה בעיקבות מגעים סודיים.

אחרי שהעניין התפרסם, חוששים עראפאת ואנשיו לאשר את הדבר — בגלל ההתחרות בין אירגוני הפידאיון בינם לבין עצמם.

הדבר יעלה מחדש כאשר ייפתח המו"מ בין ישראל וירדן לניסוח סופי של הסכם השלום ביניהם.

אנשי אחדות-העבודה

לשעבר משתלטים על

אמצעי התיקשורת

אנשי מפא"י ורפ"י לשעבר מודאגים מאוד מהשתלטות המוחלטת של אנשי אחדות-העבודה לשעבר על אמצעי התיקשורת הממלכתיים וההסתדרותיים.

יגאל אלון, האחראי בפני הממשלה על רשות השידור ומרכז-ההסברה, משבין כי הם את כתבי וסופרי "למרחב" ואחדות-העבודה בזה אחר זה: העיתונאי אליהו חסין מ"למרחב", מונה למקשר בין אלון לרשות השידור. הסופר בניציון תומר מ"אחדות העבודה מונה לתפקיד קומיסר ה"תיאטרון והאמנות. אמנון דרור, כתב "למרחב" לשעבר וראש לשכת התיקשורת של מנכ"ל ההסתדרות מנסה להקים טלי-ווידאו הסתדרותית.

אלון מחפש כבר מועמד ממפלגתו לתפקיד מנהל כללי של רשות השידור אחרי ששמואל אלמוג "ית" פוטר" קרוב לדואי בזמן הקרוב.

הדחת ארידור —

פגיעה בבגין

הדחת ח"כ יורם ארידור מתפקידו כמנהל ההסברה של חרות, על-ידי יו"ר ההנהלה עזר וייצמן, היא ראשית המיבצע של קבוצת מרדור-יקרמרמן בחרות להשליט את וייצמן על התנועה.

ארידור הוא מנאמני המובהקים של בגין — וה"הדחה פוגעת בעקיפין בבגין עצמו.

מיקונים

חולק על סנה

אחרי שתיקה ארוכה, שהחלה עם בחירתו של ד"ר

המיקווה שבסרט. אותו קרוב, שחזה ב"הקרנה מוקדמת של הסרט, קשור בענף הסרטים.

אגב, משרד-הדתות שיחף פעולה בהכנת הסרט.

שערורייה

במפעלי בשר

עומדת לפרוץ שערורייה בענף הבשר הטחון. התברר כי כמה מפעלי בשר טחון משי תמשים בניגוד לחוק, לצורך יצוא הבשר, בפסולת של בשר במקום בחלקים שלמים.

קורס דוגמניות

ראשון בדרום

קורס דוגמניות ראשון בדרום הארץ, יפ"תח בתחילת חודש מרץ במלון "נאות-מדבר" בכא-רשבע.

במיסגרת הקורס ילמדו דוגמנות-מסלול, דוגמנות-צילום, נימוסין, טיפוח חן ויופי, תנועה, איפור, יחסי ציבור ותיקשורת.

כמדריכים יישמשו בין היתר: חנה בבלי, הצלם יוסף דוידוביץ, המאפרת עדה ליזרוביץ (שני האחרונים מה"טלוויזיה הישראלית), הדוגמנית שרה אלי והכוריאור גרף שמעון לוי, שינהל את הקורס.

הסקס חדר לשבוע האופנה — לא ר

חשק

בלובי של ה"הילטון" סוקרים צמד קניינים את המערכת (אובי רול-שורסט בהיר ומגפיים לבנים) העוטפת את גופה של הדוגמנית מאיה וייס.

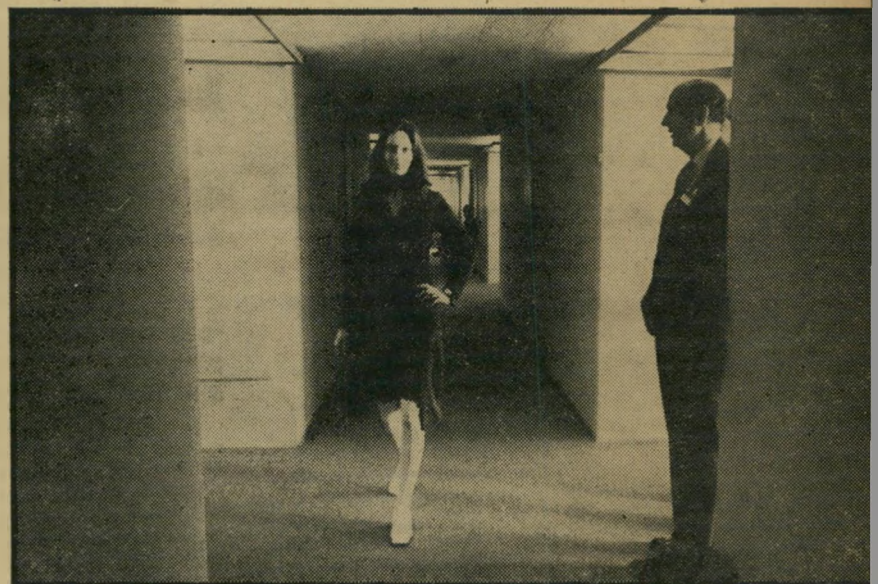
באחיר — לא. באחירה — דוקא כן. גם בתצוגות — וגם מאחורי הקלעים. לא היה ספק: יצואני ישראל גילו השנה את האמת הישנה — בלי מין אינך יכול למכור היום שום דבר בעולם. מין מסווג, מוצנע, דיסקרטי — אבל מין. סקס ב"לע"ז.

★ ★ ★
— ם ניצלו לשם כך, כיעילות מקסימלית, את אופנת השורסט, המכניסים

יש אשה בכארים דוגמנית אריאלה רוס במגפיים מעל הברך, שורסט סמליים ורעמה נהדרת, באולס-הקבלה של ה"היל" טון, בחברתו של דניאל בודול, קניין מפארים. "זוהי רק שיחה ידועתית", התחייך האורח הפאריסאי, הדומה יותר לכומר מאשר לאופנאי, "בפאריס יש לי אשה נהדרת". הדוגמניות החינניות שסבבו ב"הילטון" בנו אחירה ידועתית בקרב הקניינים האורחים.

סקסיספורט לעזרת האקס-פורטן "ה" בעזרת המין — נפתח שווקים חד-שיים. "דוגמנית — תני חיוך. זה שווה דולרים. הושיטי רגל למען מאזן התשלומים". לא, סיסמאות אלו לא התנופפו באחירה, בשבוע-האופנה הישראלי שהסתיים השבוע במלון הילטון בתל-אביב.

מארב במיטדרון קניין מארצות-הברית סוקר בעין מיקצועית את המערכת (מכנסי מיני ועליהם מעיל מידי סרוג) שלובשת אחת הדוגמניות של שבוע האופנה — חני פרי, מלכת-המים של 1970 — בעוברה באחד ממסדרונות ה"הילטון" התל-אביבי, בו נערך האירוע. בתמונה משמאל: דוגמנית אחרת של שבוע האופנה, מאיה וייס, מציגה ליד הבר של "הילטון" זוג רגליים חשופות וישבן מהודק בשורסט, לעיניהם המעריצות של שניים מאורחי המלון המפואר.

זוהי סקסי א שנתך

קנייני לשיחה ב

על המסלול, אלה גם מאחוריו — הכל לטובת הייצוא

למען המעשה

חדר ההלושה חוספים שיחה מיקצועית הדוגמניות רותי שליט, בתלבושת שהיה מעוררת את קינאתה של כל יפהפייה בגניזלים, והקניין דייוויד פרייס.

ל'ד המעליח משוחח מלכת'היופי חוה לוי, מדוגמניות האירוע, לבושה ב' אובדול'שורטס לבן, מגפיים וגרביי'מכנס שחורים, עם אחד ממארגני האירוע.

מצוגה!!! לא הופעה במועדון'לילה. רקד' נית מיקצועית מציגה בריקוד — התכשיטים שעל צווארה, במיסגרת שבוע'האופנה, טבוע במלון הילטון בתל'אביב לקניינים מרחבי העולם.

אדומים — אם אפשר לכנות יצירה מיני' אטורית זו בשם מכנסיים — היא ללא ספק מראה משובב'נפש. זאת היא הפעם הראשונה שאני נהנה לראות איך האופנה חוזרת על עצמה, נאנח בפירוש בהנאה, קניין מאנגליה, יהודי וישראלי לשעבר, שי היגר ללונדון בתום מלחמת'השיחרור. אני זוכר כשהצעירות בארץ היו הולכות ב' מכנסיים כאלו בשנות השלושים. ככה קצ' רות נורא והדוקות לטוסי. באמת תענוג לראות. ניכר היה בו שאהבת הארץ לא פגה בו עם השנים.

★ ★ ★ **בבקומות השלישית, הרביעית וה' חמישית של ההילטון, בהן נערכו ה' תצוגות, שרה אחירה בלתי פורמלית, שי (המשך בעמוד 24)**

הקצרצרים, שבאה במקום ומתחת למידי ולמקסי. כך ניתן היה לראות קניינים מ' אנגליה, צרפת, ארצות'הברית ושאר אר' צות — מפנים ראשיהם אחרי השורטס בצבע העור הצמודים בחירוף נפש לאחר ויה ש' מלכת'היופי של ישראל'דאשתקה, חוה לוי. רק נעלמה זו מתחום'הראייה של שוכני הלובי, ומייד, כמו במשחק טניס, נסבו כל הראשים לכיוון השני. שם מופיעה דוגמנית אחרת. מאיה וייס — שהיא בעצם מזכירה בדרך כלל ודוגמנית רק לעת מצוא («מי יכול להסתדר עם משכורת של מזכ' רה? אני מדגמנת כאן כדי לקנות לעצמי מלתחה חדשה»), משלבת את הקומבינציה המקסימה של שיער שחור כסוף ועיני תכלת צלולות. במעיל ארוך פתוח לרוחחה, שמתחתיו חולצה שחורה ומכנסיים קצרים

הקניינים גילו נכונות לסקור את הדוגמניות גם שלא על המסלול, גם כשלא היה להן מאומה להציג, מלבד את עצמן. בתמונה משמאל: דוגמניות דולי סיסו (מימין) ומונה זילברשטיין בזמן ההפסקה, זכו מייד בחברה גברית.

ים ודוגמניות קבוצת דוגמניות תופסת שלווח, כש' מסביבה נאספים קניינים (גב למצלמה) טלה. לעיתים הובילו השיחות הבטלות לתוצאות לגמרי לא בטלות.

דוגמניות דולי סיסו, מדוגמניות שבוע האופנה, באוב' רול שורט שחור ומגפיים, עומדת בתנוחה הקלאסית של האשה הממתינה.

במדינה

(המשך מעמוד 18)

יפרת, הסבירו לו שאו — או.
יפרח השתכנע. וכי מה לא יעשה ראש מועצה למען צאן מרעיתו? על טופס של הכנסת כתב לשופט השלום באשקלון, עם העתק לקצין תחנת משטרת אשקלון, ביקש להתחשב במצבו הקשה של אדרי, לשחררו בערבות עד משפטו. כן ביקש מבית המשפט להקל בעונשו.

מרכז סמים וזנות. כבר למחרת, למרות שלא תמו עשרת ימי מעצרו, הובא אדרי בפני השופט. התובע עצמו ביקש שלא להתמיר בעונשו, והשופט דן אותו למאה ל"י קנס ולמאסר על תנאי.

אדרי ומשפחתו חגגו את נצחונם. פחות חוגגים היו רבים מתושבי העיירה. מבחינתם, היה הלך שהסיקו מפרשת אדרי — עגום: בשדרות משכנע רק הכוח.

היה זה לקח ישן, שרק חזר עתה ונתאשר שוב — האווירה בעיירה האומללה מזה שנים. העיירה זכתה לתדמית של ה"מערב הפרוע". גן החמישה העירוני הפך למרכז לעישון סמים וזנות. חיילי צה"ל המשרתים באיוור והיורדים לעיירה לבילוי, יודעים לספר על ריקודי-עירום בבתי-קפה מסויימים, בהשפעת חשיש, על סרטים פורנו-גרפיים בבתי מסויימים אחרים. הכנופיות שולטות ברחוב ומשפיעות על הנוער.

בעקבות ליל השמשות המנופצות הגיעה אווירת-הטירור בעיירה לשיאה. תלמידים לא הלכו לבית-הספר, בעלי החנויות ש"סבלו את הנוקים התכנסו, שקלו להפעיל כוח נגדי, הצביעו על מקרהו המרתיע של חיים וקנין, בעל חנות חדשה לדגים, בה השקיע כ-30 אלף ל"י — ואשר כל חלונותיה נופצו בטרם פתח אותה כלל.

ניצוץ בתוך ערימה של קש.
על רקע אווירה זו, נפלה פרשת אדרי כמו ניצוץ בתוך ערימה של קש. לא היה זה סוד בעיירה כי יפרח נזהג להתפאר בכוחו להשפיע על מוסדות השלטון הממלכתיים שבאיוור. ביום שיחרורו של אדרי ממעצרו, בשעות אחר הצהריים, שימשה הפרשה כי נושא המרכזי במספרתו של בן-עזרא. בין המחכים לתורם לתספורת היה גם מיון פדידה (31).

לדברי ארבעה עדימים, אמר פדידה: "אם יפרח באמת יכול ככה לשחרר את מי ש הוא רוצה, וסידר לאדרי גיב בפקחות בגל מה שהוא עשה לו, או גם אני הולך לקבל עבודה בצורה כזאת."

זה היה ביום הרביעי, בארבע אחרי-הצהריים. באותו לילה, נופצו שמשותיהם של 27 חנויות במרכז העיירה. אחד החשודים שנעצרו על-ידי המשטרה, היה מיון פדידה.

עיריות

לא רוצים

להיות סטאטיסטים

"נעלה על הבריקדות", החליטו בימים אלו נציגי גח"ל במועצת עיריית גבעתיים. יותר ספציפי היה חבר המועצה מטעם גח"ל יעקב פיינר, אחד הלוחמים החריפים והעקבים בראש העירייה קובה קרייזמן: "קיימות עובדות מסויימות על ראש העירייה, אנחנו נדע איך לספר אותן לציבור".
להעיר, לראות, דעמזם. מה עורר עד כדי כך את חמתה של האופוזיציה, בי עירייה השלווה בדרך כלל? "לא נרשה שראש העיר יתייחס אלינו כמו אל סטאטיסטים", קבעו הסטאטיסטים.

בין הגורמים הדוממים להתפרצות: קרייזמן רוצה למסור את תפקידו מוזכר העיר, מנהל לישכת ראש העיר, ודובר העיר — לידי שלושה מקבלי משכו. רות, נציגי גח"ל טוענים שמספיק לכך אדם אחד, כפי שנהוג היה עד כה.

● נציגי גח"ל מתנגדים לקניית רכב חדש לעירייה לפני שקיבלו ידיהם את ה"דו"ח על מצב הרכב הקיים.

● לדבריהם, אין מאפשרים להם להוסיף את הערותיהם לתוך תקציב הפיתוח של העיר, המסתכם ב-1,681,000 ל"י.

האשמות בער"פה. לאחר שכל דרישותיהם לא נתמלאו, יצאו נציגי גח"ל ב"כרוז-קורא לתושבים, שטחו בו את טענותיהם, תבעו הקמת מוסד אומבודסמן.

"סתם השמצות", הגיב ראש העירייה על תוכן הכרוז, ועל האשמותיהם בער"פה (המשך בעמוד 26)

• ששמותיהם שמורים במערכת

נפתח קו חדש

מאילת

אל-על-א-ע"ל

אוטובוס יוצא כל בוקר בשעה 8⁰⁰ מאילת
ובשעה 14⁰⁰ משארם-א-שייח לאילת

דחף. ב"י

גב' בלייברג שובה לבבות

בהשגת פיצויים עבור קורבנות הנאצים. הוא ביקש את ידה של איילין יומיים לא חר שהכירו. היא אמרה את ההן המיוחל כעבור כמה שבועות.

★ ★ ★

ל עיתונאים, בבית-הדין הרבני, לא היססה האלמנה שובת-הלכות לגלות — שאין היא אוהבת עיתונאים. שאלת ה' סיבות בגללן באה ארצה, היה הרצון ל' הימלט מהם. בצער, סיפרה כיצד מאז ה' ניתוח המפורסם, הוטד בעלה על ידי ה' עיתונות באופן מתמיד, סבל רבות בגלל

הלב הנמהר

איילין בלייברג בהמתיינה לתורה בבית-הדין הרבני בחיפה. הלב הנמהר היה ליבו של הרברט בלוס, בעלה הישראלי המיועד, אשר התאהב בה ממבט ראשון, והציע לה נישואים לאחר יומיים.

איילין בלייברג הקשיבה להלם הלב השתול של בעלה — השבוע האזינה לדבר הרבנים

ר אשה בגיל העמידה, הלבושה בחליפה בת שני חלקים וחולצה פירחונית, שנכנסה בצעד מדוד לבית-הדין הרבני בחיפה, ביום השלישי האחרון, לא עוררה כל תשומת-לב אצל ה' עיתונאים שחיכו אותה שעה בקוצר-רוח ב' בואה של אחת האלמנות המפורסמות ב' עולם — איילין בלייברג, אשתו של רופא השיניים היהודי הדרום-אפריקאי, בדרכו ל' פעם לב שתול יותר מאשר אצל כל אדם אחר. איש מהעיתונאים לא זיהה את ה' אלמנה, באותה אשה שקטה שנכנסה זה עתה. רק כאשר צלם-עיתונות, בדרכו ל' מזנון בית-הדין, עבר לידה והבחין כי היא נחפזה לכסות פניה — רק אז זיהה אותה.

איילין בלייברג הגיעה לבית-הדין הרבני בלוחית שני עדים. היה זה ביקורה השני, לאחר שקודם סרבו הדיינים לאפשר לה להינשא. הסיבה: לא היתה ברשותה תעודת-פטירה של בעלה המפורסם, המוכיחה שאומנם נפטר. כל טענותיה, כי כל העולם יודע שבעלה נפטר ומכיר אותה כאלמנה, לא עזרו לה. היא נאלצה להביא עדים, ש' אומנם היא זו היא, וכי לא נישאה בינתיים מחדש.

עתה, הגיעה עם העדים. האחד היה דוב פרידמן, בעל מלון הוד הכרמל בחיפה. השני היה קרוב של פרידמן, ססירב להודות בפני העיתונאים. בתחילת המיפגש היתה האלמנה המפורסמת מסוייגת, ססירבה להצטלם ולשוחח עם איש. רק עם התמשך ההמתנה לתורה, הפשירה, התגלתה כיצד נידותי וחביבי. לא קשה היה לראות כיצד נישבה לבבו המפורסם של בלייברג אח' ריה, ועתה לב נוסף — זה של בעלה המיועד.

ברנה מכל לב

העניקו דיני בית-הדין הרבני בחיפה (מימין לשמאל: ברוך רקובר ויעקב רוזנטל) לאיילין בלייברג, לאחר השיבה בה הוכיחה בפניהם, בהתאם לנוהל, א' כי היא אכן האלמנה המפורסמת של שתול-הלב המפורסם (בעזרת מכתב מהפדרציה היהודית של דרום

אפריקה) (ויב) כי לא נישאה מאז מחדש (בעזרת שני העדים שהביאה עימה). בהופיעה בפני הרבנים לבושת כובע כבד-ראש, לא הזכירה איילין אף בשמץ את הדמות המפורסמת שהתפרסמה על פני עמודים שלמים בכל עיתוני העולם, עת ליוותה את מאבקו הממושך של בעלה (בתמונה למעלה) לחיים עם הלב שהושתל בתוך חזהו.

מכתב מטעם הפדרציה היהודית בדרום-אפריקה אישר בפני כבוד הרב שאכן איילין הינה אלמנתו של בלייברג, ושני ה' ישראלים העירו שמאז התאלמנותה לא הת' חתנה. ההליך הפורמלי בא לקיצו כש' הרב רוזנטל מאחל לאלמנה: "אני רוצה לצרף ברכות מזל-טוב, אריכות ימים — ולב חזק לך ולבעלך החדש".

האלמנה יצאה מהאולם באותה שלחה בה נכנסה, לבשה את כפפותיה הלבנות, נט' לה את מזוזה הקטנה, ופנתה לצאת עם בני-לוחיה בשתי מוניות. צלם-עיתונות ש' הוזמן לצלם את האירוע המרתק עבור עי' תון גרמני רב-תפוצה, ניסה לעקוב אחריה, אך נכשל.

הוא איבד את עקבותיה. עד הפעם ה' באה שהאלמנה שובת-הלכות תבכר לח' זור ולהתגלות מרצונה שלה.

נציגי הממלכה השביעית. היא סיפרה ש' כאשר העולם כולו עלו למראה תמונת בעלה השוחה בבריכה עם ליבו החדש — היה בעלה עייף למוות. הסיבה: העיתוני אים ממש אילצו אותו לשחות, בניגוד ל' רצונו.

כאשר נקראה איילין להיכנס לאולם בית-הדין, מיהרו העיתונאים להידחק פנימה ב' עקבותיה. שלא כמקובל, לא מנעו הפעם הרבנים את כניסתם. להיפך. הרב יעקב רוזנטל ניצל את ההזדמנות, הביע את מורת רוחו מהפרסומים בעיתונות, לפיהם כאילו לא אישר בית הדין הרבני את נישואיה של האלמנה דנן. הרב הסביר כי הוא באופן אישי מאמין לאלמנה שאומנם היא באמת מי שהיא אומרת שהיא, אך אמונה זו שלו צריכה להשתקף גם בתיק, למען הדורות הבאים. "לכן דרשתי שיביאו עדים."

כך יצאתי איתו לארוחת-ערב. הוא רכש כמה דגמים אצלנו, ובכלל אנחנו נשארו בידיונות".

סיפור שונה היה לדוגמנית אחרת: "ב" יום השני של שבוע האופנה ניגש אלי קניין משוויצרית, גבר נמוך, ככה בשנות הארבעים המאוחרות. הוא נהג לבוא ל- כל תצוגה שלנו, ואחר כך גם היה נשאר ומתבונן בי סתם.

"בשעות הצהריים הייתי צריכה לצאת לסדר משהו. ואז בלובי הוא ניגש אלי ואמר לי: אני מוכן לקחת אותך איתי, כמו שאת, לאוסטרליה".

"שאלתי אותו מה פתאים לאוסטרליה,

(המשך מעמוד 21)

נועדה ליצור מלאי של רצון טוב אצל ה- קניינים. מלצרי המלון הקפידו על כיבוד בלתי פוסק בוקר וערב. האחרית הכללית היתה של חגיגה עליזה, לא עסק מסחרי רציני להבהיל. יצואנים ישראלים, קניינים מחו"ל, ודוגמניות בתלבושת הפופולארית של האירוע — שורטס חושפי ישבן ו- חולצות קשר חושפות בטן ומותניים — סבו בניתוחא בכורסאות נוחות, מצ'ובטים ומתלוצצים — ופה ושם גם גומרים עיס- קהיצוא מוצלחת, שתקל על חייו של פנחס ספיר בעוד כהא זה.

כך ניתן היה לראות למשל, ליד אחד

„יצאניות בשרות יצואנים" — זה כבר

הונהג באמריקה ובאירופה — זה עוד

לא בא אלינו — אבל הסקס חדר לאופנה

הרי הוא משוויצרית.

"אז הוא אמר שהוא עומד לנסוע עכשיו לאוסטרליה למשך חודש. אם אני מסכימה, הוא יקח אותי, צחקתי. הוא הזמין אותי לארוחת-ערב. בהתחלה סירבתי, אבל הוא הפציר בי החלטתי לנסות.

"בערב הוא באמת לקח אותי למסעדה פונטנבלו, ונתן לי אינה צמיד שלא שווה יותר מחמישים לירות. אחר-כך הלכנו ל- דיסקוטק, ואחר-כך חזרנו למלון שלו. בילי- תי איתו את הלילה ובבוקר חזרתי לעבד- דה.

"למחרת חיכיתי שיבוא, אבל שעות ה-

השולחנות הקטנים בלובי, את אריאלה רוס, דוגמנית תמירה, נהדרת גיזרה, בעלת שיער בצבע דבש הגולש על כתפיה, ודניאל דו- דול, מפאריס, קניין עביר אחד הבוטיקים הידועים המפורסמים שם, בשיחה עירה. "אה אה", נחפו דודול להזהיר בהומור את צוות העולם הזה שקרב אליהם. "זאת סתם שיחה ידידותית. שם בפאריס מחכים לי אשה נהדרת וילד מקסים. בבקשה לא ל- התרגש".

★ ★ ★

ב בתצוגות עצמן נשמרה האחרית החביבה. מה כבר יכול, למשל, להיות סקסי בתצוגה — יהלומים? אוהו, ועוד איך יכול. כשמדגימות את התכשיטים שלוש דוגמניות במעין בגדים הדוקים, המעוררים את הדמיון יותר מכל עירום, ודוגמנית רביעית הולבשת אומנם שימלת-ערב ארו- כה עד הריצפה — אך פתוחה באמצע מ- החזה ועד הסוף — יכולים היהלומים להיר- אות קורצים מאוד. מאוד מאוד.

והיה גם סקס נוסף באירוע — זה ש- מאחורי הקלעים. זה השלב שבו ניסו חלק מהקניינים להגיע לעומקו של עניין. אלא שבשלב זה שלטה שלטון מוחלט היוזמה הפרטית. כאשר פנה נציג של חברה מפורס- מת באנגליה לאחת ממארגנות השבוע, ב- קש להכיר את "הדוגמנית האקוטית" ה- שחרחרת ההיא, שהדגימה את הפרוות ה- הן" — הוא התכוון לרותי שליט — נענה בחיוך מנומס ובתשובה מלאה הצערי, שה- מארגנים אינם נוהגים לעשות היכרות בין הקניינים לדוגמניות. אם יכיר אותה באופן פרטי והיא תסכים לצאת איתו — אז בבקשה.

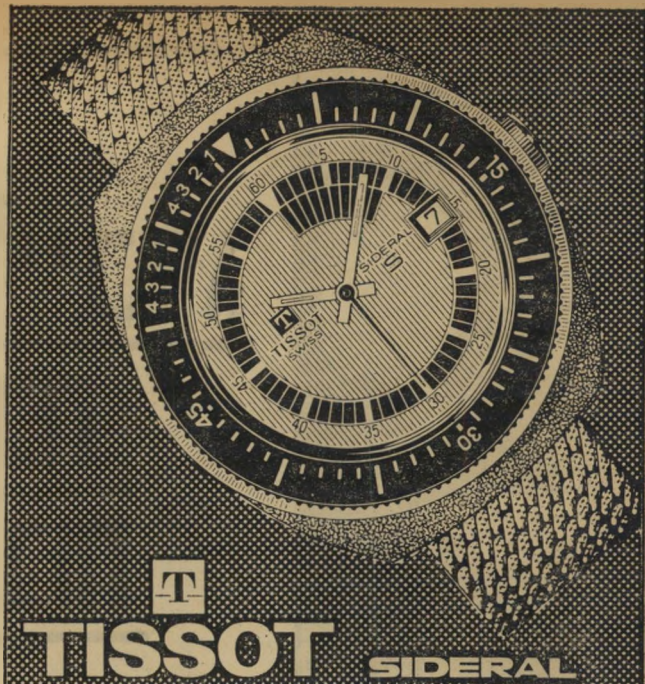
★ ★ ★

א ותו קניין מסויים לא העזו להתקדם בכוחות עצמו. "אף קניין לא הזמין אותי לצאת איתי", סיפרה רותי לכתב העולם הזה. אלא שגם רותי וגם הקניין לא ייצגו את הכלל, מבחינה זו. רבים מה- קניינים גילו יוזמה אישית, קשרו היכר- יות עם דוגמניות השבוע, יצאו איתן ל- בילוי.

לא היה בכך, מבחינתם, משהו חריג. באירועים מסוג זה ברחבי העולם, נוהג הפיתוי המיני בצורה חד-משמעית: לרשות האורחים עומד מלאי בלתי-מוגבל של יצא- ניות, לרוב רמות-מעלה, העומדות לשירותם בכל — מסויר במוזיאון העירוני עד המיטה. מבחינה זו, ללא ספק, נתגלו דווקא ה- מארגנים הישראלים כמפגרים אחרי האופנה. בחו"ל — נחשב הדבר כחלק מתפקידם ה- רשמי, לספק אירוח כנה לאורחים.

★ ★ ★

ישראל, כאמור — עדיין לא. ה- תוצאות, משום כך, נבעו בלעדית מ- יוזמתם האישית של הצדדים. סיפרה אחת הדוגמניות: "אני אגיד לך את האמת. אם איזה קניין מזמין אותי לשחות איתו קפה בלובי או דרינק בבאר, אני לא יודעת למה שלא אעשה את זה. למשל רק את- מול הזמין אותי קניין צעיר ונחמד מ- ארצות-הברית. שתינו קפה בלובי, ואחר

טיסו-סידרל סופר-צלילה

השילוב המהפכני של פלדה ופיברגלס

- * מתאים במיוחד לאקלים הישראלי: אינו מתפשט בחום ואינו מתכווץ בקור. חזק מאוד, בלתי שביר, מחוסן בפני כל זעזוע, אל-חלד, דוחה מים.
- * טיסו-סידרל — יצירת הפאר החדישה של טיסו-אוטומטי, עם תאריכון נגד מים (לצלילה עד 100 מ')
- * „שעון צעיר" לצעירים של ימינו, במחיר... לצעירים: 169 ל"י.

קנה שעות-והשתתף בתבצע הפרסים הענק של טיסו

אבל עם פנטסיה זה פנטסטי!

פנטסיה התחנות המהפכני לשמוע חד-פעמי

- פנטסיה הוא התחנות שאת לובשת ומשליכה פנטסיה אידיאלי לשמוע יסיומי. נסיעות. חופשות ותקופה חדשית
- פנטסיה מיוצר מחסר מהפכני המורכב מ- 20% אקריליק ו- 80% ויסקו-דיון בעיבוד דגם ופלא. בשלל צבעים מקסימים
- פנטסיה הגיני, רק נועים למגע. סופג זיעה וחמים בחורף.
- פנטסיה לנשים בשתי מידות - בקני ותחנות שלם.
- פנטסיה לילדים.
- פנטסיה לגברים - בקרוב.
- נמכר בסט של 5 יחידות.
- להשיג בבתי מרקחת, סופרמרקטים, בתי כליבו וצרכניות.
- דקס תעשיות בע"מ תל-אביב. ת.ד. 6165, מל. 820059

מקום טוב באמצע

מלחמה, ולא חשוב על איזה צד אתה נמך, בחבילה אחת. בחייו היה זמזום ציורית, מוכרת היטב בגדה השמאלית של פריס, כתב מחזות רבים וחשובים בתיאטרון האבסורד, והיה בבחינת יהלום נסתר של הבוהימה. את התקפת הלב שגרמה למותו, כך מספרת הי אגדה, קיבל כאשר ראה מה עשו בקולנוע מסיפורו אלך לירוק על קבריהם. זה היה בשנת 1960, וז'אן היה רק בן 40. השנים האחרונות הפכו את ז'אן לאחת

ז'אן עריק

הדמויות המקובלות של ספרות צרפת אחי רי המלחמה. מחזותיו מועלים בלי הרף על בימות פריס, שיריו מושמעים בערבים מיוחדים עליידי טובי הזמרים הצרפתיים, וסידרה של תקליטים נפלאים מיצירותיו יצאו לאור, ובהם שירים שהוקלטו לראשונה.

להכירו בארץ זו תהיה באמת הרפתקה אמנותית.

איסא

הגאון הספרדי יבוא אל גאון הספרדי

מי שראה פעם הצגת-שנסון של איב מונטאני, יודע עד כמה מתוכנן, מתוחכם, מסוגנן ומהוקצע כל זיץ וכל ניצן שעל הבימה. אין ספק שמונטאן הוא גם בעל קול וגם בעל הופעה, אבל את הרעיונות, עד

גאון גאון

אחר, סיפק לו איש בשם ז'אק קאנטי, במאי ידוע ומפיק סידרת-התקליטים המפוארת ביותר של שירה צרפתית שהוצאה ל- אור אי-פעם (פיליפס ריאליסטי).

אין פלא, איפוא, שכאשר שאל המפיק פשאנל (התיאטרון העממי) את יהורם גאון במי היה רוצה כבמאי לתוכנית-היחיד שלו, לא הספיק לסיים את השאלה וכבר ענה לו הגאון: את ז'אק קאנטי.

מי שמכיר את גאון יודע שהוא גם ברוך וגם עקשן (תכונה לא רעה לגבי מישור שתר אחרי השלמות בעולמו), ומי שמכיר את פשאנל יודע שלגביו אין דבר בלתי-אפשרי. ובכן, עם בוקר יצאה לעיר האורות שליחת מצווה, הלא היא יחסנית-הציבור של התיאטרון העממי, העלמה הי צעירה עופרה קפלן, כדי לשכנע את קאנטי הגדול לבוא לארץ לעבוד עם "הזמר מספר 1 של ישראל". וראה זה פלא, בדירה המפוארת שבי

אמנות

תיאטרון

שש נפשות

מחפשות מחבר

על שפת-הים

מי שנכנס לים (הצגת-בכורה בתיאטרון הצעיר) צריך להיות שוטה, כי רק שוטה מוכן להיטרב לחינם. ויורם מסמור, מחבר המחזה, אינו שוטה. הוא מעדיף לעמוד מן הצד, להתבונן בנכנסים לים, ללוות אותם בהערות-שוליים, אבל לא לניקוט, חס וחלילה, עמדה משלה.

לכן תיכנן את המחזה שלו כמחזה בתוך מחזה (משהו נוסח שש נפשות מחפשות מחבר), כשגיבורו הוא סופר ישראלי הי כותב בעצמו מחזה על מה שקרה לו: הוצע לו לערוך שבועון חדש, שיחשוף בי גיליונו הראשון שערוריה ציבורית מלוכלכת, בה היה מעורב מפקדו לשעבר בצבא, וכל הפרשה הושטקה בעוד מועד.

מה שנוגע למיבנה ההצגה, ובעיקר לי- בימוי (ניקו ניתאי) יש רעיונות ויש עניין. השימוש בפועל-במה כתיזכורת לכך שזו הצגה בתוך הצגה, כשהוא נושא על גבו שלטים ומשתלב בהזזות סולמות ובוריקת הערות, כאילו מאולתרות, משעשע למדי.

רונן ודינר (בן, מי שנכנס) עצות לאחרים

ישנן גם הברקות רגעיות כמו הפארודיה על "המוזכירה בעלת ההשפעה" (נינט דינר) המלמדת את הגברים הבאים לביתה ריקודי-עם, או על קבלת קהל במשרד ממשלתי. ישנה גם תגלית מישחקית: דן רונן, שי- עבר את טבילת-האש בנערים בחבורה, משי- חלט על כמות מפחידה של מלל בטבעיות מפתיעה. אבל דווקא משום שזה מחזה שחייב היה

רחוב בתי-האופנה המרוכזים ביותר בעיר, למ, פורכור סנט-אונורה, אמר קאנטי הגדול, לא רק: "כן, אבוא ברצון", והתנאים הם כך וכך, כי אם פשוט מאד: "בטח שאני אבוא, סוף-סוף הוא יהודי ספרדי, ואני יהודי ספרדי".

ומה הם באמת התנאים? בסך הכל, כרטיס-נסיעה ואירוח לו ולבתו, שהיא עוזרת-במאי שלו, ועוד פרט מיקצועי קטן: קאנטי ביקש לקבל את כל השירים (חיים חפר - דובי זלצר) מתורגמים ומוקלטים, כדי שיוכל לחשוב בנחת בפרס ולבוא לי- כאן כשכל ההצגה עומדת בדימיונו. כמו שנאמר: כל ישראל גיסיים.

היהלום הנסתר

של הבוהימה

הסיפור עט קאנטי לא הסתיים וההמשך, ואני באמת מקווה שיהיה לו המשך כפי שהבטיח, עשוי להקפיץ מעורם את שוחרי התרבות הצרפתית: ככוונתו של קאנטי להביא ארצה כמה זמרים (ביניהם מולודגי וארבעת-המוזיקנים), העורכים מזה כמה שנים ערב של שירי בורים וז'אן, שהכנסתם קור דש לאלמנתו, אורסולה קאבלר.

למי שלא מוצא בויכורו את ז'אן: היה זה קופר, במאי, שחקן, מחזאי, מלחין, נגן גיט, פזמונאי, צייר-פאזורות - בקיצור איש שמרד בחברה, כשדילאן וחבריו טרם נולדו, וכשכולם עוד התפלשו בזוהר של גבורות מלחמת-העולם השנייה:

"אדוני הנשיא: / לזאת לא אסכים, / לא באתי לעולם / להרוג מסכנים", כתב ז'אן בשיר העריק, שהיה ללהיט כעשר שנים אחרי מותו. "זהו טאנגו לחיילים עליזים, / מהירשימה, בוכנוואלד ואי- שם. / זהו טאנגו של הקברנים / המתים לראות קצת דם..." חזר וז'אן את כל שירי-הלכת בשיר אחד שלו, הקברנים הי- עליזים, והקדים בשנים רבות את השמאל החדש, הכורכים גם היום את כל פשעי הי-

ניצחיים, היודעים לתת עצות לאחרים, אבל חוששים להסתכן בעצמם.

תקליטים

תנו לו

הזדמנות לחלום

היה היה פעם בחור צעיר שרצה להיות קריין. התגייס לצה"ל, ביקש שיתנו לו

להיכתב, על בעיות שהן כל-כך אקטואליות בהיו הישראלי, כמו חזירת קצינים בכירים לעמדות-מפתח אורחיות, הרי מה שנוגע לשליחות, מי שנכנס לים משאיר את הי צופה יבש למדי.

כי מטמור אינו רוצה להתחייב בנפשו בשום דבר. גיבורי, המשמש גם כדוברי האיש, הוא דגם ציני ובעל לשון חלקלקה, דגם לאי-הירות שמאחורי עטיפתו המבריקה אינו אלא עוד אחת מן המקטרגים הי

רגלה של המצחיקות בגבס

שביט עז הסקטים רגל שבורה

צוחק מי שצוחק אחרון: ציפי שביט, הורידה המון קילוגרמים ממישקלה כדי להיות קלה וגמישה, בפארודיה על "מצחיקות" המחליקה על סקטים, והיא היתה כל-כך קלה עד שהתעופפה, נפלה על רגלה ושברה אותה.

וזה בכלל לא מצחיק לשכב עם רגל בגבס, כשעשרים וששה חבריה להצגת "ג'אמבו", המתוכננת לסוף חודש מרס באולם "דקל" (הקטעים שהבנו בלה- קות צבאיות) ממשכיכים בחזרות עלי- זות מן הרגיל: כי הבמאי דני ליטאי, מעניק אומנם מימד מיקצועי וחדשני לי- קטעים ידועים (כמו "שיר השלום" או "ישראלים בטולון", בכוונה להפוך את "ג'אמבו" למוצר ייצוגי של ישראל בי- חו"ל), אבל למעשה ישנן הזדמנויות לי- שחקנים הצעירים להיות קצת במאים, כשכל אחד מהם, מלמד את האחרים קטע המוכר לו מן הלהקה בה שירת. כך, למשל, ניצה שאולי (מלהקת פי- קוד המרכז) ניסתה ללמד את הבנות איך נשענים על מטאטא בלי ליפול. הי תוצאה: תאונת-עבודה נוספת - מיורי אלוני נשענה על המטאטא ונפלה, אבל זו היתה חבטה קלה בלבד.

שיאורי (למעשה) ואדוני ומטאטאים חבטה קלה

של הקולונות. "אין מה להתייחס להן. כל מה שנעשה בעירייה — נעשה בהתאם ל" תקנון ולהחלטות, שגח"ל היה שותף להן."

אמנים

הצנחן שהחליף

רובה במכחול

"זאת פנינה! ממש פנינה!" התפעל ב" קול אחד המפורסמים שבציירי ישראל. הוא ניצב שעה ארוכה מול ציור קטן, שהיה תלוי בגלריה ישראלית בתל-אביב, ולא הפ" סיק להביע בפני המבקרים את התפעלותו.

מכיון שהציור לא היה פרי מכחול, היתה בכך משום הפתעה. ציירים אינם נדיבים כל כך בחלוקת שבחים ליצירות חבריהם. אולם אפילו המחמירים שבמבקרי האמנות לא יכלו שלא להתרשם, במידה גדולה או פחותה של התפעלות, מתערוכת ציוריו של משה יונקא, שנפתחה השבוע.

מנהל מסעדה. איש לא הכיר את משה יונקא, רב-סרן צנחנים לשעבר, כי צייר. איש גם לא לקח אותו ואת מה שעשה עד היום ברצינות. הוא היה מוכר

יכול לגרום למשבר ממשלתי. הוא יכול לאיים בהתפטרות, כפי ש" עשה לפני חודשים מיספר, בעת שאילץ את הממשלה לפרוש מ" שיחות יארינג בגלל פרשת המ" לים. הוא יכול להתייצב בראש מחנה המתנגדים לנסיגה.

האם יעשה זאת משה דיין?

בשלב הנוכחי נמצא דיין בתקופת ההמ" תנה שלו. הוא ממתין לראות לאן ינשבו הרוחות. אויביו של דיין, ועליהם נמנים כמה מחסידי הגדולים בעבר הלא רחוק, סבורים כי גם כיום מעוניין אותו כיסא ראש-הממשלה יותר מאשר השטחים. אם יראה שנוצרת קונסטליציה מתאימה, הוא עשוי להחליט לקבל עליו את הדין אפילו במיקרה של נסיגה לגבולות ה" ביוני.

קונסטליציה זו עלולה להיווצר עם פרישתה של גולדה מאיר מ" ראשות-הממשלה. שכן כיום ברור לחלוטין שגולדה לא תסכים להי" רשם בהיסטוריה כמי שעמדה ב" ראש ממשלת נסיגה, תפרוש לפי ני שיגיע האקט המכריע. במיקרה

צייר יונקא בתערוכת ציוריו מאיפה הוא ינק?

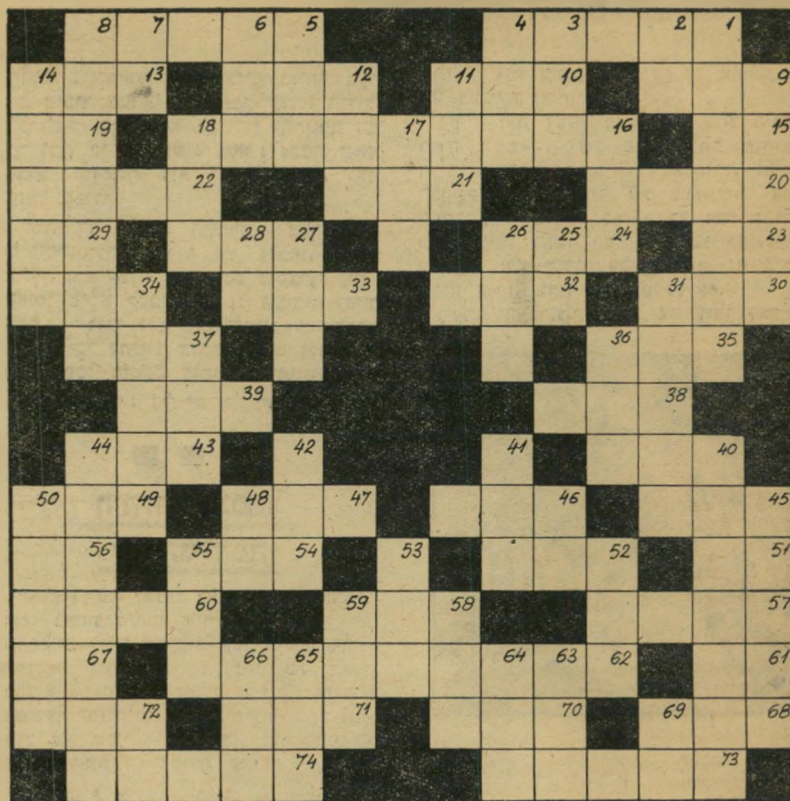
כליזן החברה הידידגופית, בארמן לעת מצוא, בעל דיסקוטק מנהל מסעדה. מדי פעם, יותר לשם הספורט שבדבר, פרץ יונקא, בן למשפחה ירושלמית ממוצא קאוקאזי, לתחומים אחרים. הוא כתב ספר על חוויותיו כקצין בתקופת פעולות ה" תגמול עד מבצע קדש. הוא הוציא תקליט שירים בשם יונקא שר ומזייף. ולפני כ" שנה אף הציג תערוכת ציורים במזללת קליפורניה. לפני שנסגרה גם היא.

אבל כשידידיו קיבלו את ציוריו כעוד מעשה לצון שחמד יונקא כדי להפחית, הוא לקח את העניין ברצינות. האיש ש" היה פעם ציפור-לילה ידועה, נסגר בביתו, התמסר כולו במשך חודשים רבים ושעות ארוכות לבד ולצבעים.

רצף ואחידות. כשהופיעו מכרו של יונקא לתערוכתו הם נדהמו למראה עיניהם. "מי צייר לך את הציורים? שאל קצין בכיר בצה"ל, בתגובה שהיתה אופיינית ל" כל מיועדיו של יונקא.

לא לחינם היו הנדמים ביותר דווקא הציירים המקצועיים. הם, שהתנסו בכך על בשרם, יודעים כמה עמל, לימוד ושונות נסיון צריך צייר כשרוני להקדיש, כדי להגיע להישג שהשיג יונקא תוך פרק זמן קצר ביותר.

צייר כמו יוסל ברגנר נתן את חסותו ל" תערוכה, בחר בקפידה את התמונות ותיכ" נן את הצגתן. צייר ותיק ובעל שם כמו משה גת לא פסק להתלחב: "יש כאן תמונות שאף צייר פרופסיונאלי לא היה מתבייש לחתום עליהן..." יש בציורים אוירה סריאליסטית נפלאה, אני לא יודע מאיפה הוא לקח את זה... יש לו רצף כזה בציורים, אחידות בסגנון וטכניקה כאי" לו הוא מצייר הרבה שנים... כנראה שה" כשרון היה חבוש בו כל הזמן. מכל מה שעשה עד היום הציור הוא המדיום שלו. סוף סוף הוא מצא דרך לבטא את עצמו."

את פיתרון התשבץ יש לשלוח לתד. 136, תל-אביב, ולציין על גבי המעטפה "תשבץ 1747". בין הפותרים יוגרלו פרסי ספרים.

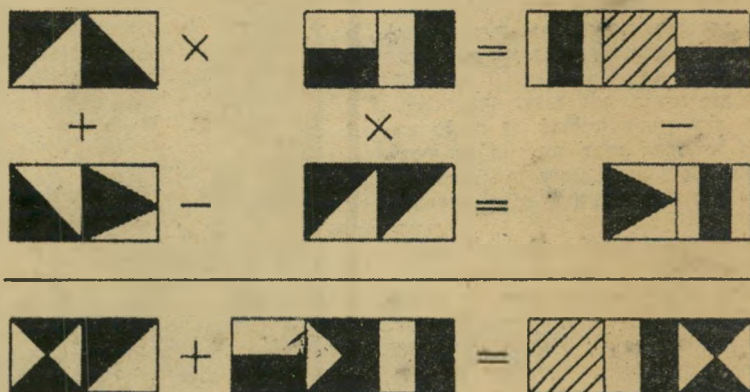
בכוונה. 74. קשקוש.

מאונך:

1. אחד השבטים. 5. פרי. 9. מכונת אריגה. 10. שכבה. 12. עיר בצפון הארץ. 13. מידת משקל. 15. אמתחת. 16. אלמנה מפורסמת שנישאה שנית. 19. מילת זרז. 20. כינוי לאמריקאי. 21. החביאה את מרגי לי יהושע. 22. מינהל. 23. שדה מרעה. 24. משקה תמרים. 27. מהוה. 29. מנעול. 30. יין שולחני לבן. 32. ראש חצר חסידי דים. 33. שעור, מוסר השכל. 34. שחה די דרכו. 35. צמח בר בעל עלים גדולים. 37. גורל. 38. מריש קורה. 39. בו נמצא ל" ראשונה נסט בארץ. 40. קרש, טבלה של עץ. 43. "המן ה... או מין הקיב ז". 45. שקיק תפור לבגד. 46. תנובת העץ. 47. גידוי. 49. אבן קשה. 51. חיה לילית. 52. עשיר שנספה יחד עם עדתו במדבר. 54. התקוממות. 56. פס דק. 57. כינוי ליהודים גרמנים. 58. תבלין. 60. מטונף. 61. בתוכו. 62. צורר ישראל אוקראיני (גזרות ת"י-ת"ט). 67. מילת ברירה. 68. כינוי ליון. 70. בון, קלט. 71. יעלה על גדותיו. 72. אשתו הפכה לנציב מלח. 73. "צניחה" שלא

חשבץ 1747

זוהי חידה חשבונית. כל ריבוע מסמל סיפרה. לאותן הספרות יש אותם סימנים. בעזרתן של פעולות חיבור, חיסור, כפל וחילוק יש למצוא איזו סיפרה מייצג כל סמל של ריבוע.

את תחשובות יש לשלוח על-גבי בלנד לתד. 136, ת"א, ולציין על-גבי תגלוייה: "חשבץ 1747". הפיתרון צריך להכיל את כל התרגילים במיספרים. המועד האחרון למימסור: 3.3.1971.

בין הפותרים נכונה יוגרל פרס כספי של 20 ל"י ועוד 3 פרסי ספרים.

העירייה משקרת

ולמרות זאת

היא מקימה

בית קברות

מול עיני הנכים

מה עשוי להיות הבידור המשעשע ביותר בשביל נכי צה"ל — משותקים וקטועי גפיים, שרוסקו וגשרפו במלחמות ישראל, גברים שידו של המוות כבר אחיזה בהם, אך הם ניצלו ממנה?

הנכים אינם רוצים לראות את המיתים

את הקמתו של בית הלוחם — ספק אם ניתן להפסיק עתה, אחרי כל הכספים ש- כבר הושקעו שם. את תוכנית בית הקברות — ספק אם תסכים, או תוכל, הי עירייה להעתיק למקום אחר. כל מה ש- נותר לנכים, זו התקווה כי אכן יוקם חייץ בינם לבין בית הקברות. למרות שספק גדול הוא, אם ימצאו אורחים שימיהרו לקנות דירות, בשכונת מגורים כה יקרה כאפקה — בדיוק ליד גדר בית קברות.

★ ★ ★

כן עיריית תל-אביב לא היתה היחידה שלקחה במחלת השיכחה, כא- שר היה צורך להודיע על בית הקברות המיועד. בצורה דומה נהג גם בנק ספחות. כאשר פתח את ההרשמה לרכישת הדירות האמורות, וכן 70 וילות סמוכות, לא הר- דיע הבנק לקונים כי הם ישיקפו, בעתיד, לתוך גוף מיוחד במינו: „לא מסרתי לאף אחד פרטים על בית הקברות“ הודה משה צור, האחראי מטעם הבנק על מיבצע הי- הרשמה, „מפני שלי עצמי לא היה ידוע דבר אודות כך“.

הבנק אינו חושב להתעלם מאחריותו. אותם הקונים שביקשו להתחרט, בעקבות הגילוי אודות בית הקברות — יקבלו את כספם בחזרה, בתוספת ארבעה אחוזי רי- בית. אומנם, לוא היו מלחים כספים אלו בשוק החופשי, היו הקונים הללו יכולים לקבל עבור כספם בין 15 ל-25 אחוז, ולא ארבעה. אך נזאת באמת אין להאשים את בנק ספחות.

★ ★ ★

בינתיים נפוצה השמועה בין תושבי אפקה המתגוררים בסמוך לבית הי- חיייל, ומפולת מחירים החלה. רבים מהם אינם מתכוונים להישאר לגור בשכונה הי- אקסלוסיבית והיקרה בשם מחיר. „אני לא מוכנה לגדל את הילדים שלי על-יד בית קברות, שיראו לוויות כל יום“, התבט- אה עקרת-בית במקום. „כשבאנו לגור לי- כאן, ידענו שאנחנו באים לגור באזור יקר, כשהשטח הגובל הוא אדמה חקלאית. מי הירשה להפוך את האדמה החקלאית הזאת לבית קברות? איך זה עשו את זה בלי לשאול אותנו — ובלי להודיע לנו אחר מעשה? הרי זו שערורייה שאין כמוה.“ אם, למרות השערורייה ובריתתם של בעלי הוילות בסביבה, ימצאו בכל זאת אורחים שיסכימו לקנות דירות במתחמים שליד בית הקברות — יוקמו אכן הבניינים, ואז תימנע מהנכים עוגמת-הנפש הצפויה להם. בביתם. אז, לא יאלצו לראות את בית הקברות מחצר הבית וחלונותיו. הם רק יאלצו לנסוע, בדרכם לבית מנוחתם, בדרך המשותפת עם ההלויות שתגענה לי- מקום.

אבל בהתחשב בחוכמת אבות העיר ש- עזרו להם בהקמת ביתם — זה עוד בחסר.

מו התנגד אישית לתוכנית. כאשר סירב לדרמן להסתפק בדיבורים בעלמא, לחץ לתשובה יותר ממשית, הבטיח לו אברהם עופר, מנהל חברת שיכון עובי- דים, שהשתתף גם הוא בפגישה, כי חברת שיכון תקים, בין בית הלוחם לבית הי- קברות, שורת בנייני מגורים בני שש קו- מות ויותר, על-ידי כך יימנע מהנכים הי- מחזה המלכב.

השבוע ניסתה עיריית תל-אביב, בצורה

הקברות החדש העומד לקום שם.

★ ★ ★

עיריית תל-אביב לא טרחה להודיע לנציגי הנכים על השילוב הפקחי. בית הלוחם נמצא כבר בשלבי בנייה מתקדמים, כאשר השמועה הגיעה, לפני כחודשיים, לי- אוזניו של שלמה לדרמן, יו"ר האירגון. לדרמן נדהם. בית הלוחם נועד להיות מרכז ספורט, שיקום וחברה עבור הנכים. כ-300 מביניהם עתידים לבוא מדי יום בי-

המקום שטח זה שבקימת התמונה היה, לפי התיכנון, בית קברות. המיבנה הי- מטומן בחץ — „בית הלוחם“, שבהקמתו החלו — מבלי שהעירייה גילתה לאחראים על תוכנית בית הקברות. לדברי נציגי הנכים, הבטיח להם ראש עיריית תל-אביב לפתור את הבעיה על-ידי הקמת רבי-קומות בין „בית הלוחם“ לגדר של בית הקברות.

לא אלגנטית ביותר, להכחיש ולבטל את כל הנושא. בתשובה לשאלת לכתב הי- עולם הזה, הכחיש דובר העירייה, בשם ראש העירייה, כי קיימת תוכנית להקמת בית קברות חדש בסמוך לבית הלוחם בי- אפקה: „אין, ולא היתה. כל תוכנית כזאת“, קבע.

וזאת — למרות שראש העירייה עצמו אישר קיום התוכנית. באותה פגישה עם נציגי אירגון הנכים, שלא להזכיר כי גם שר הפנים, בפגישה שנערכה בינו לבין נציגי האירגון, באותו נושא, אישר זאת.

שערי. האם זה הנוף שצריך לעמוד נגד עיניהם — דווקא בשעות המנוחה שלהם? הלויות ומתים?

★ ★ ★

לדרמן נחפז להיפגש עם ראש עיריית תל-אביב. בפגישה, בא השתתף גם חיים בן-פורת, מזכיר קרן נכי צה"ל, לא היה בפי ראש העירייה מה לומר, מלבד זאת כי אכן התוכנית להקמת בית הקברות מתחת לאפס של הנכים אכן קיי- מת, ו„נשדל למצוא פיתרון“. כנחמה, סי- פר לשני נציגי הנכים הוועפים כי היא עצי-

הנכים חיים בן-פורת (שמאל), מז- כיר קרן נכי צה"ל, מצביע על המקום בו יוקם בית הקברות. מימין: שלמה לדרמן, יו"ר אירגון נכי צה"ל.

כולם רוצים לנהל את הטלוויזיה

כאדם העומד על דעתו. הוא לא הסכים, למשל, לחתום את שמו על התכנית מדף, שבהפקתו — כיוון שכפו עליו את הקונצפציה מלמעלה. השאלה היא: אם זה יתרון או חסרון? רק ביום האחרון אחליט אם לגשת למיכרו, אמר בתשובה לשאלה, יצחק שמעוני מנהל מחלקת התכניות בעברית בטלוויזיה. נוכח יחסו המזלזל של אלמוג כלפיו, תלויים סיכוייו על בלימה. לעמיתו סאלים פאתל, מנהל מחלקת התוכניות בערבית, דווקא עושים שטיפת מוח כדי שיגיש את מועמדותו. לוחצים עליו חברים, עובדים בכירים הן בבית הטלוויזיה

בשבע שעות הוצא מיכרו על משרת הממונה על הטלוויזיה לאחר התפטרותו של נקדימון רוגל. אולם שום מועמד בקליבר רציני אינו מוכן להכניס את עצמו למיטת סדום של הטלוויזיה בתנאים שהיו לממונה הקודם. יצחק לבני מפקד גלי צה"ל והעורך הראשי של במחנה, סירב להכחיש או לאשר אם הוא נגיש למיכרו זה. לבני, שהתמודד בזמנו עם רוגל על אותה משרה, זכה אז למספר קולות ניכר. לבני השאפתן זקוק למשרה זו כדי להאדיר את התדמית שלו ככוכב עולה בצבוריות הישראלית. אולם

בן-הרצל

לבני

פאתל

גרי

שמעוני

והן, למרבית הפלא, בבית טפחות. אולם פאתל, המצליח בניהול המחלקה שלו, אינו נמנה על אומרי הן מקצועיים. הוא עלול לסכן במאבקיו את שלחנתם של עסקני רשות השידור. בין שאר המועמדים מזכירים גם שמות נוספים: מרדכי קירשנבום, עורך בכיר בחדשות (רימון בעזה) הודיע לחבריו במחלקה שהוא יגיש למכרו. חברו לעבודה, חיים גיל, אמר כנראה דברים דומים — בצחק. מדברים גם על יעקב אגמון מנהל בימות, על שאול ביבר ועל קציני צבא לשעבר נוספים. המיכרו בסופו של דבר תתחיל לכל אחד. בועד המנהל יודעים היטב כי אם גם הפעם ייבחר אדם שיכרח כעבור חצי שנה, יעלה הרבר בראשם ולא בראשו. אולם ספק הוא אם הם יהיו מסוגלים להתגבר על קטנוניות ויצרים אישיים ברגע שיגשו למלאכה.

וזה בדיוק הנקודה שבגללה מנכ"ל רשות השידור שמואל אלמוג יכשיל אותו. מצד שני נהנה לבני מתמיכתו של השר ישראל גלילי. מי שעדיין לא החליט אם לגשת למיכרו הוא צבי גיל, שרכש את אמונתו של אלמוג בתקופה הקצרה בה הוא מכהן כדובר רשות השידור. לגיל יתרונות נוספים: הוא ותיק. הוא איש חדשות מובהק. הוא היה סגן מנהל מחלקת החדשות בטלוויזיה. העובדים מחבבים אותו. אבל אין לו את המוניטין הדרוש למנהל טלוויזיה, והוא אינו נחשב לאיש המצוי בענייני תוכניות אמנותיות. סיכויים שהים פחות או יותר יש גם ליעקב בן-הרצל, שהודיע במפורש על השתתפותו במיכרו. בן-הרצל המכהן כמפיק בכיר בטלוויזיה (מסד) וכעורך ראשי של יומן גבע, ידוע

חדריך

★ **פרט השבוע** (יום ד' 24/2, 20.20) מה טוב להיות צעיר — קומדיה בריטית בהשתתפות ג'ון מילס.

★ **רשות הבידור** (יום ה' 25/2, 21.15) תכנית בידור ספרדית: ההיסטוריה הדילה טריבולידה.

★ **ערב טוב** (יום ו' 26/2, 20.10) חנה ואילנה רובינא שרות ומעלות זכור-נות משותפים. במאי — אילן אלדר. מפיק — יצחק קול. יוצע — דן אלמגור.

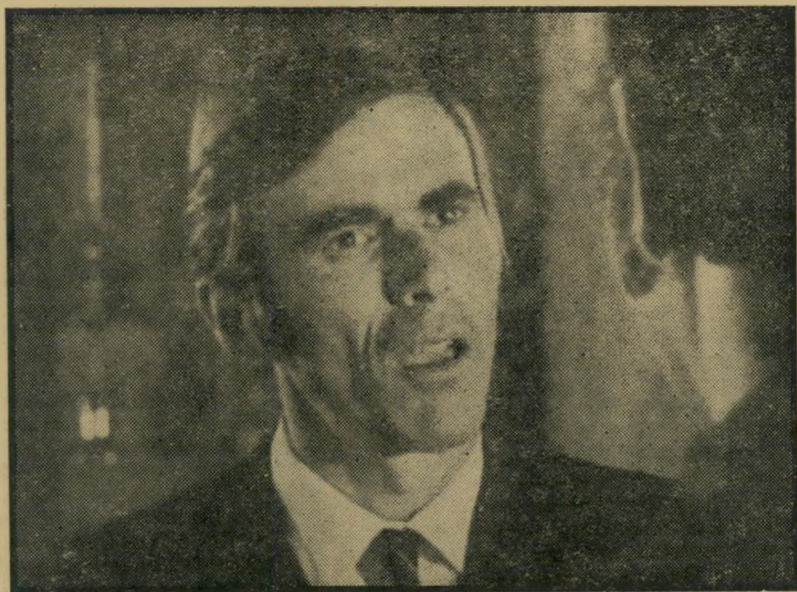
★ **פרט טלוויזיה ארוך** (יום ו' 26/2, 21.30) הנער עם השערות הארוכות, בהשתתפות פט אובראן ודין סטוקחל.

★ **הפרק האחרון בסדרת ה-אסיר** (מוצ"ש 27/2, 20.30) התפכחות — מספר שש יוצא זכאי במשפט והוא רשאי שוב להיות אדם מן הישוב ולא מספר סתמי גרידא. אבל, עדיין עומדת השאלה: מי הוא מספר אחד? כדאי לראות.

★ **בומרנג** (יום א' 28/2, 20.20) ויר כוח פתוח על צעירים ופוליטיקה. מנחה — פרופסור אמנון רובינשטיין. מפיק-במאי: אביטל מוסנזון.

★ **סמים מסוכנים** (יום ב' 1/3, 20.20) במסגרת השעה השלישית יוקרן ה-סרט העלילתי המלא: האיש בעל זרוע הזהב עם פרנק סינטרה. עלילתו נוגעת לנרקומן המבקש להגמל מהתמכרות לסמים. לאחר הסרט יתקיים דיון בנידון בין מומי חים. במהלך הויכוח ישולב כנראה גם סרט אוטנטי של הטלוויזיה הישראלית בו ינתן ביטוי למעשני סמים בארץ. מנחה — יעקב הו בן-פורת. מפיקים — דב שנער ואביטל מוסנזון המשמש גם כבמאי התוכנית. מומי לץ.

★ **לילה בדי מקלט** (יום ג' 2/3, 20.20) תוכנית בידור בהשתתפות: ידורם גאון, אברהם מור, צילה דגן, יאיר קלינגר, עזרא דגן, להקת פיקוד צפון ואחרים. במאי — עמוס אסינגר. הפקה — אולפני רול.

אייל גורדיצקי ב"המשפט" לקאפקא הרגשת מחנק ופחד

לשעבר, עמד בראש קבוצה שהדחתה את ועד עובדי ההפקה, בהאשמה שהם הפריזו בתמיכה ברוגל במקום לדאוג לענייני העובדים. תומכיו של מיליק הם עובדי ה-דירוג האחיד (צלמי אולפן, עוררי הפקה, טכנאים וכו') המעוניינים בועד חדש שי יפעל בגיבוי ההסתדרות. אביטל מוסנזון ודודו הירשפלד, ראש הצלמים, שהיו רוב בועד המוחה, עובדים לפי הדירוג העיתוני נאי. דחקא הם דאגו בעבר לעובדי הדירוג האחיד יותר מאשר לחבריהם עובדי הדי-רוג העיתונאי. כרגע שוקלים העיתונאים בטלוויזיה הקמת ועד נפרד שיפעל בגיבוי אגודת העיתונאים.

או בשביל מה צריך את קאפקא? הנה בטלוויזיה עצמה יש כל מה שיש בסיפורי — הליכה בחלל, חוסר התמצאות והרגשת מחנק ופחד.

פינסקר לחו"ל. זה עוד לא הכל. חגי פינסקר עומד לנסוע לחו"ל, וזאת הסיבה שבגללה הוא יצא מהמירוץ למשרת ה-ממונה על הטלוויזיה. תכנון התורף יוארך בשלושה חודשים, כדי לאפשר לממונה החדש שיבחר, להיות שותף בהחלטות ל-גבי תוכניות הקיץ. בתקופת הביניים תוחלף-נה רק כמה סדרות זרות. אולם האמת היא שהתכנון החדש הוקפא, כי אין עם מי ל-דבר בבית הטלוויזיה.

אלמוג מנהל את הטלוויזיה בתקופת ה-ביניים להלכה ולא למעשה. נקדימון רוגל שהסכים להמשיך בתפקידו עד שימצא לו מחליף מסתובב בכנין כרות רפאים. העובר-דים ביקשו ממנו להישאר בתפקיד כדי למ-נוע דריסת רגל של אלמוג בכניין.

בינתיים נאבקים העובדים בינם לבין עצמם. פיטר מיליק, מנהל במה וחבר ועד

טלוויזיה

תוכניות

סיטואציה

קאפקאית

התוכנית על פראנץ קאפקא, שהוצגה ב-טלוויזיה השבוע, היתה בעיקרה נסיון להס-ביר מבחינה ויזואלית, על פי סיפורי קאפ-קא, מה פירושה של סיטואציה קאפקאית: הליכה בתוך חלל בלי להיפוש, בלי לדעת, תוך הרגשת מחנק ופחד.

אולם כדי להרגיש סיטואציה קאפקאית מהי, לא היה צורך בסרט טלוויזיה, שעצם הפקתו היא נסיון ראוי לברכה. די היה לחשוף מה מתרחש מאחורי הקלעים של הטלוויזיה הישראלית. התוצאה היתה מציגה הדגמה מוחשית ואקסואלית עוד יותר של סיטואציה קאפקאית.

את תוכנית ברוכים הבאים הבאה, שתוצג בעוד חודש יוזמן לארח יוסי בנאי, במקו-מה של דרורה חבקין. חיים יבין יהיה סגן מנהל מחלקת החדשות בעברית בטלוויזיה. אמנם טרם הוצא מיכרו לתפקיד זה, אך ב-בית הטלוויזיה מהלכת שמועה עקשנית כי בקרוב יוצא לתפקיד רכז המערכת, שהוא למעשה הסגן, וכבר מנחשים כי המיכרו נתפר על מידותיו של יבין.

לקראת פורים התקשתה הטלוויזיה לשח-רר את עובדיה, העוסקים בהפקת התוכניות הקבועות, להכנת מישורים מיוחדים לחג. אבל החומר שהציעו המפיקים הפרטיים היה דל, עלוב וחסר מעוף. התוצאה המידית היא שבמרכז תוכניות הבידור לפורים תע-מוד, מלבד תוכניתו של ראף עינבר. לט-פור, תוכנית קנויה מספרד המציגה, ללא מילים, פארוודיה על ועידת השלום העול-מית. א-מרופו עינבר — מתנגדיו מפצים עכשיו שמועה כי הטלוויזיה לא תחדש עמו בעתיד את החוזה השמן (2500 ל-עבור תוכנית אחת) כי הדבר גורם לרמורלי-זציה בקרב הבמאים האחרים.

LOVE-LOVE Styled in U.S.A. by

biflex

מערב-חיה ותחנתים
שני פופקס
מארי דשת קליק ועדין
עם פסי שוויים
בכחול אדום
את תארי-תארי
את עצמך
בסדרת מוצרי LOVE LOVE
שני BIFLEX

מוצר biflex משווקים בישראל על ידי

צילום: מולה - דרסטי פרסום בראשית חוליה

תעלת סואץ פתוחה פירושה מניעת הלוחמה

הצעת נשיא מצריים בעניין פתיחת תעלת-סואץ הינה הצעה ראשונה מפי מנהיג ערבי שיש בה משום פתיחת פתח כלשהו למניעת חידוש המלחמה ולהורדה הדרגתית של המתח בסיכסוך הישראלי-הערבי.

הצעה זו, שהיא למעשה חלק מתוכניתו של משה דיין, נתקבלה באהדה ברחבי העולם.

ההצעה יכולה לשמש בסיס לממשלת ישראל להיאחז בו, להיאבק על הרחבתו, איזונו והתאמתו. ככל הניתן, לאינטר-סים הבטחוניים והמדיניים שלנו.

דחייתה הנחפזת, הבוטה וההרגשת של ההצעה על ידי ראש הממשלה בהופעתה בטלוויזיה האמריקאית, השאירה רושם מוזר ודוחה בישראל ובעולם. רושם זה הופג במידה כלשהי על ידי ניסוחים זהירים ומתונים יותר בהודעת הממשלה בכנסת. עם זאת חייבות הצעות-הנגד הישראליות להרחיב את הבסיס האפשרי להסכמה, ולא להיות מכוונות לכך, שתשמשה אליבי מדיני להנצחת המצב הטריטוריאלי הנוכחי.

הצעת נשיא מצרים, כל כמה שהיא חד-צדדית, טומנת בחובה אפשרות של עצירת ההתפתחות, המובילה עתה במהירות לחידוש המלחמה בקנה-מידה רחב, ובעקבותיו לכפיית פתרון על הצדדים היריבים מטעם המעצמות. תגובת ישראל חייבת להיות למניעת התפתחות זאת.

עדיין לא איחרנו את המועד. תגיב ישראל על ההצעה המצרית החדשה באורח ענייני וחיובי.

כל נהפוך את תביעתנו המוצדקת לשלום מלא וסופי כלי לנגח בו כל אפשרות של הסדר חלקי, העשוי להוביל, בהמשך המגעים, לשלום.

מזכירות התנועה
לשלום ולבטחון

ת.ד. 29244 ת"א

השבוע עומד בסימן חיי המשפחה. קיימת השפעה מבורכת על חיי המשפחה, אך לא מן הנמנע שתחולנה התפתחויות בלתי צפויות אשר תרחקנה אותן מהבית לתקופת מה, ושחגורמנה לך געגועים עזים לאדם קרוב או לילדים. השבוע אתה עדיין נהנה מהמצב בו כל מה שאתה עושה מצליח להפליא. נצל את המצב בכל יכולתך, כי הוא לא יימשך עוד זמן רב. נסיעה רחוקה ומייגעת, אבל מהנה, קורצת באופק.

★ ★ ★

אתה רואה דברים כפי שהיית רוצה שיראו, ולא כפי שהם באמת. בדרך זו רק תחמיר את הבעיות העומדות בפניך, ולא תשפר את מעמדך בשום שטח. כדי אי שתשוחח מלב אל לב עם אדם קרוב ונאמן, ושתשמע לעצותיו, כי כוח השיפוט שלך אינו עובד כתי-קונו בימים אלה. עק-רביית — את מבלה בבית. צאי לבלות, אפילו אם אין לך כרגע עם מי.

★ ★ ★

אל תניח לביישנות לעמוד למכשול בדרך התקדמותך. חודש זה מהווה רק פתיחה להתקדמות רבה ביו-ת. מאחר ומצפה לך עבודה רבה וקשה, כדי אי לך לנסות להשתלט על מצבי רוחך. עליך להבהיר לעצמך מהן אי-פיתיות, ומה אתה רוצה להשיג. אם בשבוע עות האחרונים חידשת היכרות ישנה, או הכרת מישהו חדש, אל תצטער אם היחסים לא יתפתחו כמקוה. בת קשת, — השבוע יתגשמו חלומותיך.

★ ★ ★

הממונים עליך יגלו אחדה רבה כלפיך, ויתחילו להתעניין במעשיך, במיוחד ב-תחילת השבוע. יהיה זה לטובתך אם תנהג בסקט, ואם לא תני-צל את ההזדמנות ל-און חשבון ישן עם חבר לעבודה. רעיון מצוין שיעלה במוחך ביא רווח כספי נ-כר. בת גדי — השי-לימי עם המציאות, ואל תלחמי בבילתי נמנע. חסכי לך כאב לב מיותר, וחפשי מישו אחר, אחרי הכל יש עוד רבים.

★ ★ ★

השבוע צופן עבורך אפשרויות בידור רבות, ורק בך תלוי עד כמה תיטיב לנצל אותן. אם אינך מעי, משום מה, לבטא את עצמך, ולכן אתה נסחף בזרם, גלה את אומץ-הלב הדי-רוש, והתחל להתבלט. בת דלי — המעשה ה-מכוער שעשית למכר ותח יתגלה השבוע, וי-גירום למתיחות מזיקה מאוד בשטח החשוב לך. התנצלי ונסי לתקן את המעוות. את החלק השני של השבוע נצלי בצורה שתניח את דעתם של הבוסים.

★ ★ ★

העניינים בעבודה לא יתנהלו בצורה חלקה ביותר, משום שמי-הו יתקש לעשות דבר-ים בדרך שלו, וה-דבר יקשה על תכנון-תיך. אין צורך לה-אוג, כי למרות ש-לה יעמוד על שלו, ב-כל זאת יסתבר לך ל-בסוף, שהשינוי מביא לך תועלת. בת דגים — ההעזה שלך אינה לרווח. נסי לכבוש את יצרך, ואל תחיי אף פעם יותר מודרניות ונוזעות ממנו, הדבר הדבר גורם לו לתיסכול ולרגשי נחיתות.

★ ★ ★

אם מעיקים עליך ס-פקות וחששות בקשר לעבודתך, או ליחסים עם הבוס שלך, טוב תעשה עם תבדוק מ-חדש את הבעיות. כל הסיכויים הם שתיוו-כח כי היו אלו חש-שות ללא יסוד. מצב העניינים אינו פשוט כמו שחשבת, אולי כתוצאה ישירה מאי הבנה עם אנשים מסויימים.

★ ★ ★

מחנה בלתי צפוי מצד אדם שמעולם לא נחשב בעיניך כדורש טובתך, עשוי להבהיר כמה עני-נים סתומים, ולשים קץ למקור בעיותך. או-תו אדם יעשה למענך עוד יותר מזה, ואם ת-איר לו פנים בסוף ה-שבוע, הוא עשוי לפ-תוח בפניך אפשרויות קוסמות בתחום ה-חברתי, זכור, כי הרבה תלוי הדבר בך.

★ ★ ★

יהיה זה שבוע, שחי-החברה יעמדו בו ב-מרכז עניינך ויגרמו לך סיפוק רב. ידידית ותיקים יבואו לבקר, ואנשים שלא התר-אית איתם זה שנים יצוצו במפתיע ויקיפו אותך בחיבה ובאה-דה. ייתכן כי למרות המסיבות והבילויים קרובות הרגשת צער ובדידות בלבך.

באמצע השבוע תהיה לך הזדמנות להרהר ב-דרך בחיים, בהשפעתה של שיחה אינטימית עם אדם שאתה רוצה לו אי-מון. הוא יצליח ל-שכנע אותך, כי אתה מסוגל להשיג הרבה יו-תר מכפי שהשגת עד כה, אם רק תהיה פחות כשרונות היצירה שבך. לקבל החלטות נמרזות.

★ ★ ★

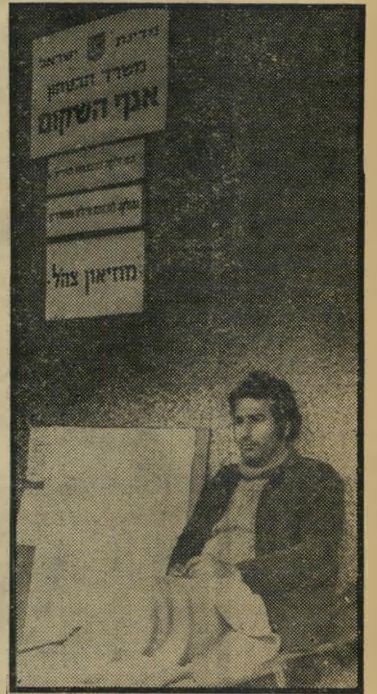
אדם המקורב אליך מאוד יגרום לך ה-בוע דאגה רבה, אם בגלל החמירה במצב בריאותו, ואם בגלל החלטה שיגיע אליה ברגע של קלות דעת. כך או כך, יהיה עליך להשקיע הרבה עבודה וסבלנות כדי לדבר על ליבו ולחזק את ידי, ויעברו עוד שבו-עות אחדים עד שמקור הדאגה יחוסל.

★ ★ ★

אדם מסוים, שעד היום לא היה לך יחס רגשי נלפוי, ירצה לנצל את מצבך הנפשי כדי לבי-קש את קירבתך. הוא ינסה לשכנע אותך כי ביכולתו לשפר את מ-צבך בכמה שטחים ה-שבוים. התעלם ממנו ודחה את הצעותיו, כי הוא עושה זאת משיקולים אנוכיים. אל תהמר השבוע — צפוי לך הפסד.

★ ★ ★

במלחמת ששת הימים נפצע יעקב עובד (26) בראשו. בעקבות סיכסוך עם משרד הביטחון על שיקומו, הציב לאחרונה מי-

נכה שובת עובד

הראש בקיר

טה ושלט בפתח אגף השיקום שבקרייה, פתח בשביתת-רעב.

על מה שקרה לו שם, סיפר השבוע: "פקידה בכירה פנתה אלי וביקשה ממני להפסיק את השביתה, ואז יטפלו בי. הסכמתי, ונכנסתי פנימה. אז תפס אותי הנוטר שעל ידי השער, דפק לי את הראש בקיר וזרק אותי החוצה."

נכנסתי לדיכאון. היה זה, אם לי הסתמך על יעקב, נוהג אצל הנוטר. עוד באותו יום, יותר מאוחר, סיפר עובד, "פנה אלי שוב פעם פקיד אחר, הזמין אותי לשיחה בפנים. אך שוב הנוטר פגע בי וזרק אותי החוצה."

סרוגיותו של יעקב נגד משרד הביטחון החלה לאחר שמאס בעבודה שסידר לו אגף השיקום. "שלחו אותי לעבוד במוסד רולה. בתור מבקר טכני" מספר הוא. "אך נכנסתי לדיכאון ולא יכולתי להתרכז יותר". במקום זה, ביקש מאגף השיקום דוכן בשוק הכרמל.

"לא מגיעה לו המלצה לרשיון כזה," הגיב דובר משרד הביטחון, נפתלי לביא.

"יש לו דרגת נכות נמוכה" ומה בקשר לנוטר? יעקב כנראה ניסה להידחק למקום שהכניסה אסורה, ורחף — אז הוא נדחף. מכל מקום, זה איננו מיקרה רציני שיש לצאת מהכלים בגללו."

וראי שלא. השאלה היא רק, אם יש מקום ליחס כזה לנכה. אפילו אם הוא ניסה להידחק.

עסקים

מבחן אופי

לדוורים

התיקושרנים הניידים של משרד-התיקושר-רת — הלא הם הדוורים — נאלצים בי שבויות האחרונים לעמוד בפני פיתויים. בערימות המכתבים שנושאים הדוורים על גבם לחלוק בתיבות, נמצאות בין השאר גם גלויות-דואר של נערות חשופות. דוור עלול לחשוב פעמיים לפני שהוא משלשל חתימה עירומה לתיבת-דואר, מה עוד ש הוא עשוי להיות דוור דתי ושומר מסורת. **השפניות ונערות פין-אפ.** גלויות העיורים נכנסו למחזור ביומנו של צלם עיתונות תל-אביבי זריו. נחום גוטמן, שי בארכיונו הצטברו רבבות תמונות, החליט למצוא להן שימוש. הוא מיין אותם לנושאים, בחר את המובחרות שבהן והדפיס אותם בצורת גלויות-דואר בכריכות הכול-

אלן דלון

עם שופם

אחד הסרטים המעניינים ביותר, שיעלו בקרוב על בדי הארץ, הוא סרט צרפתי של במאי ממוצא יהודי, הקוצר היום הצלחה קופתית ואומנותית כבירה בפריס. שם הסרט הוא "המעגל האדום" ויוצרו, ז'אן-פיאר מלוויל, הוא דמות בלתי רגילה, במאי המהפקש מזה 25 שנים לעשות סרטים בדרך מיוחדת משלו. אולם רק עתה זכה להכרה במלוא מובן המילה.

מה מותר ומה אסור לאדם לעשות? מה זה "טוב" ומה זה "רע"? ככל אדם המתיימר לעסוק בענייני מורס, לא יכול היה ז'אן פיאר גרימבאך, יהודי בן 56 מצרפת, שלא לחוות דעתו בנושא. ולגרימבאך, הידוע יותר תחת כינויו ז'אן-פיאר מלוויל, יש תשובה משלו: אין זה משנה כלל מה מותר ומה אסור, מה "טוב" ומה "רע". לאדם אין מנוס מן הגורל שהוכתב לו.

דלון (משופם), וזונטה ואין מונטאן האסיר המשוחרר, הפושע הנמלט והשוטר לשעבר

ויהיו מעשיו כאשר יהיו, סופו להגיע למקום שנועד לו מראש.

רגדיה יוונית?

יוון העתיקה, מעטים הם הדוגלים ב"תורה זו. אלא שלמר גרימבאך — סליחה, מלוויל — אין זה איכפת כלל. כשלארשו כובע בוקרים רחב שוליים, ועיניו, הבולטות במיקצת, מוסחרות על-ידי משקפי שמש, הוא ממשיך מזה עשרים וחמש שנים להפיץ את תורתו המוסרית בעזרת סרטים. "אני עושה תמיד את אותו הסרט, אבל בכל פעם אני משתדל לעשות אותו בצורה משוכללת יותר", הוא אומר, כאשר טוען גים נגדו כי יש קירבה יתירה בין 12 ה"סרטים שעשה עד היום.

רמיו מתרחשים

אותה מיסגרת חברתית, מיסגרת הנמצאת על הגבול בין המותר והאסור, בין אם מדובר במחתרת בימי המלחמה, או בעולם התחתון בימי שלום. ובכולם חוזר ונשנה אותו דמיון מופלא בין הצייד והניצוד, בין הפושע והשוטר, הנלחמים זה בזה לא בגלל שינאה אישית, אלא משום שכך נגזר עליהם.

ואין דוגמה טובה יותר לכך מן המעגל האדום, אשר יוצג בקרוב בארץ. הסרט, הצלחתו הקופתית הגדולה ביותר של מל-וויל (הוא שובר שיאים בפריס), הוא, לדעת רבים, גם הצלחתו האמנותית הגדולה. העלילה פשוטה למדי. שלושה אנשים הנמצאים מחוץ לחוק, אסיר משוחרר, פושע נמלט מידי החוק, ושומר לשעבר, נפגשים יחד לביצוע שוד יהלומים נועז. האיש הרביעי במעגל הוא מפקח המשטרה, הדומה להפלא במינהגיו לשלושת האחרים, אבל נמצא מן הצד השני של ה"מיתר". עליו ללכוד את העבריינים, והדרי-

לות תמונות סביב נושא מסוים, שכל אחת מהן ניתנת לתלישה ולמשלוח נפרד. בין הסדרות הכוללות גם תמונות של חיילי צה"ל, נופים ונשים, נכללת גם סיד-

במאי מלוויל

המותר החוק מן הפשע

שחקנים המסוגלים להתאים את עצמם ל"צרכים אלה. "עם אלן דלון יש לי שפה משותפת, אנחנו מבינים זה את זה מייד, ואין צורך להרבות בדיבורים", מסביר מלוויל בהנאה גלויה, כי אכן, הוא מפורסם בכך שב"סרטי כמעט ואין דיאלוגים.

בהמעגל האדום הוא עיטר את פניו של דלון בשפם, הוסיף כמה שנים לגילו, ונתן מישקל חדש לדמותו. "האיפור אינו רק למען המצלמה, אלא גם למען השחקן. כי אשר הוא רואה את עצמו בראי, הוא חוזר קל יותר לדמות שלו."

צד דלון הוא הציב את גיאן-מריה

וולונטה (החוקר המחקירה על אזור...). ואת איז מונטאן, שנבנו כאילו במיוחד ל"סרט זה, ומולם, את אנדרה בורביל, קומדי קאי אשר איש לא הבין את פשר עבודתו עם מלוויל. "הראיתי לו את בדם קר, והצבעתי שם על החוקר. אמרתי לו שאני רוצה כי יעשה דמות דומה" מספר מלוויל. "הוא נדהם וטען שאותו חוקר אמריקאי הוא יפה תואר, ואילו הוא..."

בורביל וזונטה

איש החוק והפושע הנמלט

מלוויל הרגיע אותו, הכין עבורו פיאה, חליפות גזרות היטב ויצר בעזרתו את אחת הדמויות המרשימות של הבד הצרפתי בשנים האחרונות, מצבה אותה לאחד מן השחקנים הטובים של הבד הצרפתי. ובכל זאת, טוענים מתנגדיו של מלוויל, היכן בכל הסרט הזה, האקטואליות הבו-ערת? על כך באה תשובתו של מבקר צר-פתי, אשר כתב כי בה בשעה שסרטי של גודאר ייראו סתומים ומזוירים למי שיחזה בהם בעוד 50 שנה, יהיה המעגל האדום אקטואלי ומעניין כמו היום. כי המאבק בין הטוב והרע, בין המותר והאסור, הגבול הדק המפריד ביניהם, והדמיון בין האנשים הניצבים משני צידי הגבול, הוא עניין אק-טואלי היום, כפי שהיה לפני מאה שנים ויהיה אקטואלי בעוד מאה שנים.

החשש היחיד היה שמשרד-התקשורת יס-רב להעביר את גלויות-העיורים לתעודתם, למרות שבישראל אין חוק כמו זה המקור (המשך בעמוד 32)

רה של תמונות אירוטיות, של חשפניות ונערות פין-אפ. תמיד ימצא מישהו שיבחר לכתוב כמה משפטים על גבה של חתיכה חשופה או להדביק בול על עכוזה.

בארץ

מה עושה

פאדי שאיפסקי

בארצנו הקטנטונת?

אינקוגניטו, וביעץ, ביקר בארץ השבוע הסרטיא רבימקלה — פאדי שאיפסקי, ה- איש שעשה היסטוריה באמריקה כאשר כתב את התסריט למארט, והביא בכך את ה- גיריאלים לצד השני של האוקיאנוס. שאיפסקי בחר להתגורר בירושלים ה- מזרחית, ושמר את כל צעדיו בסוד, סירב להעניק ראיונות לעיתונאים ולגלות מה בדיוק יש בדעתו לעשות בישראל. ואף על פי כן, חמקו השמועות כי בתוכניתו לע- שות סרט על בעיות הסמים, כשיחזיר אר- צה בקיץ הקרוב.

בין האנשים המעטים שראה בארץ: ה- מפיק יעקב אגמון (האם יש כאן שידוך לעתיד?). ובין הסרטים המעטים שראה בארץ: מזור. אותו הקרין בפניו במיוחד המפיק הישראלי.

שני אנגלים מחפשים

שלושים ישראלים

שני אנגלים צעירים מדדו בשבוע החולף את מדרכות דיונוק, ובעיקר את החתיכות השחורות והנאות שטופפו עליהן, והציעו להן להצטרף אליהם לארבעה ימים בערד. את אלה מביניהן שנכרכו נוכח ההצעה המגונה הזאת, וניסו לגייס את עזרתם של השוטרים, הרגיעו שני הצעירים שכל כוונתם היא לאסוף שלושים נערות תמורת ו- שחרורות, כדי להסריט בעזרתן סרט-פירסו- מת לסיגוריות חדשות מטבך קובאי. ואכן, כדי לשות לנערות האלה מראה קובאי אמיתי, הביאו אתם השניים שלושים פאות נוכריות חדשות, גזרות מגולגלות וזהות זו לזו בדיוק.

טוב שידועים כבר בתוך-לארץ שיש ל- ישראל ענפי ייצוא חדשים, ולא רק גמלים.

פשאנל

רוצה לבנים

מי שמכיר את "פשא" (אברהם דשא) יר- דע שהוא איש עם הרבה רעיונות, ואפילו הברקות. אלא שכרוב המיקרים הוא אינו חותם עליהם, כי אם לוחש אותם באוזני הגנשים, או אורי זוהר או חיים טופול.

או למה שלא ישתמש בהם בעצמו, חשב לו "פשא", והחליט, בשלב הראשון, לכ- תוב תסריט עם טלילה בן-זכאי, לפי סיפורו של מגד מוסייב ובנו.

זהו סיפור על השושלת האצילה המפורי- סמת מירושלים, שאחד מבניה (גדי יגיל) מתמרד ורוצה ללכת לקיבוץ, והאב (יוסי בנאי) עושה סקנדלים.

אבל תיאבוננו האמיתי של "פשא" הוא לבנים ממש. ואם תהיה לו דקה של פנאי, אחרי שש הפרמיות הרצופות שיפניו את אולם דקל, ייקח את הגשמים שלו ואת אורי זוהר, כשחקן שתפקידו יהיה למכור לוקשים (יש להניח שלא יתקשה במיוחד במשימה זו) וייעשה סרט.

הנושא: רמאי המרמה את כל העולם.

תדרין

תליאביב

*** נשים אוהבות *** (סטודיו, אנגליה) — עיבוד נאמן ומעניין לספר של די' ה' לורנס, המחפש את מהות החוויה האנושית בחיי המין. מבויים (קן ראסל) מצולם (דאגלס סילקומב) ומשוחק (גלגדה ג'קסון) להפליא.

*** בדרה לאיש המערב *** (תר, ארצות-הברית) — קומדיה נוסטלגית על שקיעת המערב הפרוע, בבימויו של סם (חבורת הפראים) קינפיה, ובהשתתפות המשעשעת של גייסון רובארדס, סטלה סטיבנס ודויד וארנר.

*** הכתובה והצועני *** (גורדון, אנגליה) — עוד ספר של לורנס הנ"ל, על המאבק לשחרור ממוסכמות מיושנות. אלא שגם הסיפור וגם הסרט חשובים פחות מ-

חיה לחיה -

אדם!

חיות החיות (פריס, תל- אביב, אנגליה) — סרט מצוייר זה, המבוסס על הספר באותו שם של ג'ורג' (1984), אורול, הוא סאטירה חריפה על הקומוניזם המצוי, לעומת הקומוניזם הרצוי.

הסיפור כתוב בצורת משל, בו מתקוממות החיות בחו- תו של מר ג'ונס נגד אדונם העריץ, מגרשות אותו ומקימות רפובליקת-חיות קומוניסטית. על קיר הרפת, בחצר, רוש- מים את עשרת הדיברות של המהפכה החדשה ("כל החיות שוות"), "ארבע רגליים טוב, שתי רגליים רע", ו- עוד) וכל החיות מריעות בהתלהבות למנהיגים החדשים של החווה, צמד החזירים, "נפוליאון" ו"כדורשג". אלא ששיתוף-פעולה אינו יכול להאריך זמן, כשמדובר בחזירים, ואחד מהם מגרש את השני בעזרת עדת כלבי-צייד, שגיי- דל במיוחד בעליית-הגג.

עשרת הדברות על קיר הרפת משנות פניהן (למשל: "כל החיות שוות, אבל יש שוות יותר"), ואפילו בן הגזע השנוא, האדם, זוכה לדריסת-רגל מחודשת בחווה, כסוחר ועוזר לחזירים לבסס שלטונם.

מבחינה טכנית, שידך עדיין הסרט לתקופת דיסני, בו משתדלים הצירים להידמות ככל האפשר למציאות, ואין

חלום אמריקאי

נמס בגשם

יחפים בניו-יורק (חן, תל- אביב, ארצות-הברית) — קומדיה זריזה על קורות זוג אמריקאי ממוצע, הצריך לעבור מעיר-שדה לכרך הסואן, ומגלה ש- אפילו העליה בתפקיד ובמשכורת, הכרוכה בשנייה המקום (והעליה הזו היא הרי תמצית החלום האמריקאי), אינה שווה את השלווה והשקט, שעזבו מאחוריהם בעיר הקטנה. ואמנם, התסריטאי ניל ("יחפים בפארק") סימון מעביר את הזוג שלו דרך כל התקוות האפשריות: מטוס הממי- תין באוויר שעות ארוכות לקבלת רשות נחיתה בניו-יורק, ונוחת לבסוף בבוסטון, שבינת רכבת תחתית, מעשה רמי- אות וסוד ברחוב, ברינות בננים ציבוריים ואדישותו של תושב הכרך הממוצע. בקיצור, כל המכות היכולות לרדת על מישוהו בעיר ניו-יורק, שוטפות את זוג הפרובינציאלים כבר בערב הראשון לשהותם שם.

עיקר הסרט הוא דיאלוגים ובסיטואציות שממציא סיי- מון עבור שני כוכביו, אולם יש גם כמה סצנות המושכות את העין, כמו תלי הזבל שעל רחוב ניו-יורקי גשום — תוצאה של שביית מחלקת התברואה בעיריה. ג'ק למון וסנדי דניס נראים מיואשים ומבולבלים ב- מידה הנכונה, והם מצליחים להקנות לדמויותיהם גם כמה

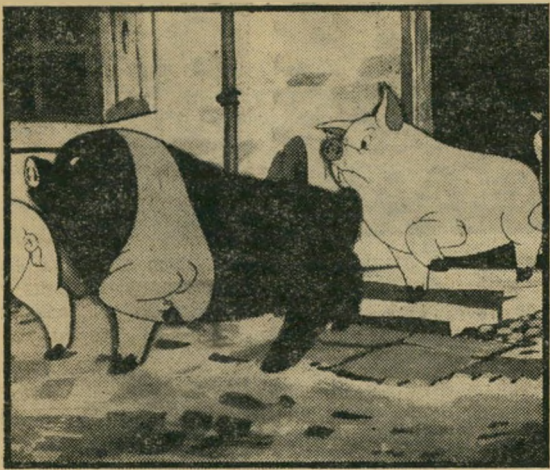
קזנובה עיף

מהפזמונים

השולט בנשים (תליאביב, תל-אביב, אנגליה) — זהו בי- עצם סרט על אמרגן שמאס ב- עבודתו, אינו מסתדר עם אשתו ומתנחם בזרועות נשים. אבל זה עוד לא הכל. זהו גם סרט על תמלילן, הממציא בדיחות יומם ולילה, ומעביר את חייו בחלצות, על-מנת להסתיר את העובדה שאין לו בעצם מה לומר. זאת ועוד. אפשר לראות כאן גם סיפור על אלי-זמר, מפונק, טיפש וחסר-אחריות, ועל כל פמליית המשרתים אותו (כולל האמרגן והתמלילן). איש אינו אוהב אותו, אבל כולם מקבלים באהבה את מעשיו, ומטשטשים את נבלותיו, משום שהם הרי מתפרנסים מהצלחותיו. אלא שבסופו של דבר, זהו סרט המנסה לומר יותר מדי דברים ואינו אומר מאומה. הוא מדלג מנושא אחד למשנחו, מתפסל מזמן לזמן במלודרמה, מבזיק מזמן לזמן איזו חלצה, ושוקע חזרה ברגשנות. רוד טילור, בתפקיד הראשי של האמרגן ה"שולט ב- נשים", רחוק מלהתאים לתפקיד שנועד לו. הוא אמנם סימפטי, אבל דמותו נראית מהמנה ומיושבת בדעתה יתר על המידה בשביל איש "פופ" בעל נטיות של קזנובה.

נשים אוהבות, אם כי הביצוע משביע רצון. ירושלים

*** הקיץ שחלף *** (ארנון, ארצות- הברית) — ארבעה צעירים בשלבי התבג- רות אחרונים עוברים יחד חופשת-קיץ על חוף הים, בסרט רגיש של פראנק (דויד

חזיר נפוליאון צועד לשלטון

למצוא בו את הרעיונות החדשניים שהדהימו מאוחר יותר בסרט בריטי מצוייר אחר, "צוללת צהובה". אבל לא חדשנות הציורים היא העיקר, אלא הנושא, והוא משכנע.

דניס ולמון: רוצים הביתה!

תכונות אופייניות לזוג האמריקאי (למשל ההיפוכונדריה של הבעל), ואם בסופו של דבר צוחקים למראה הסרט, זה משול למי שצוחק למראה אדם המחליק על בננה.

טיילר ווייט: אמרגן ואשת הידיד

אבל קשה להניח שאפילו שחקן הולם יותר יכול היה להציל את הסרט מכל פגעיו.

חיפה

הם יורים גם בסופים (או- רה, ארצות-הברית) — תחרות מאראטונית בריקוד מסמלת בעיני הבמאי סידי פולאק את כל הפסול בערכי-החיים האמריקאיים. משחק (גיין פונדה, גייג יאנג) מרשים.

המסעדה של אליס (רוו, ארצות-הברית) — חייהם של ילדי-הפרחים, כפי שהונצחו בכלדה של אחד מהם (ארלו גתרי) ואומצו אל הבד על-ידי בן הדור ה- קודם (ארתור פן). מעניין ויוצא דופן.

במדינה

(המשך מעמוד 30)

כל בהרבה מדינות בארצות-הברית האוסר להעביר בדואר דברי פיגול מעין אלה. בשבוע שעבר נעשה נסיון להעמיד את הדואר והדוברים במבחן. מספר רב של גלויות-עירום נשלח לכתובות שונות. בי-

גלויות-עירום
בול על העכוז

קורת הוכיחה שכולן הגיעו לתעודתם, בלי יוצא-המכלל. דורי ישראל אינם נמנים כנר-אח על אוספי תמונות-עירום.

יחסי עבודה

ניצול ילדים —

בבניין מועדון ההסתדרות

ילדים קטנים, בני 12 ו-14, עמלים תשע ועשר שעות ליום בבית-חרושת אפלולי, כשהם נושמים כל הזמן חומרים רעילים.

מוסטפא, ערנן ועלי בעבודה
בושות מתחת לאף

תמונה קלאסית של ימי המהפכה התעשייתית. אלא שבמקרה זה, לקוחה התמונה מהמציאות הישראלית, 1971. היא מתרחשת בכפר הערבי בקע אל-גריבייה, במפעל מחא המקומי המייצר חומרי חיסוי.

עבירה מתחת לאף. במדינת-ישראל נחקק אמנם חוק האוסר העסקת ילדים ל-14 שנה, או העסקת ילדים מעל גיל 14 למעלה משבע שעות ליום, או להעסקתם בסביבה רעילה. אך החוק לחוד וביצועו לחוד. מוסטפא בן ה-14, ערנן בן ה-13 וחזי, עלי בן ה-12 וחזי, ינערים אחרים מבקע — עובדים במפעל בניגוד לחוק, משתכרים תמורת זאת כ-300 ל"י לחודש ברוטו.

המפעל בו עובדים הילדים שוכן בבניין גדול, בו נמצא גם מוסד אחר: מועדון ההסתדרות המקומי. ההסתדרות הגיעה ל-בקע אמנם כדי להגן על פועלי הכפר ו-לשמור על האינטרסים שלהם. אלא שאת הפועלים הקטנים שמתחת לאפם, לא ראו משום מה פעילי ההסתדרות.

סטודנט בפקולטה לרפואה. כי היא בסוף חת שרק אתך תמצא שפה משותפת. אז מה טעם להמשיך

★ ★ ★

שחור כפחם

35/71 הוא בן 26, ומשך כל מבחר שנותיו הוא מחפש בלי הרף בחורה בעלת שאר רוח, משכילה, שמסוגלת להרגיש ו-יש ביכולתה להעניק רגשות.

בקשר, אליו, הוא לא בטוח שזה כל כך משנה אבל, יש לו עיניים שחורות כפחם, הוא חוסא בכתיבה ואוהב תיאטרון.

באמת מה זה משנה כשגובהו הוא 178 ס"מ?

★ ★ ★

איפה?

הם אומרים שהתחילה שנה חדשה, ואי-לוצי הכל ממשיך, ושום דבר לא התחיל. אצלי מתחילה השנה החדשה כשאני מרגיש שעלי להפוך את הדף ולהתחיל דף נקי וחדש. ואני רוצה להרגיש, אבל בין רצון לבין רגש (למרות שהרצון הוא סוג של רגש) רב המרחק, ובכלל... איפה הנערות כולן — שאהבנו? באמת, איפה את?

אני כזה, בן 24, צריך לסיים השנה את לימודי באוניברסיטה, וחוקי מזה, אני לא יודע לתאר את עצמי...!

כן, זהו בשבילך, 36/71 שזרחת לו השמש בירושלים העיר.

★ ★ ★

נדיר

עמוד דום!

סכום הספרות של גילי הוא — 3, כותב, אולי אליה, 37/71, אני עומד לסיים בקרוב את שרותי בצה"ל ומצטרף לציבור האקדמאים בדרך (שלאחר שלוש שנים הופכים לאקדמאים ללא דרך).

על כל פנים, מה שמנסה הלו לעשות עתה, הוא לרצות נערה חכמה ויפה (מוצר נדיר לכל הדעות).

את לא מוכרחה לכתוב אליה, את יודעת...

★ ★ ★

38/71

עוד חייל נערות, והפעם חייל האוהב לפסל בחמר, וכן ליצור פסלים מברזל. ו-אם תזכנה אותו בנקודות עבור אהבת מו-זיקת הקצב והפופ ואפילו הנגינה על בס, הרי תגננה ישר אל 38/71, שמקתפק בזאת לביתיים.

גם אנחנו, מחוסרי ברירה, כמובן.

★ ★ ★

לא נורמלי

לא יכולתי להציל הרבה מעטו של 39/71. כל מה שנתן לי להבין הוא שהגו בן 18 שנה, גר בתל-אביב ואפילו חתך לא נורמלי. בקשר אליה הוא לא אמר מילה. באמת אני לא יודעת...

אכתביוס לירותי

בחורה בעלת תכונות של קוקה קולה + קרח ולימון מבקשת בחור בעל תכונות של ויסקי. אבקש את הנ"ל לשלוח תמונה, ולזכור כי אני (30/71) בת 17½ ו-טוב, יערב לכם!

★ ★ ★

לצאת מהשיגרה

הכותבת אל 31/71 חייבת בהכרח לה-יות רצינית בכונותיה — להבדיל מרצ-נית באופיה — כשהכונה היא מוחלטת ומוגדרת כך: „אני מעוניין לקיים יחסים אינטימיים עם אשה מבוגרת, או לא מבוגרת כלכך, אפילו אולי נערה צעירה.“ מאחורי כהונות, רציניות-אלה מסתתר עלם צעיר, רק בן 21, שלדבריו: „נחשב לנאה, ואולי גם קצת יותר מזה.“ ואם תאמינו לי, או לא, הוא רק רוצה לצאת מהשיגרה.

★ ★ ★

קליטת עליה, או...

מילים כדורבנות, ממלמל 32/71: „לי-אחר מספר שנות חיפושים וגיטוישים ב-שטח, הגעתי למסקנה המעציבה כי יתכן ובעתיד טוב לא אוכל להשמע לסיסמה יקנה כחול לבן בכל הנוגע לנערות. לא שאני, טנוב במיוחד, אלא שנוכחתי כי קשה מאד למצוא בחוצרת הארץ את התכונות של רצינות ועדינות שאני שואף לראות בנערה.“

„כנסיון אחרון לפני קבלת החלטה סו-פית ומסכמת בנידון החלטתי לפנות אליך ואולי כתוצאה מעזרתך אתכבדה ואחזור בי מכפירתי. במקרה הגרוע ביותר, ואצליח למצוא (בסיועך) את מבוקשי רק מיבוא מתחרה — שיהיה. ככלות הכל צריך גם לדאוג לקליטת עליה, לא?”

אני לא מתערבת!!!

★ ★ ★

„מבעית“

אם חסר לך באוסף חבר קבוצ צעיר ונחמד מדוע לא תכתבי אל 33/71? הוא ממש מת-על-שילום, משוגע-לשיטוטים-בחיך-הטבע ואוהב-את-יופיה-הדומם. חוץ מזה אם את יושבת אי שם בגלות — אז בכלל לא יהיה קץ לשמחתך של הבחור.

ומי את כי תמנעי שמחה מלבו של ישראלי היושב בקיבוץ?

★ ★ ★

שפת הרפואה

אני מוכרחה להזהיר אותך מראש: 34/71 בת ה-20½ רוצה אותך אך ורק

אז ככה, אחרי שכל הבחורים-היפים וה-בחורות-היפות הפסיקו לשלוח אלי תמו-נות של עצמם, הם התחילו לשלוח אלי תמונות של זולתם.

זה בהחלט לא איכפת לי, כי אני נורא אוהבת להסתכל על תמונות. אבל, אולי, לכם זה יהיה נורא איכפת, אם אני אתן זכות קדימה למכתבים המלווים עם תמו-נות כותביהם.

★ ★ ★

היעד

זה באמת לא הוא ששלח את התמונה, אבל זה בכלל לא גורע. כי אם מישהי ככן מעוניינת לכתוב אליה,

29/71

היא בהחלט יכולה. ואני אומרת זאת, רק בגלל ש-29/71 ששלחה את התמונה נר-רא מקוה שהוא סוף סוף ימצא את יעודו, או נכון יותר — יעודתו.

או הראינה לה!

★ ★ ★

קוקטייל

אתם מוכרחים פשוט לשמוע את זה:

המירלצות שלי

מה בדיוק ייצא מהדור הזה, שאליז מש-תיך גם בכורי אריק — אינני מעיזה לה-שוב. לא משוה טוב, אני חוששת.

למרות כל התיאוריות המודרניות, אני מרשה לעצמי להתנהג לפעמים כמו אמה מהדור הישן. למשל, לא נעים לספר, אבל מדי פעם אני עושה סדר בילקוט של ה-צאצאים.

השבוע עברתי על הילקוט של אריק ו-

קיללנו אותה ברכילות בלתי מופרזות

ביפדפתי קצת במחברות שלו. ואם לזה קוראים המורים תלמיד טוב — אינני יוד-עת כבר מה זה תלמיד רע. במחברת טבע שלו למשל מצאתי את הפנינים הבאות:

★ ★ ★

„נשימה דרך הפה גורמת חנק קצר.“

„אם תתפוצץ ריאה אחת, אז כל ה-אוויר שבא אליה נאבד בתוך הנוף. אבל כאשר יש הרבה שלפוחיות, אז לא אסון.“

כי אם מתפוצץ שלפוח אחד, אז יש שלפוח-חיות אחרות שמקבלות את האוויר שהוא היה צריך לקבל.“

★ ★ ★

וגם אני הייתי רוצה לקלל מישהו ברכיל-ות

נות בלתי מופרזות. בכלל בלתי מופרזות. רק שאינני יודעת את מ'.

ניצב

רק מריקוד. היא מסוגלת להתלהב באותה מידה גם מקריאת ספרים. דוסטיבסקי, ל-משל, או טולסטוי. "אני נורא סקרנית", היא אומרת, "אני קוראת כל סוג של ספרים, במיוחד מחזות. אבל כשעצוב לי ב-אמת ואני נורא עצובה, אני לוקחת ליד את האידיוט של דוסטיבסקי ואז נעשה לי טוב על הנשמה. זה מרגיע אותי."

מספיק היה לדורית לרקוד כמה שבועות כנערת ג'יגו כדי שכל הזאבים של תל-אביב יתחילו לרחרח סביבה. אפילו סוקה הירש, הרווק הנצחי ונער השעשועים

גו גו

דורית

דוסטויבסקי

בכפולה אחד הצופים בהופעתה של דורית מצטרף אליה לריקוד. במקום עבודתה נאסר עליה להתחבר אל המחזרים והיא נתונה כל הזמן ומחמת שמירה קפדנית מצד "המשגיחים".

העליו והקשיש של תל-אביב, בא במיוחד כמה פעמים בשבוע כדי לקבל השראה מפיתולי גופה. הציעו לה גם לרקוד ב-טיפאניס, לצידם של נערות ג'יגו מיובאות. אבל דורית העדיפה לרקוד יחידה בקינגס. בעלי המקום שומרים עליה כעל בבת-עין. ילכל אחד מותר להסתכל בה, אבל ברגע ש-ימנסים להתקרב ולהתרועע עמה, חשים 'שומרי-הראש' מיד למקום.

מה שמותר זה לחלק לה מחמאות. "ואת ההמחמאה היפה ביותר קיבלתי מכושי אחר. אחרי שראה אותי רוקדת הוא אמר לי: 'את בטח לא לבנה. מישהו במשפחה שלך היה שחור. רואים בריקוד שלך שיש לך נשמה שחורה.'"

דורית פלוצקי, תלמידי

דתי-תכוו, רוקדת ג'יגו בהשראה ספרותית.

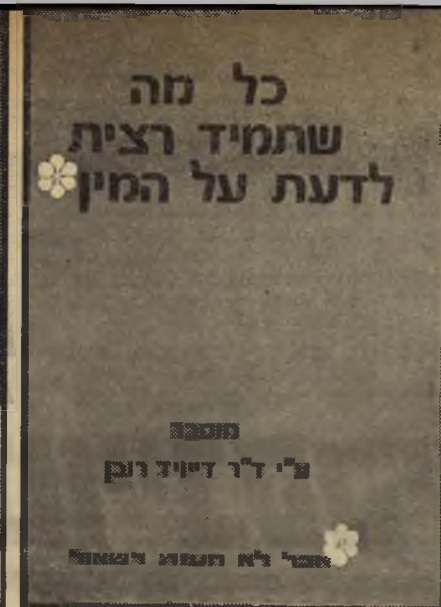
נערת הגוגו הישראלית שהריקוד משמש לה כמקור פרנסה. היא דורית פלוצקי בת ה-17 וחצי המופיעה עתה במועדון קינגס קלאב.

מה כבר אפשר לדרוש מנערת ג'יגו? כל מה שהיא צריכה לעשות הוא לעמוד על במה קטנה בדיסקוטק, להתחמל ולהתענות בריקוד תוך נסיון להלהיב גם את שאר הרוקדים להסתף באקסטוזה של הריקוד. מה כבר יכול להיות חיובי בזה? כך גם חשבה דורית פלוצקי, תלמידת תיכון בבית-ספר קוגל בחולון, שעלתה עם הוריה מפולין כשהיתה בת שלוש ורקדה תמיד בהתלהבות, אבל עם בני-זוג. היא תה לי דיעה שלילית על נערות ג'יגו, "אומרת דורית, 'חשבתי שזה מושג זול'. כיום דורית היא בעצמה נערת ג'יגו מקצועית, אולי הנערה הישראלית הראשונה הי-עובדת ומשתכרת בריקוד קצב לראוה. היא נטשה את בית-הספר התיכון, ממשיכה לל-

באקסטוזה דורית בשעת ריקוד כנערת ג'יגו במועדון הקינגס בתל-אביב. היא הגיעה לתפקיד זה אחרי שאחד מבעלי טיפאניס ראה אותה רוקדת והציע לה לרקוד על הבמה.

פריט עם פוקה פוקה הירש (שמאל) אחד המחזרים המיקצועיים והוותיקים של דורית, הנראית בתמונה בחברתו של מנהל מועדון הקינגס קלאב, מרקו תורג'מן.

אבול של ספרי הדוכה מינית מצף את מדינת ישראל

„בלכתך אל האשה — גש לחנות ספרים!“

והדרכה מינית אינם מוצגים בחלון הראווה של רבים, שכן מרבית לקוחותיו תלמידים. אבל אל תחשוב שהם לא מבקשים לראות את הספרים האלו, אומר הוא. לאחר עיון מדויק בספר והתייעצות עניינית עם חברתה, החליטו שתי הגימנוסטיות לקנות את הספר במשותף.

★ ★ ★

אך יהיו הם צעירים או מבוגרים, גברים או נשים, ביישנים או גלויי לב — לכולם אותה מטרה. ספריה הדוכה מינית הפכו לאחרונה ללהיט בישראל, הצילו את ענף הספרים ממוות, לאחר המכה האנושה שהנחיתה עליו הטלוויזיה. בישר את המבול, לפני כחצי שנה, סיפ ר' המצויין של הפסיכיאטר האמריקאי ד"ר דייוויד רובין, כל מה שתמיד רצית לדעת על המין, ולא העזת לשאול — ספריה הדוכה מינית ממדרגה ראשונה, הצלחתו הפנטסטית בארץ נתנה אור ירוק לשאר המו"לים.

מינאית ג'י קצפת על...

„מעולם לא קנו אצלי ספר בכמות כה גדולה“, אומרת רבקה קושניר, אשתו הימיושקפת של בעל חנות ספרים קטנה ברחוב איבן-גבירול 60 בתל-אביב. מי הקונים? „הרוב — אנשים מבוגרים, צעירים כמעט שלא. הם כבר יודעים את הדברים האלו מהנסיך“, קובע אליעזר לוי, בעל חנות ספרים ברחוב המלך גורג' 31, „לא צריכים הדרכה. לפעמים גם חיללים קונים, אבל בעיקר עם תמונות, כטח בשי ביל לקשט את החדרים שלהם בצבא.“ שונה כנראה קהל הקונים בחנות הספריים כנסת, ברחוב אלנבי 97. „רוב הקונים של ספריה הדוכה הם צעירים“, אומרת הוברת הקשישה וגבוהה הקומה, בעלת שני ער השלג, „בזמן האחרון באמת קונים הרבה מהספרים האלו. לרוב הקונים אינם

סות לחנות הספרים של פנחס רבי (38) ברחוב איבן-גבירול בתל-אביב. „אני רוצה לראות את הספר מדריך תנוחות“, ביקשה אחת מהן בקול צלול ובהיר. קונה קשר, לציודה, נשאה ראשה בבהלה. כאילו עקצה אותה דבורה. הגימנוסטית אפילו לא שמה לב אליה. בעל-החנות ניפנה לאיטבא אחורית, הור ציא משם את הספר המבוקש. ספרימיני

לת החנות, אשה בעלת שיער מאפירי חוששת לגלות את שמה. „קונים ספר-מין, ומיד הופכים אותו, שלא יראו. אפילו ספר רציני. לרוב מבקשים גם עוד ספר או שניים אחרים, כדי שלא יחשבו שבאו לקנות רק את הספר ההוא. בניגוד לספרים אחרים, לא שואלים בכלל על המחיר. קר-נים מיר.“ שתי גימנוסטיות בתלבושת אחידה נכנ-

גבר בגיל העמידה, לבוש בקפידה, נכנס לחנות ספריית הפועלים ברחוב אלנבי 73 בתל-אביב. הוא ביקש להמליץ בפניו על ספר מתאים כמתנה לכרמיצווה, שילם, ונטל את הספר הארוך תחת בית-שחי. בדרכו החוצה נעצר, הצביע בכדור-אגב על ספריה הדוכה מינית שיצא זה עתה לאור, ביקש מהמוכרת לקנות גם אותו. „יש הרבה קונים כאלה“, מספרת מנה

אוננות

מה הם אומרים על- „נישואים מושלמים“:

עד היכן גירוי כזה שכיח גם אצל נשים, אין בידי לומר. מפי נשים מאוננות שמעתי, עם זאת, בבחינת קובלנה נגד עצמן, כי בהשפעתו של מסע נאלצות הן שלא בטובתן להזדקק לאותו מעשה, אשר בגילי נפשו סולדת ממנו; לעומתן מסרו לי כמה נשים אחרות נורמאליות, כי מעולם לא נתנסו בגירוי מיני בעטיו של מסע.

„האשה החושנית“:

הפעילה מוכאנית: אם לא ידעת אבינה מעולם, או אם את מתקשה מאוד להגיע לכלל אורגאזמה — ה„ויבראטור“ יחולל אצלך, לבטח, פלאי פלאים בנושא זה. יש סוגי מכשירים שונים המוצעים למכירה בציבור. הכלי המקובל ביותר לפעולת אוננות הוא זה המופעל על ידי סוללה (אין חשש להסתכן בחושיהשמל מתמשכים ובעיות שקשורות) — כחנתי ל„ויבראטור“ הבנוי בצורת פיץ גברי, כלים אלה אינם יקרים, הם מוצגים לראות על דלפקיהם של מרבית בתריהמקחת. זהו אמצעי יעיל לגירוי הדגדגן ויכול כמו כן להיות מוכנס לתוך צינוריהפנות פנימה. מאחר שהפרסומים המסתוריים מציגים „ויבראטור“ זה כאמצעי לעיסוי שריריהפנים — את יכולה לקנותו ללא מבוכה או איינעמיות.

הינך שרועה על מיסתך בניתוח. כחני את ההרוריק למישהו המעורר אותך מבחינה המינית. גבר כל שהו המגרה את תאחתך. ציירי אותו בדמיוןך מתבונן בך בהיותך שרועה כך, עירומה, על המיטה, כשגופך פתוח ורעב לקראתו. חשבי עליו, הניחי לי „ויבראטור“ שלך למלא את מקום הפין שלו. אל תיחפזי.

אם אתה מתקשה להעלות בדמיוןך מחזה מלה, בחרי לי ספר חושני וקראי מחדש את הפרק המלהיב ביותר שמצאת בו, ואנב כך אל תחילי מהפעלת „ויבראטור“. עוד י את דמיוןך ואת כוח האמצאה שלך לשלהב את חושניך. יש נשים הנסערות במיוחד כשהן מדמות את עצמן נחטפות ונאנסות, או נקרעות לגורים על ידי גמר טורף, משתגלות בבת אחת עם מספר גברים, מקיימות יחסי-מין עם נשים, ועוד ועוד.

בסיועו של „ויבראטור“ תוכלי להגיע, אל נכון, כעבור שבועות מספר לכלל אבינה תוך דקה אחת מתחילת המגע הראשון.

הפעילה ביד: לאחר שתמחי בשימוש ב„ויבראטור“, את עושה צעד נוסף קדימה ומשתמשת בידך. עליך להרגיל מעתה את תנובת המקדים הרגשיים שלך לגירוי פחות מתוחכם: מגע האצבעות שלך. באמצעות ידך תגלי בגופך גוניגירוי וסערות-ריגוש שלא חשדת כלל בקיומם כשהסתפקת בפרפורי-„ויבראטור“ בלבד. כל אשה מפתחת לעצמה את סיגנון-האוננות המיוחד לה, אבל יש

כמה צורות התנהגות אחידות לכל הנשים. מעטות וגדירות הן אלה המחכות ישירות את ראש הדגדגן, מאחר שהמגע בחלק זה של מוקד הגירוי עלול להיות עז מדי, עד כדי כך שהאבר לוקה כולו ברגישות-יתר מכאיבה-למגע. תחת זאת מתרכזות הן נשים, לרוב, בצדו הימני של גוף-הדגדגן, אם הן מעדיפות את יד ימין, או בצדו השמאלי אם הן איטרות-ידימין ומעדיפות את השמאלית. יש שהן מגרות את גבעת-הערוה בכלל על ידי תנועות הקפה כעין מעגלים-בתוך-מעגלים, לחיצות חוזרות ונישנות בקצב רצוף מלמעלה למטה. התנועות והקצב שאת נוקטת בהם, וכן גם סוג התנועה ומהותה, נקבעים על פי רמת-התענוג הגבוהה ביותר. גירוי איזור הערוה בכלל מביא עמו התפרקות-אורגאזמה מאוחרת-יחסית, אולם היא מספקת לא פחות מחיכוך ישיר של הדגדגן. ככל שתמשיכי באוננות-יד יתחחר לך שמפעם לפעם את מקצרת את הזמן הנדרש לך על מנת להגיע לאורגאזמה, ובינתיים תהיה לך שהות לגלות, כיצד תוכלי להוסיף ולהמשיך בהנאת-הגירוי על מנת להשיג שורה רצופה של שיאי-אבינה. קבעי לך מספר שעות לשבוע המיועדות במפורש לאוננות בלבד. זכרי, את מאמנת את גופך עד שיהיה מכשיר-אהבה משוכת. לעולם לא תביאי את עצמך לכך על ידי אימונים מקריים ובלתי קבועים, כשם שלא תוכלי ללמוד נגינה בפסנתר אם תתאמני רק פעמים מספר במשך השנה. אם את מאוננת רק פעם-פעמיים בחודש אינך יכולה לצפות שגופך ילמד לאצור ולהפיק הגשים של ממש. אחרי שתרגלי לך, הקדישי את מאמצך להגדלת מספר האבינות שאת מצליחה לעשות בכל „סיבוב“, אל תסתפקי בפחות משלושה שיאים, המינימום הצנוע ביותר, והשתדלי להתקדם ולהשיג מארבע עד עשר התפרקות. יש מספר אינסופי לצורות האוננות. הגבול היחיד נחתם על ידי כוח-הדמיון שלך ונטייתך האישיות.

הפעילה בברים: אמבטה-המערבולת הקרוי „יאקוצי“ הוא משהו שמיימי. עליך להשתרע להנאתך באמבט-קצף ולכחן את זרם המים כלפי הדגדגן שלך — ולהתענג, להתענג... „101 תשובות לבעיות מין המטרירות אותך“ *

אני ממליץ על שימוש במכשיר במקרים מסוימים ואני זוכה לתגובות מעודדות. בעזרת המכשיר נשים משתחררות מקרירות מינית, משום שהמכשיר משלח גרורים דרך מערכת העצבים למות. כאשר הגירוי הראשון מושג, מלאכתו של הגבר קלה יותר וניתן לקוות כי אורגאזם יושג. מפילא הדבר עד כמה גישות רגשניות מונעות השגת טיפול נכון ומועיל. אנו משתמשים במכשירים חשמליים ומכאניים בטיפור לים רפואיים רבים. מדוע לא נשתמש במכשירים חשמליים כדי לשפר או לתקן לקויים מיניים?

* מאת ד"ר לימון קלארק.

מתביישים. הם יודעים מה שהם רוצים.

כמו בין הקונים, גם בין המוכרים יש כאלו המעדיפים צינעה. "ספרי מין?" אצלי אין דבר כזה, השיב אברהם פומרנץ, גבר שמנמן וממושקף, בעליה של חנות ספרים ברחוב דיזנגוף 109. "אצלי זו חנות של ספרים מכובדים בלבד". לאחר היראה נוסף, הוסיף: "בעצם, יש לי גם ספרים כאלו, אבל רק ספריהדרכה מכובדים".

עיקבות רובן בא המבול. סיפרו היה פורץ הזכרים — סליחה, פורץ הסכרים — שבקבוצתו שטפו שאר המו"לים בארץ, נחפזו להוציא גם הם ספריהדרכה מינית (ראה מיטגרות). לעיתים, היתה זו הדרכה בסימן שאלה.

מינאי רובן
יבראטור ב...

מה הם אומרים על-

"דבר על מין":

אשר לליטוף אבר הזכרות בלשונה, בשפתיה ובמציצת פיה — מינהג הנפוץ בין הגויים בשם פלאציו — דומה שמוטב לעבור עליו בשתיקה ומטעמי שוביטעם, "מוקצה מחמת מאוס... ושומר נפשו ירחק ממנו". לכן עליה ועליו להסתייג מעניין זה, פרט להכרת האמת האוניברסלית כי מה שנעשה בחדר המיניות — ומה שכל אחד מבני הווג תורם למשחק האהבה — הינו עניינם אישי של כל זוג, ותו לא.

"האשה החושנית":

"מגע המשי": זה הוא תרגיל חושני באמת. במגע המשי את מקיפה את הפין בלקיפות לשון סביב-סביב בכיוון מחוגי השעון, ובכיוון ההפוך, בעוד הפין כולו נכנס ויוצא בין שפתיך לתוך פין. אולי תתקשי בתחילה לתאם את שתי הפעולות השונות הללו — "מגע המשי" של הלשון והחלקת הפין פנים ואחור בתוך חלל הפה. שתיהן בעת ובעונה אחת, אולם כדאי לך לאמן את עצמך בתרגיל. כשתבחיני בהשפעתו על הגבר, תסכימי אתי שהמאמץ משתלם בהחלט.

היניקה: גברים מסוימים כרוכים מאד אחר ה"ניקה", בעיקר בשלב שלא הגיעו עדיין לזיקפה מלאה. בתנוחה זו את מכווצת את שפתיך כעין שואב-אבק קטן, וכך את "יונקת" את הפין לתוך פין עד כדי מחצית אורכו; ואז, בעוד שפתיך ופין ממשיכים בפעולות הניקיה-השאובה, את מחלצת לאט לאט את הפין מתוך פין החוצה, וחוזר חלילה. לחץ כפול זה של המציצה והמשיכה החוצה כפי שהוא מופעל על האבר הגברי מעניק גירוי עצום. **הנגיפה:** לפעמים את נתקלת בגבר האוהב לחוש את שיניך נוגסות ו"לועסות" את הפין שלו, אולם בבואך לערוך ניסויים בתרגיל זה הקפידו להיזהר עד מאד — מאחר שנגיפה מוגזמת אחת תוציא את אוהבך מכלל פעולה למשך שבועות מספר. מגע

* בעריכת צלפנוןק ודגני.

סטיות מן השיגרה

בלתי זהיר באיזור זה מעורר בנפשו גישה שלילית לגביך כי שתפתלעלעתי במיטתו. מאידך, אם נלאת מהברנש ואת רוצה להיפטר ממנו — זוהי דרך מובהקת לסכל אחת ולתמיד התקרבויות נוספות מצידו כלפך.

לקיחת השמנת: אם את כרוכה אחר מינימתיקה, זה הוא התרגיל שלך. קחי לך קצת קצפת. הוסיפי לה קמצוץ שנה (ואנלי) וכפית-סוכר או שתיים. מרחי את הכל כמו משחה על הפין עד שיהיה מכוסה כולו בשכבת-קצפת-מתוקה בעובי חצי סנטימטר. כקישוט אחרון פורי קצת תגווי-קוקוס טחון או אבקת שקולדה. ואז — לקקי הכל עד הקמצוץ האחרון בלשונך יב שפתיך. הגבר שלך יתחלל מהנאה, ואת תוכי בתענוג משעשע ב"צירוף מנת-קצפת טעימה. אם יש לך בעיות-משקל, השתמשי באחד מסוגי הקצפת-המלאכותית הנמכרים בשוק לשומרי-משקל (מצרכים אלה ארוזים בקופסאות אטומות, במיכלים פלאסטיים או בקנקני ריסוס) ואז מוטב לך לחתור על הקוקוס והשקולדה.

101 תשובות:

"אדוני הרופא: איני יודע איך לומר זאת, הדבר בוודאי יישמע איום וכנראה שהוא באמת כזה. אנסה כמיטב יכולת להסביר את דברי. אני נשוי מזה 15 שנים ולי ארבעה בנים. אני מאוהב באשתי וחיינו המשפחתיים מתנהלים בצורה הטובה ביותר. לפני כארבע שנים, בשעת שעשועי אהבה, בטרם המגע עצמו, אשתי מתוך סיבות שהיא עצמה אינה יכולה להסביר, נטלה את אבר-מיני אל תוך פיה.

"מעשה זה גירני בצורה חריפה ביותר והרגשתי דחף שלא יכולתי לעמוד בפניו ללקק את שפתי נרתיקה. מאז אותו לילה אנו נוהגים לעשות זאת עד כדי הגעה לאורגזם ותמיד הגענו לשיאנו בדרך הרגילה. האם צורה זו של יחסים בין בעל ואשתו היא אסורה, היש בה משהו לא נורמאלי? האם עלי להפסיק זאת?"

מגעי פה—פות באים בדרך כלל כביטוי לקשר הנפשי והגופני העמוק בין בני הווג במהלך חייהם המשותפים.

נישואים מושלמים, מאת הרופא ההולנדי המפורסם, המינאי הבר-מיני ד"ר תיאודור ון דהוילדה. למרות שנכתב לפני למעלה משישים שנה, וזכה כבר ל-77 מהדורות, (המחשך בעמוד 39)

יהודי אמריקאי שעלה ארצה, רבי ד"ר דני לך לוס שפרבר (העולם הזה 1733). מיבצע אחר של הח"כ לשעבר, בו השכיל לנצל את הגל הגואה: בשותפות עם הוצאת ברונפמן ואיטסי הוציא מחדש את הספר

קצר לאחר רובן, הח"כ לשעבר אידוב כהן (65). היה זה ספר הדרכה לדתיים, בשם שבעת שערי האושר, שנכתב בידי

* בכנסת הראשונה, מטעם הצ"כ.

"אם זה ספריהדרכה מינית, אז מה זה כבר פורנוגרפיה?" הגיב בעל דוכן למימכר ספרים בתחנת-המרכזית בתל-אביב, המתמחה במכירת חומר פורנוגרפי, בהצביעו על ספר שצא לאחרונה. ספר הדרכה מיוחד במינו הוציא, זמן

מה הם אומרים על-

"דבר על מין":

מן הסתם רצוי לו לגבר להגיע בהתאפקות-מה ולאט למומנט של השליהוב כדי לתאם את מקצבו לזה של בת-זוגו. גברים רבים נוקטים צעדים שונים לשם כיבוש והאטת הילוכי הריגוש לקראת השלהוב. עד שהאשה מגיעה לשלהוב, אפשר להעסיק את המוח בחיזיונות בלתי-מיניים כגון הזיות בהקצין על נסיעה, טיול, משחק, ספורט, עסקים וכו'. קינסי ושותפיו למחקר המליצו על תירגול ריסון אחר: הידוק מחושב וחזק של השרירים הסגורים על פיהטבעת (הרקטום) והתרככות המכחלת להשארתו סגור יפה. נוסף לנ"ל אפשר להפעיל כמה תנועות גופניות: צביטת אחת הזרועות, עיקום אצבע וכו'.

"כל מה שתמיד רצית לדעת על המין":

גברים אחרים משתדלים להשהות את האביזנה על ידי "הרהורים בנושאים אחרים" בשעת ההזדווגות. טכניקה זו זכתה להמלצותיהם של כמה "מומחים" בשדה הייעוץ בענייני-נישואין, — דוקא אלה שהיו צריכים לדעת עד כמה מיטעית הגישה מעיקרה. צעיר שהתנסה בתמרונים הללו מספר:

"אני בן עשרים וארבע כיום, אבל הרגשתי את עצמי כמו אחד שמלאו לו שבעים וארבע. לא חשוב מה ואיך עשיתי — באתי מוקדם מדי. לא מצאתי בחורה שתהיה מוכנה לצאת ולבלות אתי פעם שניה לאחר הפעם הראשונה. פניתי אל היועץ הזה. הוא הציע לי שברגע הכנסת הפין לתוך הפות — ארכז את מחשבתי על העבודה שלי, ולא אחשוב אודות המין. התחלתי, איפוא, לחשוב על הלקחות שלי, בזמן התחלת המישהל. במיוחד חשבתי על החתיכות שבין הלקחות שלי. יש לי אחת, קונה קבועה, מחושבת ממש. ובכן, ברגע שזוכרתי בה — גמרתי חתישתיים, אפילו יותר מהר מתמיד. חזרתי אל היועץ והוא אמר לי לנסות ולחשב חשבונות, במקום לחשוב על לקוחות. ניסיתי לפתור תרגילי חשבון, על-פה. אינני מהיר ביותר בלוח הכפל, והתעככתי על, שלוש-עשרה כפול אחת-עשרה... חזרתי על המספרים ביני לבין עצמי, שוב ושוב, והבחורה ששכבתי איתה שמעה אותי ממלמל. היא כעסה — והסתלקה."

עגבים לפני הנישואין

"שבעת שערי האושר":

אם את מאמינה בצניעות, הכיצד תסכימי להרשות ל"חבר" שלך לשחק עם שדייך, להתחנך על-פני ערחתך, לגפף ולנשק את כל גופך.

איה מין צניעות היא זאת? כיצד תסבירי אותה לחבר? מה יחשוב על רצינותך ועל איכות עקרונותיך? אינו סוג של "בחילה" נשאת בעיניו?

"חינוך מיני לנוער":

"כשביל מה מתמזמים כשלא מתכוונים לבוא במגע מיני?" מתמזמים כי נעים להתמזם. משחק-אהבה נותן סיפוק ומעמיק את הקשר בינו לבניה. בחיים משפחתיים המיזמוז הוא השלב הראשון של המגע, אך בגילה-ההתבגרות אפשר להנות "ממנה ראשונה" ללא כל צורך במנות נוספות.

* מאת רבי ד"ר דונלד לוס שפרבר.
** מאת ד"ר עימנאל חניג.

מה הם אומרים על-

"נישואים מושלמים":

במישהל נורמאלי, "בריאי", מן הדין שהאורגאסם המשותף יתרחש גם תוך הדדיות בזמן: לאמור, שעלה-הרוב תהיה זרייתו של הבעל תחילה, ומיד לאחר-מכן ומנייה-וביה התפרקות תהווה-ההנאה אצל רעייתו — ומיד, במקרה זה, הוא פחות משנייה אחת.

"כל מה שתמיד רצית לדעת על המין":

"האם חייבים הגבר והאשה להגיע אל שיא האביזנה בעת אחת?" סוגיה זו תלויה בספרים שאדם קוראים. רוב ספריההדרכה בנושא זה עומדים על אורגאסמה הדדית באותו-רגע-עצמו. אולם ההזדווגות איננה משחק-כדורגל; לפעמים מתערכים נמשימה יסודות אחרים. הגם שאין להכחיש שאביזנה ברימנית של שני בני הווג היא חוויה נעימה, יש, מאידך, מה לומר גם בזכות האורגאסמה הנפרדת, בזה אחר זה. מאחר ששיא האביזנה גורר עמו רגע של טשטוש החושים וההכרה — אף אחד מבני הווג אינו מסוגל, איפוא, להשתתף בתודעה בהנאת זולתו באותו רגע. אם מגיע הגבר, לפרקים, לאביזנה לפני האשה — היא יכולה להספיק ולחוש בפעימות הפין בין כחלי צינוור-הפות שלה ואולי ליהנות גם מתחושת הזרימה הניתזת אל איזור צחצח-הרחם ודפנות הפות. באותה מידה — אם באה האשה על סיפוקה לפני הגבר, עשוי הוא להרגיש בעתירות-ההתכחצות של שרירי-הפות התופשים חליפות את הפין שביניהם. הוא יכול, אגב כך, לתמרן את הפין לתנועה או לתנוחה מסוימת המביאה את האשה למירב הריגוש ברגע האביזנה שלה.

איך עושים את זה

"101 תשובות":

אדוני הרופא: אני בן 21. רוק, ברוני לדעת איך חודרים אל תוך האשה בשעת קיום מגע מיני. ניסיתי מספר פעמים לחדור אל נשים אולם הדבר נמשך זמן כה רב עד שהגעתי אל שיאי בטרם עלה בידי למצוא את פתח הכניסה.

אני יודע כי לאשה פתח בעדו חייב הגבר לחדור, אולם לצערי לא הצלחתי לגלות היכן הוא אותו פתח. אשמח אם תאמר לי, בשפה פשוטה ולא במילים מליציות, היכן הוא, כדי שאוכל סוף-סוף לקיים יחסי-מין שיגרמו לי אושר וסיפוק.

"שבעת מדורי האושר":

חרף כל חשיבותן של תנוחות וחילופי תנוחות, עדיין נודעת החשיבות העליונה לא להן, אלא לתנועות של איבי-הגבר על-פני ובתוך הערוה, ולתנועות אגן-הירכיים של האשה ושל שרירי הנרתיק.

אחת המגרעות המשותפות לנשים רבות כנראה היא זו — שהן אינן יודעות כיצד לאחוז ולהחיק באיבר בשעה שהוא עושה את תנועת-השאובה שלו — כשהוא עולה... אשה מאומנת אינה נרתעת אחרת ברגע שאיבר בעלה עולה — אלא נמשכת אחריו ו"אוהזת" בו אגב תנועה צביתית, הנעשית בעזרת שרירי הנרתיק; ואשה שהיא ממש אמנית כחיימה-המין לומדת אף "לחלוב" את האיבר בתנועה איטית מכחנת, תנועת-חליבה ששכרה-הנאה שלו הוא עצום.

* מאת ד"ר דייוויד רובן.

כך הצטייר אשה דיין החודש בסידרה המצויירת שעשרות מיליוני אזרחים אמריקאים קוראים אותה יום-יום באדיקות

בעיקבות מיישה הכשר

1
אבנר הקטר (ליל אבנר) הוא אחד השמות המפורסמים בארצות-הברית. הוא גיי בורה של סידרת סיפורים מצויירים בהם שכים אינסופיים, המתפרסמת מדי יום בעיתונות האמריקאית, והמתארת את התרחשויות שבכות רות כפי שהן מצטיינות בעיני האמריקאי הקטן. בפרק האחרון מפגישה הסידרה את הקוראים עם אחד השמות הפופולריים באמריקה — משה דיין.

2
אבנר הקטר מגיע לישראל כדי למלא את מישאלתו המפורסמת של בנו הקטן: כריך-חזיר — עטוי דווקא ביד משה דיין, מלך היהודים הכשרים. בי שורת הציונים העליונה מגיע אבנר ללישכתו של השר, נמש עם מזכירתו, בדרגת אלוף-משנה, המצויינת כאם היהודיה הקלאסית — מכוערת אך חביבה, וככל דמויות הנשים בסידרה, בעלת חזה ורגליים אדירים, מתפעל מחורסר הפורמליות המפורסם של צה"ל.

3
בשורת הציונים רים הבאה מבקשת הקצינה מסמלת חתיכות לל וות את אבנר למשרדו של דיין, ומנסה ככל אם יהודייה, לעשות שידוך קטן. ו אילו החיילת, ככל צעירה יהודייה כשרה, מנסה למצוא חתן מתאכזבת לשמוע שאבנר איננו רוק, מתעניינת אם אין לו אח.

4
בשורה השלישית והרביעית, כשאבנר מבקש מדיין את הכריך שגרם לי כל המחומה — ואף מקבל אותו — מנוצל לה הסצנה לבדיחות אודות הרטייה המפורסמת של דיין, צה"ל, צבא שלם של ילדים עקשנים, הערבים, המקבלים עווית למראה בלבד של הסמלת הנמרצת במינה, ודיין עצמו, הממלא בחבר'מניות למות את הבקשה — ומגלה אזוה שובב הוא, כשהכין את כריך חזיר — מדג סלומון.

רחל מדחלת על כל העולם

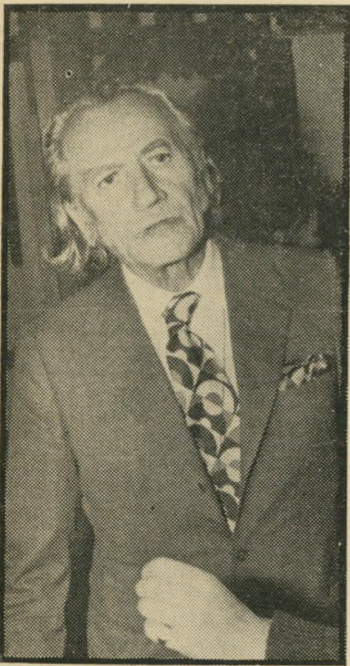
התפוקה

של

פוקה

זוכרים שסיפורי לכם לפני שבועיים על מסיבת יום-הולדת של פוקה הירש, נערה-השעשועים מספר 1 של ישראל? אד תשאלו מה שהסיפור הזה עשה לי. שלא נדע. מאותו יום עובד אצלי הטלפון על טורים גבוהים. חצי מחתיכות תל-אביב, ושקיש מהפרפריות, מצלצלות אלי להגיד לי פוייה ולהתייצב לימינו של פוקה: "תדעי לך שהוא גבר סוג א', ואני מכריזה את זה על-סמך נסיוני האיש". זאת, כי שינויי סגנון וטמפרמנט, היתה רוח ה' הודעות.

אוקיי, אוקיי, לא צריך לצעוק. לכל ה' נעלבות — אתן מתפרצות בדלת פתוחה.

פוקה

מעולם לא הטלתי חשד בתכונותיו הניש-אות מעם של פוקה. יחד עם זאת, נעים לדעת שהתפוקה עדיין מתמיד. עד 120.

לוב ד"ר דויד קויש, מנהלי ובעלי מפע' לי הארגז ואמקור — שאבא של קויש הוא פקיד בכיר שם — הנציג הדיפלומטי של יוגוסלביה בישראל, ראש עיריית כפר-סבא, נציג-המים זאב קנטור, שני מפקדי טיי' סות בחיל-אוויר, ואפילו מפקד כלא 6. לא נעים לספר, אבל גם הוא קרוב משפחה.

מייק בראנט כועס מפאריס

נה, הוא בילה כאן עם חתיכה אחת, לא חשוב השם כרגע. בין היתר, הם בי-לו גם בצוותא עם דודו טופז. ואחרי שמייק חזר לפאריס, שמר דודו טופז את החתיכה לעצמו.

ובגלל זה, טוענים הלשונות, בא ה' טלפון מפאריס.

דוֹתָן

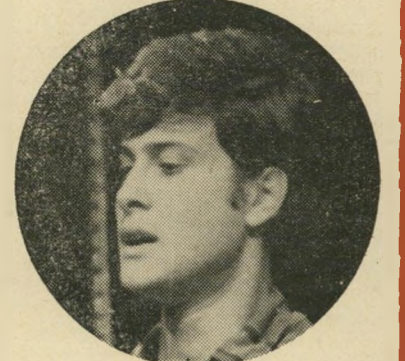

בראנט

קומו, הוא רוצה את דודו דוֹתָן. טוב, אז תשאלו מאיפה המ מחיות הגדולה הזאת של מייק באמנים ישר-אליים? ומאיפה האהבה הגדולה הזאת לדודו דוֹתָן דווקא? מסתבר אם כך ש-לא כל-כך מאהבת מרדכי, כמו משינאת המן. הסיפור הנלחש בראש חוצות הוא, שכאשר מייק היה בארץ בפעם האחרון-

הטלפון שהגיע השבוע מפאריס היה מיוחד מאוד: אליל הזמר מייק בראנט צילצל במיוחד כדי להחליף את המנחה במופע שלו, שיערך בתל-אביב בפורים, ושבו ישתתף גם אריק איינ-שטיין.

"אני לא רוצה שדודו טופז יהיה ה' מנחה!" ציווה האליל מעבר לים. במי-

טופז

ואילו החצי שלה שנשאר בארץ, ששון, לא יכול היה לבשר לי מתי יחזור הוא אישית על התרגיל שביצעה אחותו הקט' נה: "אין חדשות אצלנו", הגיב כששאלתי אותו נו מה בקשר? ואת התשובה הזאת אני שומעת ממנו כבר שנתיים, מאז שהוא ועליזה נהיו חברים.

אבל אין דבר. יש לי סבלנות.

בשלב אופנות אצל הנשים לפחות, מקצות המיני ועד שובלי המקסי. האורחת שבלטה בהיעדרות היתה חבר'תו של אחי הכלה, עליזה עוזקרי. אלא ש-היתה זו היעדרות שמחה, הפעם: עליזה היתה עסוקה בפסטיבל-הזמר בצילי, שם זכתה במקום הרביעי מבין 29 מתחרים, ומשם עמדה לדהור ישר לאוסטרליה.

מלכת המ'ם מתחתנת

במקצוע, לפתור את הבעייה באורח ייצו-רי: הוא מילא את חצי היכל התרבות ב' חברים שלו, מספרים החברה, והם הם שהנחילו לטלי את הנצחון בהצבעה, לאחר שמספר 2 זכתה בשני קולות פחות ממנה. בתום הערב, נהרו כל אנשי קוויש לבמה, נשאו את טלי על כפיים והביאוה אל ה' גבר. השבוע, בחתונה, חזר המיכצע על עצמו, כשהכנופייה העליונה נושאת את ה' כלה על כפיה.

מלבד כפיהם של החברה, נעזרו ה' קוישים הטריים בכפיים נוספות. ממשכור'תם של אבי כטנאי, וטלי העובדת כמנהלת בית-נוער ומסיימת לימודי הוראה, קשה קצת לבסס בית בישראל. או ההורים שמו יו, ונתנו דירה וכל זה.

מצד ההורים הגיעו לחתונה גם כל ה' שמות המפוצצים. מנהל בית חולים איכ'י-

אין מה לעשות נגד זה, השבוע היה שבוע של חתונות. עוד אחת שלבשה שייבה היתה טרי פרידמן, מלכת-המים של 1968. הלביש לה את זה אבי קויש, ובזה ברוך השם, בא על סיומו רומן ש' נמשך כבר שש שנים. מצחיק אולי, אבל עובדה, השניים האלה יצאו יחד מאז ש' טלי היתה בת 15 וחצי.

לטלי היה אז חבר אחר, קיבוצניק אחד. ויום אחד הוא שלח לה מכתב עם חבר'תו שלו — ומי זה היה אם לא אבי? הוא בא, ראה את החברה של החבר שלו, מסר את המכתב ונשאר שש שנים.

לפני שנתיים, כשטלי התייצבה לתחרות מלכת-המים, ניגש אבי, שהוא טכנאי-צוור-

מיקי ואבי

חתונת האחות הקטנה

את יששון רג'ואן כולכם מכירים. זה, החבר של עליזה עוזקרי. אז השבוע היתה חתונה במשפחה — אבל דווקא עלי-זה לא היתה שם.

החתונה היתה של האחות הקטנה של ששון, ליריאן רג'ואן, מזכירה בת 20. והיא התחתנה עם עמי שטארק (29), שהוא דוקטור בן דוקטור. הוא דוקטור בעצמו, בגלל שהוא רופא כללי, שיושב עכשיו בחינה ומשתלם בניתוחים גינקולו-גיים. ואביו, ד"ר לזר שטארק, הוא גם כן דוקטור, בגלל שהוא גינקולוג כבר מ' זמן. כל כך מזמן, שהוא היה בעצם ה' מילד של ששון ודויד רג'ואן, האחים של ליריאן.

ומאז חיות שתי המשפחות בידידות, וזה מה שגרם עכשיו לחתונה החדשה: זה התחיל כחתונה של האח של עמי, לפני כמה שבועות. משפחת רג'ואן הוזמנה כמו-בן לחתונה, ושם הכירה ליריאן את עמי. הם התחילו לצאת יחד תקופה מסויימת — חמישה ימים, ליתר דיוק — והחליטו ל' התחתן.

עמי חזר לחינה לשם לימודים, חזר ב' חזרה מחינה יומיים לפני החתונה, והופ לאולם העצמאות בשרתון.

זאת היתה חתונת-הפתעה מכל הבחינות. ליריאן לא חלמה להתחתן כל-כך מוקדם. "אף פעם לא יצאתי עוד ברצינות. אני עקשנית נורא, ואף אחד לא רצה עד עכשיו להתחתן איתי." עד שבא הדוקטור, זאת אומרת, הפזיות שלה עלתה לה מאה לירות.

זה הוא הסכום שהאחים והאחיות לבית רג'ואן התעברו עליו, שמי שמתחתן ראי-שון — משלם.

וזאת היתה גם חתונה ענקית. הכלה ב' שמלת לבן וכסף היתה יפהפיה, שחורה ותמירה. 700 האורחים והאורחות הופיעו-

מנדי שברה את ההרמוניה

כל הזמן הם היו כמו שני זוגות תאומים. שני רבעלים היו ידידים משנים. כשהאחד התחתן, היה לו השני שושבין. וכשהשני התחתן, היה לו הראשון שושבין. אחרי החתונה נולדה לאשה הראשונה בת, וגם לאשה השנייה נולדה בת. וכן הלאה וכן הולאה. תמיד אותו דבר.

אני מתכוונת לשני הידידים רפי שאול, בעלה של מנדי, בעלת הדיסקוסק שהלך לעולמו בלהבות, ודייל אל-על אבי אברמוביץ, בעלה של מרבה (פה אחד ההבדלים בין שני הזוגות. למלכה אין דיסקוסק. רק אבא יש לה, הקבילן עקיבא גורדון. אבל דירה הם בכל זאת לא קיבלו לחתונה, אבי ומלכה. אבל לא חשוב.)

אבי ורפי היו עוד חברים לפני שהתחתנו. עם נשותיהם, זאת אומרת. כשני רווקים, הם הקימו בשותפות את הדיסקוסק הראשון בארץ, ויסקי אינגו. והיום הם שוב פעם שותפים, אחרי שאבי השקיע לא מזמן במנד'ים. ומשום כך יש לו עכשיו הכבוד לעמוד יחד עם רפי בשיקום ההריסות.

ומי שקילקל את כל ההרמוניה הזאת היתה מנדי, שקמה ונסעה לה ללונדון (העולם הזה 1746). בעוד שמלכה נשארה סתם בבית, באפקה.

מי נתן את ההוראה?

ירושלים:

רצח של עיר

אנו עומדים בכנסת במלחמה קבועה: ה' מלחמה בין סדרהיוס הרשמי של הכנסת, ובין הנושאים שאנו רואים חובה לעצמנו להעלותם, דווקא מפני שהממשלה ורוב ה' כנסת רוצים למנוע את העלאתם.

בשבוע שעבר היו ארבעה נושאים כאלה: המיפנה המהפכני שחל בעמדת מצריים; תר' צאות החקירה של הרמטכ"ל בעניין עזה; פרשת הגיור בחינה; והחנקת ירושלים ב' שיכונים מכוערים.

לגבי הצהרות אלסאדאט ושיחות יארינג ניצלנו הצעות של גחל וע"מ (שביקשו דווקא לחסל את יוזמת יארינג) כדי להשי' מיצ את דברינו. (נאומי בנושא זה מתפר' סם במקום אחד בגליון זה)

את פרשת הגיור העלה שלום כהן במיס' גרת הוויכוח הכללי על משרד קליטת-ה' עליה (ראה להלן).

לשם העלאת מחאתנו הנמרצת נגד ה' חתת ירושלים ניצלנו שוב הצעה הפוכה: זו של ח"כ שביקש דווקא להחיש את מלאכת-הביעור (ראה להלן).

גותרה פרשת עזה. העלינו אותה לראשי' נה בכנסת. בשל כך זכיתי למטר של גידור פים מפי חברי-הכנסת, ולנחשול של מיכ"ל בראיוס אישיים. אך השבוע נחלנו ניצחון עגום: משה דיין השיב לשאלות, ואשר האשמות שהעלינו בשבועון זה ובכנסת. תוך כדי כך ניהלנו דרישה קצרה, אך חשוב.

★ ★ ★

את תשובתו העיקרית השיב דיין דווקא לשאלתה של אחד ממעריציו, ח"כ זלמן שובל (ע"מ). לאחר מכן ענה לשאלתה שלי, בנוסח הדיוט: "אין לי מה להוסיף לנאמר בתשובה לשאלתה מס'...". כאן התחיל הדו"ח, במסגרת שאלת נוספת:

אורי אבנרי: כבוד השר, עם כל ה' הערכה והברכה לפעולתו הראויה לשבח של הרמטכ"ל בפרשה זו, הייתי רוצה לשאול: מדוע עבר זמן כה רב מהרגע שבו התחילו להגיע הדיועות על הנעשה בעזה, ובין פתיחת החקירה בנושא? אני מתייחס במיוחד למה שקרה כאן ב' כנסת. כאשר עוררנו את הדברים בכנסת, לא היתה תגובה. רק כאשר פנו ארבעה חילי הנח"ל לרמטכ"ל, נפתחה חקירה. מדוע עבר זמן כה רב עד שהתחילה ה' חקירה?

משה דיין: לפי דעתי לא עבר זמן רב מזמן שהגיעו תלונות לרמטכ"ל ועד שהוא מינה את הקצין הבוסק.

הכנסת לורנץ. אני מתכוון לירושלים של מטה, זו שיטתה, שהיא חיה וקיימת, והיא צירוף של כל התקופות ושל כל הבניינים, של כל השכונות ושל כל מי שחי בה. כל זה יחד — זוהי ירושלים!

אומר חבר-הכנסת עופר: "האופי הוא בתושבים, ולא בבניינים". איזו מין קביעה היא זו? איזו מין ראייה של עיר היא זו?

האם האופי של רומא הוא ברומאים? האופי של רומא הוא ב' בניינים של רומא, בהיסטוריה של רומא, בערכים הרוחניים של רומא, ובתושבים של רומא. האופי של ירושלים הוא בכל אלה גם יחד: הנוף של ירושלים, ההיסטוריה שלה, הדתות של ירושלים, האנשים של ירושלים.

כל זה יחד! ואם אתה אומר: בשביל התושבים — הכל, ואת כל השאר — נשכה, אתה רוצה את ירד' שלי.

איני נגד שיכונים. אני מבין שבחברה מודרנית יש לשכן בני-אדם. אני מכיר בחובת המדינה לשכן בני-אדם, ואני יודע שאם אתה משכן המונים, אינך יכול לבנות כמו שבונה ארכיטקט ארמון לעצמו.

חבר-הכנסת עופר, ושר-השיכון זאב שרף, דיברו על "השיכו' ניוציה". נכון, אני יצאתי מילה זו, מילת גיווף, מילת קללה. אבל אינך יכול לשכן, ואסור לך לשכן, עלידי רציחת עיר. גם לא עיר כמו תל-אביב, שכבר מזמן נרצחה, ולא נשאר בה דבר שאינו מעליב את העין.

להתרחק מן הלב!

מהי האלטרנטיבה לדבר הנורא הנעשה עכשיו? לסגור את ירושלים? — לא!

אבל ירושלים — הרי זה אזור גדול ונרחב.

אני רוצה לשמור על הלב של ירושלים, והלב של ירושלים הוא גדול. נבירסמואל וארמון-הנציב — גם הם הלב של ירושלים, גם העיר העתיקה וכל מה שמסביב לה.

אברהם עופר: אם כן, אתה צריך להיות בעד התיישבות ב' חברים. זה הפרבר של ירושלים.

אורי אבנרי: אם גבולות ירושלים אינם מספיקים לכם, הרי חיבו אותם מעבר לקריית-יובל. יש די מקום בהרי ירושלים לכל השיכונים שאתם רוצים. וכמו שבתל-אביב גרים היום במרחק של חצי שעה ממרכז העיר, גם בירושלים מותר לגור במרחק של חצי שעה מלב העיר.

אך כאשר אתם רוצים לבנות דווקא בתוך העיר, הרי אני חושש מאוד שהשיקולים שלכם אינם לאוי מיים, ואינם אסתטיים, כי אם עסקיים.

בשעה שחברי הנועהו בירושלים השתתכו בהפגנה בש' לישכת ראש-העיר נגד השחתת ירושלים, ולפני שנודע על כניעתו של טדי קולק, התעורר העניין בכנסת.

חברי-הכנסת אברהם עופר (המערך), מנהל חברת-השיכון ההסתדרותית, הגיש הצעה שנועדה לזרז את בניית השיכונים בירושלים. שר-השיכון זאב שרף תמך בהצעה בהתלהבות. בנאומו, הזכיר שרף כי היה זה אורי אבנרי שפתח לפני שנה במלחמה נגד הקמת השיכונים בלב ירושלים, ושהמציא את המונח "שיכוניזציה". שרף תקף את אבנרי בחריפות על כך, העלה על נס את חשיבות השיכונים.

אבנרי נטל את רשות-הדיבור כדי להציע את הסרת ההצעה כולה מסדר-היום — מעשה הפגנתי חסר-תיקווה, שנועד ל' הרים שוב קול-מחאה נגד הפשע המחפיר:

אורי אבנרי: אני מציע להסיר הצעה זו מסדר-היום, ולשלול אותה לחלוטין.

למען ירושלים לא נחשה!

המציע הנכבד הזכיר שיר של ראבינדראנאט תגור, אשיב לו ב'

שרף

עופר

שיר — אחד היפים בשירי העולם, שירו של אוסקר ויילד: "For each man kills the things he loves" — "כי כל אדם רוצה את הדברים שהוא אוהב."

מה שאנחנו עושים עכשיו לירושלים, זהו רצח של עיר, זהו "פוליסיד" — מרוב אהבה.

אמר חבר-הכנסת עופר, שאנו, "יפיהנפש", מהופנטים מירושלים. נכון, אנחנו מהופנטים מירושלים!

ירושלים איננה עוד עיר. ירושלים איננה עוד עיר יפה, ואפילו לא עוד עיר יפה מאוד. ירושלים היא עיר יחידה במינה. **שלמה לורנץ:** אתה הורס את הייחוד הזה. הרבה יותר מאשר הבניינים!

אורי אבנרי: אין אני מתכוון לירושלים של מעלה, חברי

שלא הסתגלו עדיין למחשבה כי מדינת ישראל איננה גיטו כמורח אירופה.

לכן מראה הזוגות העוברים את תהליך הגיור בחינה ומגיעים ארצה, העביר קנאים אלה על דעתם.

אני כשלעצמי סבור שעולים אלה ראויים לכל זכויות האזרח בישראל.

יהודים שהעזו להתיצב מול ה' קג"ב, שהעזו לסכן את רכושם ואת חייהם, ברגע שביקשו לעי' לות לישראל, יהודים אלה הם כי עיני כשרים להתקבל ולהיקלט בקרב האומה הזאת.

מחסום בפני עולים

תרשו לי להזכיר שבאותו דיון עגום, בו קבעו מי הוא יהודי, הוזהרתי — והיו אחרים שהשמיעו אותה אזהרה — שעלידי קביעה זו אתם הולכים לפלג את העם, הולכים לקבוע נומרוס-קלאוזוס בפני אותם יהודים שבאים מארצות מסוימות אלו, ובעיקר מ' רוסיה.

לא יועילו כאן התחכמויות.

אם אני מעלה נושא זה היום, הרי זה מפני שרב אורתודוכסי — שאינו שותף בדיוק לתפיסת מסוימת של ניהול חיי הדת

מדימה נגד הגיור

שגור זה יוכר, גם אם הרב הוא רפורמי. הם השאירו את הפתח, ועכשיו ברור לנו שהם מחפשים דרך להתחרט על הסכמתם.

יש להם חשבון והתחרות עם דתיים ק' צוניים עוד יותר מהם. האמת היא שהם כלל לא דתיים קיצוניים, אבל כשיש ב' זירה דתיים קיצוניים באמת, אז המפד"ל חייבת גם כן להיות דתית.

יש להם התחרות עם קנאים,

ח"כ רפאל

שלום כהן: וינה היא התחנה שבה מגיירים את יהודי רוסיה.

יצחק רפאל: זו הסתה שפלה, דברי הסתה שפלים.

שלום כהן: החשבונות שלך עם יהוד' דים אחרים, עם תנועות אחרות, עם הק' צוניים הדתיים, אינם צריכים לבוא על חשבון היהודים האלה.

יצחק רפאל: דברי הסתה שפלים. משמך מיקצועי.

שלום כהן: איני רוצה לומר מה ה' מיקצוע שלך. חבר-הכנסת רפאל, ביום מן הימים אומר גם מה המיקצוע שלך.

יצחק רפאל: ימ"הבניינים, הוא אומר. אתה חשון מיי"הבניינים!

שלום כהן: בווינה הגיור נעשה בידי רב אורתודוכסי.

יצחק רפאל: הוא מבין בעניינים אלה.

שלום כהן: אני מבין בעניינים של רבנים אורתודוכסיים, חברי-הכנסת רפאל.

השותפים הדתיים בקואליציה, יחד עם חברי-הכנסת רפאל, הסכימו ברוב הסתה להשאיר פתח תקוה לאותם יהודים מחוץ לארץ, שיתגייסו לאו דווקא על פי כל ה' חומרות של הרבנות בישראל. הם הסכימו כי הגיור הנעשה בחוץ-לארץ, בידי מוסמך, יוכר בישראל. הם אפילו הסכימו

וינה:

בוויכוח על המשרד לקליטת העליה דיבר שלום כהן על בעיית גיור העולים החדשים בווינה:

שלום כהן: בשנה האחרונה עלו אר' צה כאלף יהודים מברית-המועצות, ואנו מקווים שמספרם ילך ויגבר.

הבית הזה היה כולו מאוחד בהבעת ה' דעוועתו לגורל יהודי רוסיה... אבל האם פירוש הדבר שכולנו מאוחדים בזה, ש' כולנו מאמינים וסבורים שיש לעשות הכל למען קליטתם ועלייתם של יהודים אלה? לצערי אני חייב להסתייג. לא כולנו.

יש מיעוט, מיעוט קולני, צרחני, שבטי' רוש חושב אחרת, מיעוט החי עדיין במור' שגים של מיי"הבניינים, מיעוט שהקנאות וצרות-המוח הגיעו אצלו לממדים של גז' ענות חשוכה.

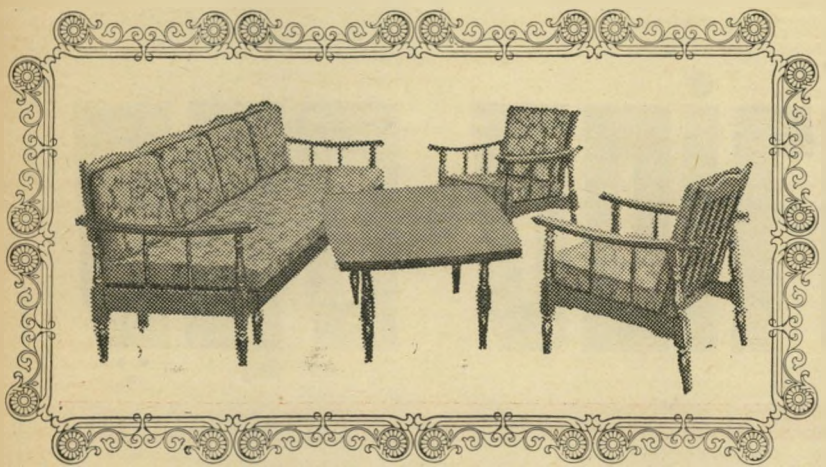
יצחק רפאל: אתה טתם מדבר דברי הבל ושטות והסתה. כמה מיקרים של יהודי רוסיה היו שם, אולי אתה יודע?

שלום כהן: אולי אתה יודע יותר ממני. אבל אפילו מיקרה אחד מספיק, חבר' הכנסת רפאל.

אני מתכוון לאותם חוגים דתיים החולקים על תהליכי הגיור ב' ווינה.

יצחק רפאל: דברי השמצה זולים.

שלים כפי יכלתך...!

עכשיו הזמן לרכוש את המערכת הסלונית
"וירדור 220"
סגנון עתיק, עיבוד מודרני! בתשלומים נוחים!

המחיר - 1100 ₪
הזדמנות חד-פעמית!

כל הרושש את מערכת "וירדור 220" בחודש זה, לא ישלם ריבית על התשלומים

רהיטי אפרתי
 רח' הנגב 4, (התחנה המרכזית) טל. 30335 תא
תמיד ידעתי - אין כמו אפרתי

הדרכה מינית

(המשך מעמוד 35)
 הלך הספר גם הפעם, למרות גישתו ה-
 מיני-מאליסטית למין.
 להוצאת אחרת, אחיאסף, היה ספר בשם
 האדם, מערכות הנוף והנפש, שלא הלך
 כליכך טוב. "זה היה ספר טוב, ולא ידענו
 למה לא הלך", מספר מתן אחיאסף, מבעלי
 ההוצאה. "יום אחד, אספנו את הספרים
 מהחנויות, שינינו את העטיפה, נתנו לו
 שם גוף האדם - ועכשיו הוא נמכר מצוי-
 יין". לא פלא. על העטיפה החדשה מצילים
 זוג כתובות אינטימיות.

★ ★ ★

ה' י' אלו רק דוגמאות מעטות מהם ה-
 כללי, המכנים רוחות לכיסי המוכרים
 והמו"לים, וממלא את בתי הישראלים ב-
 חומר שהוא לעיתים הדרכה מינית ממדרגה

מו"סית קושניר
 "שיא של מכירה"

מו"ס פומרנץ
 "רק מכובדים"

מו"ס דוי
 "הצעירים - יודעים בלי ספרים"

ראשונה - כמו למשל סיפרו המצויין של
 רופא-הילדים הישראלי, יליד ירושלים, ד"ר
 עימנואל חיגר, חינוך מיני לנוער, שיצא
 אמנם זה עתה, אך ללא כל קשר לגל ה-
 ספרים האחרים - ולעיתים משהו אחר.
 האם זה טוב ליהודים? "ספרים על הסב-
 רה מינית הם חיוביים בהחלט", סבור ד"ר
 מרדכי וייזמן, הרופא הישראלי הראשון
 אשר כתב ספר הדרכה מיני בארץ.
 "אפילו כאשר הם אינם נכתבים על-ידי
 מומחים. הקוראים חייבים רק להימנע מ-
 להוציא מסקנות רפואיות ממה שהם קור-
 אים, מבלי שהם מתייעצים עם רופא.
 להימנע מאוד. שכן דבר-מיניות בענייני
 מין, עלולים להיות מסוכנים לבריאות, אם
 לוקחים אותם ברצינות.

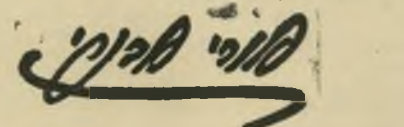
• בעיות ולבטים בחיי המין.

אין שום דרך אחרת נכונה - אולי בכי-
 לל, אבל ודאי במיסגרת צבאית - לברר
 תלונות, מאשר לנהוג לפי ההליכים המשי-
 פטיים: קצין בודק, שלאור המלצותיו רואים
 אם יש צורך בבדיקה נוספת. כפי שהיה
 במיקרה זה, של עוד קצין בודק; אחר-כך
 המלצות הפרקליט, ואחר-כך מסקנות ה-
 רמטכ"ל. ובמיקרה שיש משפטים - להעי-
 מיד אנשים לדיון.
 כבר ציינתי בדברי שחלק מהמיקרים הו-
 באו לדיון, ויצאו פסק-דין. אחרים עוד
 נמצאים בתהליך של משפט. באותם מיק-
 רים שצריך היה, בהתאם להמלצת הפרק-
 ליט, להביע בהם נזיפות אדמיניסטרטיביות
 - הן ניתנו ונעשו.
 איני חושב שעבר זמן רב או זמן מו-
 תר, ושהיה מקום או שהיתה אפשרות ל-
 החיש את ההליך הזה ברצועת עזה.
 על ההליכים בכנסת - איני יודע.

★ ★ ★

השאלתה הבאה שלי התייחסה לעדות
 שפורסמה בשבועון זה ב-20 בינואר. היתה
 זאת עדותם של שלושה עיתונאים וזרים
 מהימנים, שדיווחו על שורת מיקרים שהם
 ראו אותם במו עיניהם.
 דיון התעלם לגמרי מן העובדות שצי-
 טטתי באריכות בשאלתה, והשיב שוב:
 "אין לי מה להוסיף לשאלתה מס'...".
 ושוב אירעו חילופי-דברים:
אורי אבנרי: כבוד השר, נדמה לי
 שאין כל קשר בין שאלתה זו ובין ה-
 שאלתה ההיא.
 פה מדובר על פעולות מישמרהגבול, ו-
 על העדויות של עיתונאים, שדיווחו על
 פעולות מישמרהגבול. הם העידו, למשל,
 שאנשי מישמרהגבול בעזה החזיקו בידיהם
 שוטרים, והשתמשו בהם.
 מכיוון שמישמרהגבול כפוף בעזה לי-
 מפקד צה"ל, אני שואל: מי נתן את ה-
 הוראה שמותר למישמרהגבול להחזיק בי-
 שוטרים?

משה דיין: כל מה שאמרתי, חל גם
 על מישמרהגבול, שפעולתו ברצועת-עזה
 היא במיסגרת כוחות צה"ל. כל מה שיש
 לי לומר - ולא כיסיתי ולא הסתרתי
 דבר - נאמר במימצאים של הקצין ה-
 בודק, ושל המשפטים. וזה חל גם על
 מישמרהגבול.
 היתה זאת התחמקות, כי הקצין הבודק
 בדק רק מיקרה אחד שנעץ ליחידה מסר-
 יימת של צה"ל, והמשפטים נפתחו רק בי-
 מיקרים שבהם היתה תלונה רשמית. העדו-
 יות של העיתונאים הזרים לא נגבו ולא
 נבדקו כלל - ודיון לא התייחס בשום
 מקום לעובדה שאנשי מישמרהגבול החי-
 זיקו בשוטרים - דבר שאישר עליידי מפקד
 כוחות-צה"ל ברצועה (שאמר כי ניתנה הו-
 ראה להחזיק את השוטרים).

בישראל - אמר לי כי בשיחה עם הרבנים
היושבים בווינה נאמר לו בצורה כמעט
ודאית - ואני חושב שהעיתיד הקרוב יוכיח
זאת - שאותה ועדה בודקת שיצאה לווינה,
גמרה אומר לפסול את הגיורים שנעשו
בווינה.

טובה סנהדראי: אולי תחכה לתוצ-
 אות?
שלום כהן: אני רוצה להזהיר מפני
 התוצאות.
יצחק רפא: אתה יודע שזה שקר.
 תגיד את שם הרב.
שלום כהן: כדי שתפטר אותו מעבד-
 דת? זה מה שאתה מחפש. נקמה אישית
 במי שמגלה דברים? אנחנו נחכה ונראה.

אני רוצה להזהיר את הממשלה
- את הרב החילוני בממשלה -
שיזהירו את השותפים הדתיים
להם, את המפד"ל, שלא יתחרו
עם השוליים המטורפים של ה-
מחנה הדתי.

בסוף דבריו עמד שלום כהן
 על הצורך להעביר את ענייני ה-
 עלייה מידי הסוכנות היהודית
 לידי המדינה, וכן על הצורך ל-
 תת לחיילים משוחררים את או-
 תן הזכויות כמו לעולים חדשים.
 ברוח זו נוסחה הצעת-הסיכום
 של הסיעה, שרק חברי סיעתנו
 הצביעו בעדה.

מרכז עדשות מגע

CONTACT LENS CENTER
"גרובסקי - אישון לנס"

תל-אביב, רח' שניאור 5, פנת רח'
 פינסקר 20, טל. 55029. שעות
 הקבלה - 9-17. נשמח לשי-
 לוח חוברת הסברה לפי בקשה.

- ★ מה חדש אצל פוטו ברנר:
- ★ מכשירי הקרנה, במחירים נמוכים ובלעדיים.
- ★ פלשים, במיבחר גדול וב- מחירים נמוכים ובלעדיים.
- ★ מקריני ראינוע, במחירים נמוכים ובלעדיים.

מעבדה לשחזור-לבן חדשה ובעלת-
 איכות גבוהה. צילומי פספורט
 ברגע.

פוטו-ברנר
 חיפה וחוב החלון 30

שינוי כתובת -

מנוי חמבקש לשנות את כתובתו מתבקש
 להודיע על כך שבועיים מראש, על-מנת
 למנוע עיכוב במשלוח העתון למען החדש

העולם הזה

סקס-ספורט

למען

האקס-ספורט

איד חדר הסקס

לשבוע האופנה

הישראלי

על המסלול: תצוגת
יהלומים בשבוע
האופנה